صلی اللہ علیہ وسلم

تذکرۃ الرسول

سید گل محمد شاہ بخاري

297.9921
م 28 شت
80362

RY

Marfat.com

صلی اللہ علیہ وسلم

الرسول تذکرة

سيد گل محمد شاه بخاري

سيرت اکيدمي
شهداد کوٽ

Marfat.com

217.9921
28 شت
80362

حقّ ۽ واسطا مصنف وٽ محفوظ

ڪتاب: "تذڪرة الرسول ﷺ"
مصنف: سيد گل محمد شاهه "گل" بخاري
اشاعت جو سال: ١٤٢٧هه ـ ٢٠٠٦ع
تعداد: يارهن سؤ
ناشر: سيرت اڪيڊمي شهداد ڪوٽ
قيمت: هڪ سؤ روپيه

297.9921

Marfat.com

وَاحْسَنُ مِنْکَ لَمْ تَرَقَطُّ عَيْنِي
وَاجْمَلُ مِنْکَ لَمْ تَلِدِ النِّسَاءُ
خُلِقْتَ مُبَرَّأً مِّنْ كُلِّ عَيْبٍ
كَأَنَّکَ قَدْ خُلِقْتَ كَمَا تَشَاءُ.

(حسان بن ثابت رضي الله عنہ)

- (اي رسول !) منهنجي اکڙين اوهان کان وڌيڪ ڀيو ڪوبہ سهڻو نہ ڏٺو آهي.
- ۽ نہ ئي (اڄ ڏينهن تائين) ڪنهن عورت اوهان کان وڌيڪ سهڻو ٻار ڄڻيو آهي.
- اوهان کي هر عيب کان پاڪ بڻائي پيدا ڪيو ويو آهي.
- اوهان کي اهڙي طرح پيدا ڪيو ويو آهي جهڙي طرح ڄڻ تہ اوهان پاڻ چاهيو آهي.

Marfat.com

Marfat.com

پيش لفظ

الحمدلله وحده والصلوٰة والسلام عليٰ رسوله الذي لا نبي بعده

الله رب العالمين جا لک لک احسان جو هن مونکي پنهنجي پياري حبيب محمد مصطفيٰ ﷺ جن جي ذڪر خير ۾ لڳائي ڇڏيو آهي. ان سلسلي ۾ مون ناچيز کي نثر ۽ نظم ۾ ڪجهه ڪتابن لکڻ جي توفيق بہ نصيب ٿي آهي. انهن ڪتابن مان ڇهہ ڪتاب نعت رسول ﷺ تي مشتمل آهن. جيڪي هي آهن. (١) ذڪر رسول ﷺ (٢) سرور عالم ﷺ (سنڌي ٻاونجاهہ اکرن تي مشتمل رديف وار سنڌي شاعري جي تاريخ ۾ پهريون شايع ٿيل نعتيہ ديوان) (٣) سيد المرسلين ﷺ (٤) ثناءِ محمد ﷺ (٥) آب ڪوثر (سنڌي ٻاونجاهہ اکرن تي رديف وار نعتيہ ديوان) (٦) صلي الله عليہ وسلم ـ (صلاة ۽ سلام تي مشتمل نعتيہ ڪلام لفظن جي معنيٰ ۽ مختصر سمجهاڻي سميت) ـ انهن مان ذڪر رسول ﷺ منهنجي نعتيہ شاعريءَ جو ابتدائي ڪتاب آهي. جنهن ۾ ڏنل مواد فقط پنجن مهينن جي محنت جو نتيجو هيو. جيتوڻيڪ، عالمن، اديبن ۽ شاعرن، اليڪٽرانڪ، پرنٽ ميڊيا ۽ خطن جي ذريعي ڪتاب کي بهترين موٽ ڏني هئي. شايد منهنجي ڪنهن بہ نعتيہ ڪتاب جي حق ۾ ايترو نہ لکيو ويو، جيترو "ذڪر رسول ﷺ" جي حق ۾ ـ ان ڪتاب جي ذريعي ئي منهنجو سنڌي اديبن، شاعرن، عالمن، صحافين، ريڊيو ۽ ٽي وي تي ڀرپور تعارف ٿيو ۽ ان سان گڏ، ٢٢ سيپٽمبر ١٩٩١ع تي وفاقي وزارت مذهبي امور حڪومت پاڪستان طرفان اسلام آباد ۾ گهرائي سابق صدر پاڪستان غلام اسحاق خان جي هٿان صدارتي ايوارڊ ۽ نقد رقم انعام طور بہ ڏني وئي، ۽ "ذڪر رسول ﷺ" کي سنڌي نعتيہ ڪتابن جي مقابلي ۾ پهريون نمبر قرار

Marfat.com

ڏنو ويو. (ياد رهي تہ مذڪوره ڪتاب کي پهريون نمبر قرار ڏئي صدارتي ايوارڊ جو حقدار هئڻ لاءِ هنن بزرگن متفقہ فيصلو ڪيو هو. (١) علامہ غلام مصطفيٰ قاسمي (٢) ڊاڪٽر ميمڻ عبدالمجيد سنڌي (٣) ڪريم بخش خالد (۴) ڊاڪٽر اياز حسين قادري، ۽ (۵) مولانا پروفيسر امير الدين مهر) ليڪن تنهن هوندي بہ فني لحاظ کان ڪتاب ۾ ڪافي جاين تي دل کي مزو نہ پئي آيو. تنهنڪري ضروري سمجهيم تہ ان تي مناسب حد تائين نظرثاني ڪري خوب کان خوب تر بڻايو وڃي. پر ان سوچ تي سوچيندي سوچيندي ڪيئي سال گذري ويا. نيٺ نظرثاني جو موقعو ملي ويو.

الحمدلله ! آخرڪار اهي گهڙيون آيون آهن، جڏهن نظرثاني جا مرحلا طي ڪري اڄ پيش لفظ لکي رهيو آهيان.

ڪتاب "ذڪر رسول ﷺ" ۾ ۵ حمد ۽ مناجات ميون جن کي هن ۾ بہ شامل ڪيو ويو آهي، هڪ طويل نعتيہ غزل "اسماءِ النبي ﷺ" هيو، اهو بہ هن ۾ شامل آهي. باقي جيڪو ڪلام جدا ڪيو ويو آهي. ان ۾ صلاة وسلام تي مشتمل سمورو ڪلام ـ ڇاڪاڻ تہ اهو اڳ ۾ ئي نظرثاني کان پوءِ ڪتاب "صلي الله عليہ وسلم" ۾ شامل ڪيو ويو آهي، جيڪو الحمدلله شايع بہ ٿي چڪو آهي. ان کان علاوه صرف ٻہ نعتون ۽ ٻہ مسدس آهن جن کي ڪنهن نہ ڪنهن سبب تحت هن ۾ شامل نہ ڪيو ويو آهي. انهن کان علاوه ڪتاب "ذڪر رسول ﷺ" ۾ آيل چار مسدس، نئين ترتيب ۽ تجديد سان ملائي بہ ٻڌايا ويا آهن. جيڪي پنهنجي معنيٰ مطلب ۽ ربط ۾ ايئن جڙيل آهن جو محسوس ئي نہ ٿيندو تہ کي چئن جو مجموعو بڻ ۾ آيل آهي. انهن کان علاوه "ذڪر رسول" ﷺ ۾ آيل سمورو نعتيہ ڪلام هن ۾ مڪمل نظرثانيءَ کان پوءِ شامل ڪيو ويو آهي.

"ذڪر رسول ﷺ" جي اڳئين ايڊيشن ۽ هن ايڊيشن ۾ تعداد جو فرق هن ريت آهي.

Marfat.com

اڳ		هاڻي	
حمد	03	حمد	03
مناجات	02	مناجات	02
اسماءُ النبي ﷺ	01	اسماءُ النبي ﷺ	01
صلوٰة وسلام	14	صلوٰة وسلام	00
مسدس	06	مسدس	02
ٻيو نعتيه ڪلام	99	ٻيو نعتيه ڪلام	97
ٽوٽل	125	ٽوٽل ـ	105

ڪتاب "ذڪر رسول ﷺ" ۾ آيل نعتن جي هن نئين نظرثاني شده ڇاپي ۾ ترتيب گهڻي ڀاڱي مٽائي وئي آهي. اڳ هر نعت جي شروعات الف ب وار تئي پئي، مثلاً مطلع جي پهرين سٽ جو آغاز "الف" سان تئي پيو ته پوءِ وري اهڙي نعت درج ٿيل هئي، جنهن جي مطلع جي پهرئين سٽ جو آغاز "ب" سان تئي پيو. تنهنڪري ان ۾ غزل، گيت ۽ ڪافيون سڀ گڏجي ويون هيون. هاڻي نظرثاني دوران ڪافي مطلع اهڙا به آيا جن جي پهرين سٽ جو پهريون اکر ساڳيو نه رهيو. تنهنڪري پراڻي الف ب وار ترتيب کي ڇڏڻو پيو. هاڻي نئين ترتيب وزن ۽ بحر جي لحاظ کان رکي وئي آهي. مثلاً شروع ۾ فاعلاتن فاعلاتن فاعلن جي وزن وارا نعتيه غزل پوءِ ساڳئي وزن وارا مثلث وغيره. ڪتاب جي آخر ۾ ڪافيون ۽ بلڪل آخر ۾ مسدس ـ اميد آهي ته اها ترتيب زياده پسند ڪئي ويندي.

جن وٽ منهنجو ڪتاب "ذڪر رسول ﷺ" موجود آهي اهي جڏهن پيٽ ڪري ڏسندا ته، انهن کي احساس ٿيندو ته ڪلام ۾ ڪيتري محنت سان تبديلي ڪري بهتري آندي وئي آهي، بين لفظن ۾ هي ڪتاب "ذڪر رسول ﷺ" ۾ آيل ڪلام جو نظرثاني ٿيل اختصار ۽ ان ۾ اضافن جو مجموعو آهي، جيڪڏهن اهو ڪم نه ڪريان ها ته زندگي جي هڪ حسرت ڪٿي قبر ۾ داخل ٿيان ها، باقي رهيو وڌيڪ نظرثانيءَ جو ڪم ته انسان جيستائين جيئرو آهي، نظرثاني به جيئري رهندي.

Marfat.com

هن ڪان پوءِ پنهنجي لکيل ڪتاب حمديہ ديوان "سبحان جي ساراهہ" تي نظرثاني ڪري ان مان چوند حمديہ ۽ مناجاتيہ ڪلامر ۽ نعتيہ ڪتابن هر هڪ "سرور عالم ﷺ"، "سيد المرسلين ﷺ"، "ثناءِ محمد ﷺ"، ۽ "آب ڪوثر" تي مختصر نظرثاني ڪري انهن مان چوند نعتيہ ڪلامر کي گڏ ڪري هڪ گڏيل ڪتاب ان شاءَ الله آڻيندس. ۽ نيون شيون بہ پنڌ ۾ آهن. ان شاءَ الله عاشقان رسول ﷺ کي مايوس نہ ڪندس.

هي ڪتاب، نظرثاني، اختصار حذف ۽ اضافي ڪان پوءِ نئين ترتيب جي ڪري "ذڪر رسول ﷺ" جو نئون ايڊيشن نہ رهيو آهي. تنهنڪري ساڳيو نالو رکڻ انصاف نہ هو. تنهنڪري جيتري ڪتاب جي اندرئين مواد ۾ تبديلي آهي. ايتري ٻاهرين مواد يعني نالي ۾ بہ تبديلي آڻي سندس نئون نالو "تذڪرة الرسول ﷺ" رکجي ٿو.

شال الله تعاليٰ اسان جو پورهيو قبول فرمائي ـ آمين

تاريخ	طالب العلم
١٣ شعبان ١٤٢٧هہ	سيد گل محمد شاهہ بخاري
٧ سيپٽمبر ٢٠٠٦ع	سيرت لائبريري
خميس ٥ ـ ٧ صبح	شهداد ڪوٽ

Marfat.com

حمد

کھڙي ڪجي تنھنجي ثنا، آ شان تنھنجو بي مثال،
آھين اسان جو تون خدا، آ شان تنھنجو بي مثال.
"الله" تنھنجو اسم آ ـ توکي نہ ڪوئي جسم آ،
تون سمجھہ کان آن ماوريٰ ـ آ شان تنھنجو بي مثال.
اول بہ تون آخر بہ تون ـ باطن بہ تون ظاھر بہ تون،
موجود تون ھر ھنڌ سدا ـ آ شان تنھنجو بي مثال.
تون خالق مخلوق آن ـ تون مالڪ مملوڪ آن،
تنھنجي وڏائي برملا ـ آ شان تنھنجو بي مثال.
غفار تون ستار تون، ڏيھن سندو ڏاتار تون،
تنھنجي ڪرم جي نہ انتھا ـ آ شان تنھنجو بي مثال.
توئي ڪيو انسان آ ـ توئي ڏنو ايمان آ،
توئي ڪيو احسان آ ـ آ شان تنھنجو بي مثال.
ھر حُڪم تنھنجو ٿو ھلي، توسان نٿو ڪوئي ڪجي،
محتاج سڀ شاھہ وگدا ـ آ شان تنھنجو بي مثال.
آھين سدا حاجت روا، مشڪل ۾ تون مشڪل ڪشا،
تنھنجو ڀلايون بي بھا ـ آ شان تنھنجو بي مثال.
تنھنجي تہ بحرجُود کي ڪوئي نٿو روڪي سگھي،
تنھنجي اتم آھي سخا ـ آ شان تنھنجو بي مثال.
تارا ڪتيون شمس و قمر ـ پيدا ڪيئي ھر "گل" شجر،
قائم رکيئي ارض و سما ـ آ شان تنھنجو بي مثال.

☆

Marfat.com

حمد

اي خالقِ ارض و سما ـ آهين بلاشڪ ذوالجلال.
اي مالڪِ هر ٻو سرا ـ آهين بلاشڪ ذوالجلال.
انسان تو پيدا ڪيا. حيوان تو پيدا ڪيا.
خلقي سڀ تو خلق آ ـ آهين بلاشڪ ذوالجلال.
توڪان نہ ڪو برتر ٿيو. توسان نہ ڪو همسر ٿيو.
تنهنجي مقابل ڪونہ آ ـ آهين بلاشڪ ذوالجلال.
تون ئي صمد جبار آن ـ تون واحد القهار آن.
تنهنجي وڏي آهي سزا ـ آهين بلاشڪ ذوالجلال.
تون ئي تہ رب العالمين ـ رازق رحيم ۽ راحمين.
تو قرب سيني سان ڪيا. آهين بلاشڪ ذوالجلال.
توئي ڪيا پيدا چمن. خلقيئي ملڪ. شيطان جن.
پيدا ڪيئي آب و هوا. آهين بلاشڪ ذوالجلال.
جيڪي مڃين تن کي بہ ڏين ـ تون منڪرن کي پي تو ڏين.
تنهنجي لڪيل ناهي سخا ـ آهين بلاشڪ ذوالجلال.
هيڪر بہ تو پيدا ڪيو. پيهر بہ تون پيدا ڪندين.
ناهي انهي ۾ شڪ ذرا ـ آهين بلاشڪ ذوالجلال.
فرعون ويو هامان ويو. ۽ سامري شيطان ويو.
قارون ويو تحت الثريٰ ـ آهين بلاشڪ ذوالجلال.
"دارا" "سڪندر" ويو لڏي. "شداد" ويو شاهي ڇڏي.
"نمرود" پي ٿي ويو فنا ـ آهين بلاشڪ ذوالجلال.
"گل" مان ڪيو گلزار تو ـ قائم رکيو سنسار تو.
مخفي نہ توکان چيز ڪا ـ آهين بلاشڪ ذوالجلال.

☆

Marfat.com

حمد

توکي خدا آهي بقا ـ دنيا جو آهين ڪارساز،
توکان سوا هر شي فنا ـ دنيا جو آهين ڪارساز.

مخلوق ۾ هر هنڌ سدا ـ آ چؤ پچؤ تنهنجي خدا،
هر چيز آ محوثنا، دنيا جو آهين ڪارساز.

تون خالقِ افلاڪ آن، تون ابتدا کان پاڪ آن،
تنهنجي نه ٿيندي انتها ـ دنيا جو آهين ڪارساز.

قابض به تون قاهر به تون، هر شيءِ مٿان قادر به تون.
بي مِثل باري بي ريا ـ دنيا جو آهين ڪارساز.

ڪي نوجواني ۾ ويا ـ ڪي گهوٽ مٽي ۾ مليا،
ڪيئي ڪراڙا ٿي مئا ـ دنيا جو آهين ڪارساز.

اميد تو ۾ جو رکي، مايوس سو هرگز نه ٿي،
ابليس ٿي مايوس آ ـ دنيا جو آهين ڪارساز.

توکي مڃي جيڪو بشر، هرگز نه ٿي سو دربدر،
روشن انهيءَ جو قلب آ ـ دنيا جو آهين ڪارساز.

توکي مڃي ڪوئي اگر، يا ڪو تئي جي بي خبر،
دنيا هي ناهي بي خدا ـ دنيا جو آهين ڪارساز،

اڳ پي هئين موجود تون ـ هاڻي به آن مسجود تون،
توکي وڏائي آ روا ـ دنيا جو آهين ڪارساز.

تنهنجو ڪريمي شان آ ـ خالي سندم دامان آ،
"گل" جي ڀرج جهولي منا ـ دنيا جو آهين ڪارساز.

☆

Marfat.com

مناجات

منظور ڪر منهنجي دعا ـ منهنجا خدا، منهنجا خدا،
مونکي هدايت ڪر عطا ـ منهنجا خدا، منهنجا خدا.
جهڙي طرح آدم سندي ـ فرياد تو منظور ڪئي،
مقبول ڪر منهنجي ندا، منهنجا خدا منهنجا خدا.
توئي بچايو نوح کي، طوفان جي موجن منجهان،
مونکي گناهن کان بچا ـ منهنجا خدا، منهنجا خدا.
نمرود جي آڙاهہ ۾، سالم رکيئي حضرت خليل،
تنهنجي اڳيان آ باهہ ڇا، منهنجا خدا، منهنجا خدا.
تو قيد مان يوسف کي پڻ، آزاد عزت سان ڪيو،
مونکي بہ ڪر عزت عطا ـ منهنجا خدا، منهنجا خدا.
موسيٰ ملائيي ماءُ سان، هارون پي همراهہ ٿيو،
ساري سندءِ مهرو وفا، منهنجا خدا، منهنجا خدا.
توئي مڇي جي پيٽ ۾، فرياد يونس جي ٻڌي،
ان جو ٻڌين مشڪل ڪشا، منهنجا خدا، منهنجا خدا.
ايوب تي الله تو، لطف و ڪرم اعليٰ ڪيو،
توئي ڪيس دارون دوا، منهنجا خدا، منهنجا خدا.
مريم کي تو عصمت ڏني، همت ڏني، عظمت ڏني،
توئي ڏنو هن کي حيا، منهنجا خدا، منهنجا خدا.
عيسيٰ ڪيو آزاد تو ـ سولي ڪئي برباد تو،
شامل هيس تنهنجي رضا، منهنجا خدا، منهنجا خدا.
دل تان لهي وسري نٿو، منظر هو غار ثور جو،
ڪافر سيئي رسوا ٿيا، منهنجا خدا ـ منهنجا خدا.
تون "گل" منجهان گلزار ڪر ـ گلشن سندم آباد ڪر،
ڪر دين سان دل آشنا، منهنجا خدا، منهنجا خدا.

☆

Marfat.com

مناجات

تون غمزدن جو لاهہ غم ـ منهنجا خدا فرياد آ.
ڪر هر گهڙي فضل و ڪرم ـ منهنجا خدا فرياد آ.
آهين خدا مشڪل ڪشا ـ ڪر دور مون کان هر بلا،
آسان ڪر دشوار ڪم ـ منهنجا خدا فرياد آ.
اڄ قتل ۽ غارت گري ـ انسان ۾ ڏاڍي وڌي،
ڪونهي رهيو دل ۾ مرم ـ منهنجا خدا فرياد آ.
باهم وڙائي وير ڪي، خوش ٿا ڪريون پيا غير ڪي،
ويو ختم ٿي سارو ڀرم ـ منهنجا خدا فرياد آ.
اڄ ظلم ۽ انڌير آ ـ انصاف ۾ پيي دير آ،
آ ذات تنهنجي جو قسم ـ منهنجا خدا فرياد آ.
اسلام کان جي دور ٿيا، سي خلق ۾ مجبور ٿيا،
ناهي انهن ۾ ڪوبہ دم ـ منهنجا خدا فرياد آ.
ڏاڍو ٿيو شيطان آ ـ هيٺو ٻٽيو انسان آ،
مسلم سهي ٿو هر ستم ـ منهنجا خدا فرياد آ.
مولا بچائج باهہ کان ـ ظلم و ستم جي راهہ کان،
ڪا سار لهہ سائين سندم ـ منهنجا خدا فرياد آ.
ڏک دور ڪر دل شاد ڪر، ويران دل آباد ڪر،
ڪر ٻاجهہ ۽ لطف و ڪرم ـ منهنجا خدا فرياد آ.
انسان ٿيو حيوان آ ـ گلشن ٿيو ويران آ،
"گل" کي بہ ڏاڍو آهہ غم ـ منهنجا خدا فرياد آ.

☆

Marfat.com

اسماءُ النبي ﷺ

نام تنهنجو آ "محمد" "مصطفيٰ"،
"ظاهر" و "باطن"، "يتيم" آمنا.
تون "مزمل" تون "مدثر" تون "حفي"،
"محتشم"، "محمود" آهين مہ لقا.
اي "نبي"، "يٰس" ۽ "طٰہٰ" بہ تون،
تون "حبيب الله" حبيب ڪبريا.
تون "نبي توبت" مڪين"، "مصباح" تون،
تون "ولي"، "وافي"، "وصي"، "مهدي" هديٰ.
دشمنن توکي سڏيو "صادق"، "امين"،
تون "مصدق" تون "مڪرم"، "مرتضيٰ".
تون "قوي"، "مامون" ۽ "معلوم" تون،
اي "تهامي" تون ئي "ختم الانبياءَ".
"حامد" و "حاشر" تئين "مشهود" يي،
"صابر" و "فاتح"، "محرم"، "مجتبيٰ".
ڪبريا توکي سڏيو "شاهد"، "شهيد"،
"داعيءِ"، "حق"، "مبين"، "نورالهديٰ".
"اول" و "آخر" بہ تون "اوليٰ" "قريب"،
اي "رسول" "هاشمي" "بدر الدجيٰ".
"حافظ" و "هادي" وري "خم" تون،
۽ تئين "احمد" متي عرش عليٰ.
"ناصر" و "منصور" "ماج" "ابطحي"،
"ڪامل" و "سيد" "رشيد" و رهنماءُ.

Marfat.com

"ساقيءِ ڪوثر" "امام المرسين"،
مسڪن اقدس بٽي ثور و حرا.
"سيد الڪونين" تون "فخر الانام"،
تـئين نبي "خير البشر" نور خدا.
"سائق" و "سابق" تـئين "سابط" بہ تون،
"ساجد" و "زاهد" "زعيم الانبياءَ".
"عائل" و "عامل" تـئين "عين اليقين"
"عابد" و "عالم" "غني" "علم الهديٰ".
"واعظ" و "واصل" "وڪيل" آهين "وجيهہ"،
"واجد" و "والي" اسان جا آسرا.
"ناصب" و "ناصح" "نبي ناشر" بہ تون،
"ناطق" و "ناجز" بٽين "شمس الضحيٰ".
اي "مسبح" اي "مقنن" اي "مقيم"،
اي "مؤمل" تون "مجاب" و "منتقيٰ".
اي "معزز" اي "مصلي" اي "مطاع"،
تون "مقرب" ۽ "منادي" "مدعيٰ".
اي "مبلغ" اي "مؤيد" اي "معين"،
اي مجاهد" اي "مزڪي" دلربا.
تون "مڪي" "مدني" "مهاجر" مهربان،
تون بلاشڪ "صاحب ام القريٰ".
تون "مبشر" تون "مذڪر" تون "متين"،
تون "مطهر" "مقتصد" "خير الوريٰ".
"رحمت للعالمين" "راحم" "رحيم"،
تون "شفيع المذنبين" روز جزا.
"عاقب" و "قاسم" "رئوف" و راهبر،
تون ئي "مضري" "مجيب" و باوفا.
"امر" و "ناهہ" وري "طسٰ" تون،
تون "مطيع" ۽ تون حڪيم ڪيميا.

Marfat.com

تون "نبي رحمة" "حجازي" ۽ "حسيب"،
تون "صفي الله" "امام الانبياءَ".
تون "سراج" دين ۽ ماه منير،
تون "نجي الله" "شفيع" "شمس الهديٰ."
تون "مقدس" ۽، "مبرا" محترم،
"مصلح و "مختار" تون "ڪشف الدجيٰ".
"عادل" و "مدعو" بڻين "شاف" "بشير"،
اي "حريص موٴمنين" "عبد خدا".
اي سخي "جواد" اي ڪامل "ڪريم"،
اي "ڪليم الله" تون اعليٰ عليٰ.
تون "عزيز" و "طيب" و "طاهر" "شڪور"،
تون "ترازي" و "قريشي" "مجتبيٰ".
"خاتم" و "امي" لقب "ختم الرسل"،
آهين "منج" ۽ "شهير" جا بجا.
تون رسول آهين "ملاحم" ۽ "خليل"،
تون رسول آن رحمت هر دوسرا.
"صاحب المعراج" تون "صالح" "سليم"،
"صاحب القرآن" تون آن "مرتجيٰ".
تون "ابو القاسم" "امام الناس" يي،
"سيد الثقلين" توتان مان فدا.
"راشد" و "راغب" "رجيح" و "روح" تون،
"سابق الخيرات" تون "سميءُ" "سنا".
"خازن" و "خافظ" ٿئين "خير الانام"،
"خاشع" و "خافع" "خطيب الانبياءَ".
تون "مشفع" "شافع" و "معصوم" يي،
تون "شريف" و "غيث" آن مهر خدا.
"صين" آهين، "صاحب الاسراءِ" "صبيح"،
"ضيغم" و "ذڪار" "خير الانبياءَ".

Marfat.com

"اعظم و "ازڪي" "اجير" آهين "اُحيد"
"احسن" و "ابلح" "لبيب" آهين "ضحي".
"ازهر" و "ارحم" بڻين "اصدق" نبي،
تون "امام الخير" "اڪرم" آن جدا.
"صاحب الازواج" ۽ اولاد آن،
عائشہ جا گهوٽ اي بو فاطمہ.
"جامع" و "جهضم" وري "جد" و "جليل"،
"حاڪم" و "حائذ" "حنيف" و بي ريا.
"صاحب التوحيد" "حمطايا" بہ تون،
"طاب طاب" و "ماذ ماذ" آهين ندا.
"فائق" و "فاضل" ۽ "فدعم" "فجر" تون،
تون "فطين" "فاروق" آن فضل خدا.
"قائد" و "قاضي" ۽ "قيم" "قائم" آن،
"قائل" و "ڪاف" "ڪفيل" آن يرجهلا.
"ڪاشف" و "قاري" "قثم" "عز العرب"،
"مخلص" و "متمدن" و "مرشد" يلا.
"حاط حاط" و "حاتم" و "حنان" يي،
"داني" و "دامغ" تيئي عزت عطا.
تون "متمم" تون "مجادل" ۽ "مجيد"،
تون "مفضل" تون "محرض" تون غنا.
"شذقم" و "شهم" "وشهہ" و تون "ششن" آن،
تون رداءَ جو آهين صاحب با صفا.
"آخذ الصدقات" "اشنب" ۽ "فصيح"،
"اوسط" و "اواهہ" در خلق خدا.
تون "مجدد" تون "مجيد" و "مستعيذ"،
تون "مشاور" "مخضم" و حڪم خدا.
تون ئي "مسري" "مصارع" ۽ "شفيع"،
تون "مصافح" تون "مڪلم" برملا.

Marfat.com

تون "منيب" و "منقذ" و "منصف" "مهيب"،
"مقسط" و "ممنوح" آن "ممنوع" سچا.
آهين "منحمني" "مؤدب" منتخب،
"موئتمن" "متواضع" حلم و حيا.
"ناسخ" و "نجم" و "نقيب" آهين "نسيب"،
ناطق م بالحق" "نظيف" و ابتدا.
رهبر اعظم ۽ "محيي" تون "مسيح"
قلب مرده کي حياتي کر عطا.
"بر" تون "باهر" "بطن" "بارع" بہ تون،
تون "بشر" "بالغ" "بدع" بدر و ضيا.
"تالي" ۽ "تذكره" "تنزيل" تون،
تون "حلاحل" آن نبي الله جا.
"ذوالمكانة" "ذوالميسر" "ذوالمقام"،
"ذوالفتوح" و "ذوسكينة" "ذوالعطا".
اي "ابو طاهر" "ابو طيب" "طبيب"،
باعث ارض وسما آدم حويٰ.
"مشرد" و "متهجد" و "مرفوع" تون،
تون "متبع" "مستقيم" و خوش نما.
"مبتهل" "منذر" وري "مؤمن" بہ تون،
تون "مهيمن" "الملاذ" اولياءِ.
"العطوف" و "عمدة" و "عربي" بہ تون،
"العظيم" و "عصمة" آن دل كشا.
"ذوالهراوت" "ذوالقضيب" و "ذو حرم"،
"راكب رفرف" وٺين عرش خدا.
"الموقر" "المزم زم" "المبيح"،
"الوسيم" و واهرو دل جي صدا.

Marfat.com

"نور" "نعم" و "ناظر من خلفہ".
"موذ موذ" و "ميذ ميذ" و شان چا؟
"ڪاشف الڪرب" و بہ "قدمايا" بہ تون.
تون "ڪثير الصمت" ڪاف قلب جا.
"صاحب المغفر" ڪيو توڪي خدا.
"صاحب الڪوثر" لواءِ تنهن ڪان سوا.
"العظيطم" "غالب" و "عين" و "عطوف".
"اللسان" و "ليث" آن شير خدا.
"صاحب الدرجات" "دهتم" تون "دليل".
"رهبر ڪامل" تون آن باب الهديٰ.
تون "مرتل" "مخلص" و "محفوظ" تون.
تون "معلم" تون "معلم" آن منا.
تون "اجل" "احسن" "اسد" آهين پرين.
"آخذ الحجزات" "ادوم" دائما.
"المعطي" "اشجع الناس" آهين تون.
تون نبي "برهان" آن رب عليٰ.
"صاعد المعراج" ۽ "صنديد" تون.
حسن يوسف تو مٿان قربان آ.
"برقليطس" بحر" تون "بار قليط".
"سرخليطس" صاحب جود و سخا.
تون "سديد" و "سيف" ۽ "مسلول" تون.
شان تنهنجو سمجهہ ڪان آ ماوريٰ.
نام مرسل جا ڪيم تحرير ڪجهہ.
پر حقيقت ۾ اهي پورا نہ ٿيا.
نام سهڻي جا سيئي سهڻا سنا.
آهہ هر هڪ بي مثال و بي بها.

Marfat.com

چار سوءُ ڪان وڌ ٻڌايا نانءَ مون،
سمجهہ سامع نانءَ تو جيڪي ٻڌا.
ڪونہ آ منهنجي ذهانت ۾ دخل،
بس محمد مصطفيٰ جو فيض آ.
"گل محمد شاهہ" تلميذ "نذير" (۱)
پاڪ نالن تي لکي جنهن نعت آ.

☆

(۱) منهنجو شاعري ۾ استاد مرحوم ڊاڪٽر نذير احمد جروار آهي. ظاهري طور هن ڏانهن اشارو آهي، پر حقيقت ۾ "نذير" بہ رسول الله ﷺ جن جو صفاتي اسم مبارڪ آهي. جيئن تہ پاڻ ﷺ جن پنهنجي امت جا معلم ۽ مربي آهن. سڌي طرح بہ ۽ واسطي يا واسطن سان بہ. تنهن ڪري پاڻ سڳورن ﷺ جن ڏانهن شاگرديءَ نسبت ڪرڻ ۾ ڪوبہ حرج ڪونهي.

Marfat.com

نعت

اي قلم! لڪ مصطفيٰ جي نام تي،
دلربا جي پيار ۽ پيغام تي.
شوق مان نعتِ رسول الله لک،
لک وري تون دين ۽ اسلام تي.
جو نبي آ رحمت لِلعالمين،
لک سندس قرب و ڪرم اڪرام تي.
مصطفيٰ آندو جو قادر جو ڪلام،
لک انهي قرآن جي احڪام تي.
مصطفيٰ سان جو خدا وعدو ڪيو،
لک انهي وَلَسَوۡفَ جي انجام تي.
هر برائي کي متايو مصطفيٰ،
لک نبيءَ جي هر ڪنيل اقدام تي.
مصطفيٰ فضل خدا نعمت عليٰ،
لک قلم الله جي انعام تي.
جو مليو توکي سڪونِ قلب آ،
ڪجهه نه ڪجهه لک تون انهي آرام تي.
مات پئي جا مشرڪ و ڪفار ۾،
ڪافرن جي لک تون قتل عام تي.
مصطفيٰ ڪئي مهر واري جا نظر،
لک سدا ان مهر خاص و عام تي.
ناهه ايڏو علم جو پورو لکي،
"گل محمد شاهه" هن گلفام تي.

Marfat.com

نعت

مصطفيٰ تنهنجو يلارو شان آ.
تو ۾ متان نازل ٿيو قرآن آ.

ذڪر تنهنجو آ لکيل توريت ۾،
ذڪر تنهنجي سان ڀريل فرقان آ.

تو مٿايا مونجهڪارا ڏيهه جا،
تو ڪئي مشڪل صفا آسان آ.

تون نبي آ ذي فضيلت ذي وقار،
مصطفيٰ تنهنجو مٿاهون مان آ.

جي نهارين مرده دل زنده ٿئي،
هي سندم تنهنجي مٿان ايمان آ.

جنهن سڄاتو توکي دل جي ديد سان،
سو حقيقت ۾ صحيح انسان آ.

مون ڪي تنهنجي معجزن موهي وڌو،
معجزن تي غير ٻي حيران آ.

موڪلي توکي ڪيو پروردگار،
مؤمنن سارن مٿان احسان آ.

شان وارا! تنهنجي همسر ڪوبہ ناهہ،
توکان گهٽ دنيا جو هر سلطان آ.

جنهن کان راضي تون ٿيئن سو جنتي،
منتظر ان لاءِ خود رضوان آ.

مصطفيٰ! تنهنجي محبت جي ڪري،
"گل محمد شاهہ" مدحت خوان آ.

☆

٨٠٣٦٢

Marfat.com

نعت

ظلمتن ڪان تو ڇڏايو آ جهان،
نور وحدت جو ڏنو تو بي گمان.

شمع تو توحيد جي ٻاري ڇڏي،
تو ڪيو توحيد جو کولي بيان.

ڪُفَر ڇانيل پوري دنيا تي هيو،
خَتَمَ تو ان کي ڪيو اي مهربان.

قبل آدم تون ٿئين خاتم نبي،
هي حديثن ۾ لکيل آهي عيان.

تنهنجي خاطر رب بڻائي ڪائنات،
بحروبر ڪوهه و زمين و آسمان.

تو ٻڌايو خلق کي قرآن آ،
جو سمورو حق جو آ داستان.

ڪير آ تو سان ڪري جو همسري،
آهي ڪو مڌ مقابل تي عيان.

عرش تي توکي گهرايو هو خدا.
ڪبريا تنهنجو ٿيو خود ميزبان.

زخم دل جو ڪر سڄڻ! دارون دوا،
آ مريضن لئي شفا تنهنجو ستان.

رهبري تنهنجي تي مون کي ناز آ،
دل سندي تو ڳالهه کي ظاهر ڪيان.

باغ ۾ بلبل پئي لاتيون لنوي،
تنهنجي "گل" مهڪائيو آ گلستان.

☆

Marfat.com

نعت

شان تنهنجي جو ڪريان ڪهڙو بيان،
تو گهميو عرش برين ۽ آسمان.

مصطفيٰ! تنهنجي ڪري سارو جهان،
تو جهان جو باعث ايجاد آن.

قرب تو پنهنجن پراون تي ڪيا،
تنهنجي قربن جو وڏو آ داستان.

تنهنجي آڱر جي اشاري سان سچڻ!
ھي قمر ٻه اڌ ٿيو ھو بي گمان.

معجزي تنهنجي سندو ھي ٿيو اثر،
شمس ٿيو واپس وري مغرب منجهان.

ذات تنهنجي جو قسم قرآن ۾،
آ کنيو پرور پياري پيار سان.

ذڪر تنهنجو "وَالضُّحيٰ" "وَاللَّيل" ۾،
ھر طرح تنهنجو مٿاهون آ مڪان.

آ خدا کان بعد تنهنجي برتري،
چا لکي توتي لکان چاچا لکان.

ياد تنهنجي سان ٿي دلڙي شاد ٿئي،
مان مسرت سان ٿيان تو شادمان.

نينهن توسان جو نيائيندو پيو،
ڪونہ ٿيندو ان کي خوفِ مال و جان.

تنهنجي بعثت جي ڪري سرهو ٿيو،
ھي "گل" و گلزار ۽ سارو جهان.

☆

Marfat.com

نعت

رحمت عالم سندي رحمت ڪپي،
شافع محشر سندي شفقت ڪپي.
بي وفا دنيا سان ڇا جي دوستي !
تنهنڪري عربي سندي الفت ڪپي.
مصطفيٰ جي پيروي ۾ آ نجات،
ڇوته ڪاري لئي سندس طاعت ڪپي.
ياد مرسل کي ڪجي پيو روزو شب،
بس اها خصلت اها عادت ڪپي.
جا پڙهيم سيرت رسول الله جي،
مونکي اهڙي خوبرو سيرت ڪپي.
ڪاش! مرسل کي ڏسان مان جاڳ ۾،
يا وري سا خواب ۾ صورت ڪپي.
مصطفيٰ جي پاڪ الفت ۾ جيان،
جي مران، ايمان جي عزت ڪپي.
نعمتون دنيا سنديون يي سڀ ملن،
تن سان گڏ پر دين جي دولت ڪپي.
مون ڇگيرا ڪر ڪيا جيڪي خدا!
تن ڪمن ۾ هر طرح برڪت ڪپي.
ياخدا مغلوب ڪر شيطان کي،
دين جو غلبو ڪپي شوڪت ڪپي.
"گل" ڪپي گلزار ۽ خوشبو ڪپي،
دل اکين ۽ روح کي راحت ڪپي.

☆

Marfat.com

نعت

توڻ سچڻ، همدرد، دلبر دلربا،
تو سوا دلدار ٻيا ڪاڏي ڪبا.
تنهنجا لب رخسار، اکيون واھ واھ!
تنهنجي ڏندن جي ڪريان مان ڳالھ ڇا؟
مثل تنهنجي ڪو نہ ٻيو پيدا ٿيو،
جسم تنهنجي ۾ نہ ڪوئي عيب آ.
ذات تنهنجي آ مبارڪ معتبر،
ذات تنهنجي ۾ نہ ٻيا همسر ٿيا.
تو ڏني اسلام جي تعليم مفت،
تو ورهايو فيض سارو بي بها.
تنهنجي دعوت ۾ تڪلف ڪونہ هو،
پيش ڪئي تو ڳالھ آ صاف و صفا.
تو ڏکن ۽ ڏوجهرن ۾ ڪم ڪيو،
تو رسالت جو ڪيو آ حق ادا.
زندگي ۽ موت جو مقصد ڏسيي،
تو ڪيو آ، آخرت کان آشنا.
ظلم جي اونهي سمنڊ جي سير مان،
پيروڪارن کي ڪيو تو پار آ.
تون ئي فخر الاولين و آخرين،
تو مٿان خود انبياءَ کي ناز آ.
شعر تنهنجي شان ۾ تو "گل" چوي،
شل قبولي ڪبريا، تنهنجي ثنا.

☆

Marfat.com

نعت

چا ڪجي تنهنجي ثنا اشعار ۾،
مِثل تنهنجي ناهه ڪو جنسار ۾.

ذڪر تنهنجي حسن جو ڪهڙو ڪجي؟
چا چئون چا زيب آ رخسار ۾.

دشمنن جا سر يلي ڪٽجي وڃن،
پر نہ پئي گهپ ڪو سنڌءِ تلوار ۾.

تنهنجو چهرو چنڊ کان ڀي آ حسين،
ناهه ڪو توڪان اتم انوار ۾.

جي ڪٽي مرڪي ڏسين بيمار ڪي،
عافيت موٽي اچي بيمار ۾.

هر ادا تنهنجي قبولي مون چڏي،
زندگي رهندي سچي اقرار ۾.

تاب تنهنجو تيز آ تلوار کان،
تيک اهڙو ناهه ڪنهن اوزار ۾.

تنهنجو دلبر در هجي ڀيو چا ڪپي.
ديد دل جي شل رهي ديدار ۾.

حسن يوسف، تو مٿان حيران آ،
مثل تنهنجي "گل" نہ تيو گلزار ۾.

☆

Marfat.com

نعت

چاهہ تو سان تو رڪان مان مصطفيٰ،
ياد تو توکي ڪريان اي دلربا.
نانءُ تنهنجو تو وٺان يا تو ٻڌان،
تو پڙهان تنهن دم مٺا صل عليٰ.

ذڪر تنهنجي پيار جو ڪهڙو ڪجي،
جن ڏنو توکي ڪيو تن سر فدا.
ڪنڊ مصري ڪان بہ وڌ ماکي مٺي،
پر سيِن ڪان تون مٺو آهين مٺا!

تون خدا جي شان شوڪت جو دليل،
جن مڃيو توکي مڃيو تن ڪبريا.
رب جي قدرت جو آهين شاهڪار،
مثل تنهنجي تي نہ پيدا چيز ڪا.

تو ڏنو آ درس غيرت شرم جو،
تو ڏنو دنيا کي آ حلم و حيا.
تو ٻڌايو راز الفت پيار جو،
تو ڏسي انسان کي مهر و وفا.

چا تقاضا آ سچي ايمان جي،
رمز ايمان ڪان ڪيو تو آشنا.
مصطفيٰ! توتي نبوت ختم تي،
تي رسالت جي بہ توتي انتها.

دلربا! توکي گلابي "گل" چوان،
يا چوان ماهِ جَبين، حسُنِ خدا.

☆

Marfat.com

نعت

تڪرا تڪرا ڪفر ۽ الحاد ٿيو،
مصطفيٰ ڇايو زمانو شاد ٿيو.

دور اونداهو سمورو ختم ٿيو،
ڏيھہ سارو نور سان آباد ٿيو.

هي سڄو سنسار ٿيو دار الامان،
ڏاڍ ۽ ڏهڪاءُ سڀ برباد ٿيو.

مصطفيٰ جي مهر ٿي مظلوم تي،
بي ڪسن ۽ غمزدن جو داد ٿيو.

نعره تڪبير جي تاثير سان،
بت پرستي کان جهان آزاد ٿيو.

هي سموري خلق لئي آهي شفيق،
هي پلو قرآن ۾ ارشاد ٿيو.

هن کان اڳ دنيا کان رب وسريل هيو،
هي جڏهن آيو خدا پيو ياد ٿيو.

هي امام الاولين اڳ پيو هيو،
ها ! نبي آدم بہ هن کان بعد ٿيو.

آب ڪوثر جو پياريندو نبي،
هن سان اهڙو رب جو ميعاد ٿيو.

هن جا پروانہ ابوبڪر و علي،
۽ عمر عثمان بلال و سعد ٿيو.

"گل" مٿان هي پيو خدا جو ٿيو ڪرم،
جو نبي جي شامل اولاد ٿيو.

☆

Marfat.com

نعت

مصطفيٰ! مون کي کپي تنهنجي رضا،
تون تهين راضي ته تئي راضي خدا.

هي سنڌ ۾ نظر ڪرم جو آ اثر،
جو ٿيا آهيون خدا کان آشنا.

مشرڪن جا بت ڀڃي ٽوڙي ڪيو،
ڪعبة الله کي بتن کان پاڪ آ.

تو ڪيو دارون مريض ڪفر جو،
تون مريض لا دوا جي لئي دوا.

تو غلاظت مان ڪڍيو انسان کي،
ابن آدم کي ڪيئي پاڪ و صفا.

تو شرابن جا اڏا ڊاهي ڇڏيا،
تو ڏنو ايمان جو آب بقا.

تو مٽايو ملڪ مان سودي نظام،
تو ڪئي دنيا ۾ جاري آ سخا.

ظلم جا زنجير سڀ ٽوڙي ڇڏيئي،
تو ڪيو هر چيز سان انصاف آ.

تو مٽايا فحش ڪاريءَ جا اڏا،
عورتن کي تو ڏنو شرم و حيا.

تو مٽايو ملڪ مان دور خزان،
گلستان ۾ تون بهار آهين سدا.

تنهنجي آمد جي ڪري "گل" پي ٽڙيو،
تو معطر ڪئي سموري آ فضا.

☆

Marfat.com

نعت

مصطفيٰ! تولئي بڻيو سنسار آ.
تنهنجي خاطر ئي جڙيو جنسار آ.

مشڪ عنبر عطر پي تنهنجي ڪري،
تنهنجي صدقي گلستان گلزار آ.

شان منصب ۾ تون آهين بي مثال،
تنهنجي مٽ هرگز نہ ڪو سردار آ.

مصطفيٰ! تنهنجي نبوت جو ڪيو،
هر نبي الله سان اقرار آ.

هر نبي، الله کي آهي پسند،
سڀ کان وڌ پر هن جو تو سان پيار آ.

تو بچايو باهہ کان انسان کي،
تو هٽايو اهنج ۽ آزار آ.

تو ٻڌايو زندگي جو راز هي،
"زندگي بي بندگي بيڪار آ".

پاڪ فطرت جي ڪئي تعمير تو،
تو گناهن جو ڇڏايو بار آ.

چنڊ روشن آ مگر هر رات ڪونہ،
نور تنهنجو هر گهڙي نروار آ.

تاب ڏاڍو تيز آهي شمس ۾،
نور تنهنجو دل اکين جو ٺار آ.

"گل بخاري" جو فقط تون دلربا،
تو سوا هن جو نہ ڪو غمخوار آ.

☆

Marfat.com

نعت

هل مديني، پيار جي دربار ڏس،
هت خدا جون رحمتون چوڌار ڏس.

سو وکر وٺ جو سياڻي ڪم اچئي،
هر طرف جاچي سچي بازار ڏس.

بيڪسن جو پرجهلو ۽ آسرو،
گنبدِ خضرا ۾ سو هڪ وار ڏس.

حسن جا جلوه سوين سنسار ۾،
سونهن سائين وٽ هلي بسيار ڏس.

تو مقوقس قيصرو ڪسريٰ ڏٺا.
پر مديني جي بہ هي سرڪار ڏس.

مصطفيٰ محبوب ڪي قرآن ۾،
ڪفر آڏو برسر پيڪار ڏس.

پاڪ مرسل جي پياري شهر ۾،
خير برڪت جي سدائين ڪار ڏس.

مير مدنيءَ جا صحابہ سڀ ڀلا،
تن سمورن ۾ نمايان چار ڏس.

گلستان جيڪو بڻايو آ نبي،
تنهن ۾ "گل" گلزار خوشبودار ڏس.

☆

Marfat.com

نعت

دلربا ! تو تان ڪريان تن من فدا،
جان گھوريندي پڙھان صل علىٰ.
منھنجي غم اندوه جو غمخوار تون،
دل نوا ۽ دل نشين دلدار تون.
ذات تنھنجي ۾ رکيا مون آسرا.
رحمت لِلعٰالميني جي ڪري،
مون جھلي جھولي ڪرم ڪر ڇڏ ڀري،
ڪر عنايت جي نظر قربن ڀريا !
تون ھدايت جو سراپا نور آن،
تون خدا جي فضل سان ڀرپور آن،
ھر طرف دنيا ۾ تنھنجو فيض آ.
مدح تنھنجي مون پڙھي قرآن ۾،
تنھنڪري رچجي وئين دل جان ۾،
ھاڻي توکان ڪونہ مان ٿيندس جدا.
تو ڏني توحيد جي تعليم آ،
تو ڪئي قائم وڏي تنظيم آ،
آ سندس تاثير اڄ ٻي جا بجا.
تون وسيلو "گل محمد شاھ" جو،
راھبر آھين خدا جي راھ جو،
ھن حقيقت ۾ نہ آھي شڪ ذرا.

☆

Marfat.com

نعت

مصطفيٰ ! مون واسطي دنيا بہ تون،
دين تون ايمان ۽ عقبيٰ بہ تون.
تون "مزمل" تون "مدثر" مصطفيٰ،
تون نبي "طٰسٓ" احمد مجتبيٰ.
تون وري "يٰسٓ" ۽ "طٰہٰ" بہ تون.
تون سڀني مخلوق کان برتر نبي !
بس! خدا کان بعد تون بهتر نبي !
مصطفيٰ! افضل بہ تون اعليٰ بہ تون.
مرتبو ۽ مان تنهنجو آ گهڻو،
پر ڪجي تو جو بيان سو آ ڪٿو.
دلربا آن عرش کان بالا بہ تون.
مومنن جي دل ڪشائي تو ڪرين،
رهبري ۽ رهنمائي تو ڪرين.
جان کان هردم تئين اوليٰ بہ تون.
دل ڪسيندڙ دلربا دلدار تون،
مہ لقا مون کي ڪراءِ ديدار تون.
چوتہ آن دارين جو موليٰ بہ تون.
ڪر نظر ڪا "گل محمد شاهہ" ڏي،
ڪيس پنهنجي شان جي ساجاهہ ڏي.
تون سندس ماويٰ سندس ملجا بہ تون.

☆

Marfat.com

نعت

ياد ڪر مومن منا ! شفقت رسول الله جي،
ڪجهه نہ ڪجهه محسوس ڪر، رحمت رسول الله جي.
مؤمنن جي لئي رنو هو، مصطفيٰ الله وٽ،
ياد ڪر اي بي وفا ! الفت رسول الله جي.
تنهنجي غربت جي ڪري رهبر ڪيون قربانيون،
اڄ ڪپي توکي ڪرڻ، خدمت رسول الله جي.
ڪانہ تي صورت ڦري، محبوب جي قربن ڪري،
تا قيامت آهہ ڳڌ، برڪت رسول الله جي.
هي سڄي ڌرتي بڻي، مسجد محمد جي ڪري،
پڙهہ نمازون ڪر سڄڻ، طاعت رسول الله جي.
خلق آ قرآن جنهن جو، گفتگو جنهن جي وحي،
خوب کان آ خوب تر، عادت رسول الله جي.
پڙهہ ڪلام الله کي، ۽ پڙهہ وري قول نبي،
پڙهہ سڄڻ! سڪ مان وري، سيرت رسول الله جي.
مصطفيٰ جي حسن تان، هر حسن کي صدقي ڪجي،
حسن کان وڌ آ حسين، صورت رسول الله جي.
مصطفيٰ منصب اندر آهي برابر بي مثال،
پيچ يلي قرآن کانَ عظمت رسول الله جي.
مصطفيٰ معراج دؤران، ٿيو خدا سان هم ڪلام،
تي نشان بر ان گهڙي، شوڪت رسول الله جي.
"گل محمد شاهہ" تو، ناهي پيو نعت نبي،
اي گتل شاعر بڻاءِ، مدحت رسول الله جي.

Marfat.com

نعت

مصطفيٰ! توکان سواءِ، دنيا ۾ ڇڻ اونداھ آ.
شمس پڻ بي نور آ، بي نور ڇڻ ھي ماھ آ.
مصطفيٰ! تنھنجي ڪري، روشن ٿيو شمس و قمر،
نور تنھنجي آھ بخشيو، نور کي پڻ ساھ آ.
روح تنھنجي کي خدا، پيدا ڪيو سڀ کان اڳي،
ذات تنھنجي کان اڳي، جو سو فقط الله آ.
قول ۽ گفتار تنھنجي آ وحي الله جي،
'نجم' سورة ۾ ڪيو الله خود آگاه آ.
تو مٽايو ڏيھ مان آ ننڍ وڏائي جو نظام،
تو اڳيان يڪسان ٿيو گولو گدا ۽ شاھ آ.
تو بنا دنيا اندر الفت محبت ناھ ڪا،
دلربا ! تنھنجي ڪري پيدا ٿيو خود چاھ آ.
تنھنجي الفت جو اثر تا تڙ ڪجي جي کان پڇون،
جو سنڌئي فرقت ڪري روئي جھجي ٿيو پاھ آ.
تنھنجي صدقي تنھنجي والد جو بہ سھڻو نانءُ آھ،
تنھنجي جيجل والده جو واھ وڏيو جاھ آ.
پيچ رفاقت تون نبي جي آل ۽ اولاد کان،
۽ پيچج اصحاب کان ڪيئن ٿيو نبي ھمراھ آ.
مصطفيٰ ! توکي سجاتو بي زبانن اُنڙن،
۽ سجاتو ھر پٿر ۽ ھر شجر پن گاھ آ.
مصطفيٰ! تنھنجي ثنا خاطر ڪجي ٿي شاعري،
در حقيقت ڪونہ شاعر "گل محمد شاھ" آ.

☆

Marfat.com

نعت

تو خدا جي پاڪ ذرتي تي جو آندو انقلاب،
انقلاب اهڙي جو آهي ڪونہ دنيا ۾ جواب.
انبياءَ جيڪي بہ آيا سي هئا عزت مآب،
ڪونہ تو وانگر ٿيو ڪوئي نبي پر ڪامياب.
تون هدايت جو بڻين عالم سڄي لئي آفتاب،
ڪين ڪنهن اهڙو ڏٺو دنيا ۾ سهڻو ماهتاب.
تنهنجي رحمت جو لڳايان مصطفيٰ! ڪهڙو حساب،
تنهنجي شفقت آهہ پيارا بي شمارو بي حساب.
تون خدا جي فضل جو آهين بلاشڪ انتخاب،
فيض تنهنجي مان ٿيو هر هڪ صحابي فيضياب.
صاحب قرآن ! توتي آ لٿو سهڻو ڪتاب،
جو ڏٺو الله توکي آ اهوئي بي نقاب.
صاحب معراج ! توسان ڪير آ ٿئي هم رڪاب،
شان تنهنجي جي برابر ڪو ڏٺو ڪنهن پي نہ خواب.
مصطفيٰ ! تنهنجو تڪلم ۽ ترنم لاجواب،
ڪونہ هو دائود ۾ ! رضوان وٽ اهڙو رباب.
جنهن ڏٺو توکي مليو تنهن کي ضعيفي ۾ شباب،
دور تنهن کان ٿي ويو بيشڪ جهنم جو عذاب.
عاشقان مصطفيٰ! ڪريو بديءَ کان اجتناب،
هر گهڙي هر هنڌ ڪريو پنهنجو خدارا احتساب.
تون نبين ۾ ٿئين اهڙي طرح عالي جناب،
باغ ۾ پيدا ٿيو "گل" آ جيئن سهڻو گلاب.

☆

Marfat.com

نعت

غمزده مجروح دل لئي مصطفيٰ اڪسير آ.
ظلمتن جي دور ۾ دلبر ڏني تنوير آ.
جو لکيل قرآن ۾ آ سا سڄڻ جي زندگي،
مصطفيٰ جو قول ڇڻ قرآن جو تفسير آ.
پڙهه ڪٿي توريت ۽ انجيل ۽ پڙ پل زبور،
پر سمورن کان مٿي قرآن ۾ تاثير آ.
سيرت اقدس پڙهو يا صورت انور ڏسو،
جاٻه سيرت آ سڄڻ جي سا سندس تصوير آ.
بت پرستي کي عرب مان جنهن صفا ميٽي ڇڏيو،
شرڪ جي دنيا ۾ هن توحيد ڪئي تعمير آ.
شان ڏئي محبوب کي هت موڪليو پروردگار،
پاڻ ڪئي الله هن جي عزت و توقير آ.
جنهن وڏي ڪوشش ڪري ايمان کان واقف ڪيو،
جنهن جهنم کان بچائڻ لاءِ ڪئي تدبير آ.
اي مقدر جا ڪٽل ! پنهنجي اڇي قسمت بڻاءِ،
مصطفيٰ جي در تي نهندي هر ڦٽل تقدير آ.
مصطفيٰ جي آل جي عظمت پڙهو قرآن ۾،
سورة الاحزاب ۾ جا آيته تطهير آ.
ناهه طاقت ڪاٻه مون کي پر نبيءَ جو فيض آ،
تي سندم مقبول سيرت تي لکيل تحرير آ.
صاحب لولاڪ آ اعليٰ سندس ادراڪ آ،
هيچ آ دنيا سڄي "گل" پيي تہ پر تقصير آ.

☆

Marfat.com

نعت

شان گونا گون تنهنجي تي لکان مان ڇا نبي؟
آ خدا کان بعد اعليٰ شان تنهنجو يا نبي !
حسن جا جلوا ڏنم ڪي حسن جا شعلہ ڏٺم،
ڪونہ ڪنهن موهي وڌو جيئن موهيو تو آ نبي.
اي سخي تنهنجي سخا کان ڪونہ ڪو محروم ٿيو،
"لا الـہ" جي "لا" سوا ڪونهي چيو تو "لا" نبي!
هي زمين بي چين هئي جو عام هو فسق و فساد،
تو ڏئي آٿت ڪيو هو امن کي برپا نبي.
رحمت عالم بہ تون ۽ تون ئي ختم المرسلين،
صاحب القرآن تون يٰس ۽ طٰـہ نبي!
ڪبريا توکي بڻايو صاحب لطف و ڪرم،
هن ڪئي رحمت وري تنهنجي ڪري هر جا نبي!
مصطفيٰ ! توئي ٻڌائي راهہ جنت جي سڌي،
آ خدا جي راهہ بهتر تو ڏسي جيڪا نبي !
هن اڄوڪي دور ۾ مسلم بڻيو مغلوب آ،
دردمندن جي سگهو ئي مالڪي ڪر ڪا نبي!
تون بڻين زينت جهانن جي اهي تولئي بڻيا،
هي سڄو سنسار پيي "گل" ۽ چمن تنهنجا نبي!

☆

Marfat.com

نعت

رحمت عالم جي اڄ معراج واري رات آ.
رات هن ۾ عرش تي وئي مصطفيٰ جي ذات آ.
آدميت کي مليٰ وئي آدميت آهه اڄ،
ڪفر ۽ طاغوت جي اڄ رات ٿي سڪرات آ.
خالق اڪبر ڪئي مرسل منٿي سان ڳالهه ٻولهه،
ميزباني ۾ مليو مرسل کي التحيات آ.
سرور عالم سندو معراج پي آ معجزو،
مصطفيٰ جي معجزن جي تن اندر ۾ تات آ.
باعث ارض و سما آهي سفير آسمان،
اڄ ملاقي مصطفيٰ سان ڪبريا جي ذات آ.
جو مليو تحفو خدا کئي سو اٿم آهي نماز،
قرب مان قادر ڏني سهڻي سٺي سوغات آ.
سير سبحاني ڪري جانب جڏهن موٽيو مڪي،
ٿي چيو ايمان وارن هي حقيقي بات آ.
ڪو خليل الله آهي ڪو وري حضرت ڪليم،
ڪانه پر ڪنهنڪي ملي اهڙي پلاري ذات آ.
مصطفيٰ موڙي ڇڏيو هر ڪفر جي طوفان کي،
مير مدني جي اچڻ سان ڪفر ۾ ٿي مات آ.
مصطفيٰ جي ذڪر لئي مان نعت گو شاعر ٿيس،
پاڪ پيغمبر جي هردم مونکي وائي وات آ.
"گل محمد شاهه" ڪر تون ان محمد جي ثنا،
جو رسول هاشمي ۽ صاحب برڪات آ.

☆

Marfat.com

نعت

واهہ جو مرسل ڪيو ڌرتي تي قائم انتظام،
دين دنيا جي ڪمن جو تي ويو آ انضمام.
مصطفيٰ، مرسل ملايو دين دنيا جو نظام،
ان ڪري دنيا منجهاران ظلم جو ٿيو اختتام.
ڪالهہ جي مشرڪ هئا، اڄ سي موحد، ٿيا مدام،
تن کي مئي توحيد جي جا هن پيار يا جام ـ جام.
جنهن برن جا ڏوهہ بخشيا سو اٿو خير الانام،
ذات پنهنجي لاءِ مرسل ڪونہ ورتو انتقام.
هي ٻڌايو آهہ مرسل ڇا حلال آ ڇا حرام،
مصطفيٰ ڪامل شريعت جو ڪيو آ التزام.
پاڪ پرور، جو ڪيو نازل، محمد تي ڪلام،
آخري نسخو هدايت جو اهو آهي تمام.
مير مرسل تي ملائڪ ٿا پڙهن هر هر سلام،
ءِ خدا ٿو موڪلي ان تي صلواتون صبح شام.
هن نبي جي تي ڪري تعظيم ساري خلق عام،
خود خدا سيکاريو آهي انهي جو احترام.
هن جو آ رشد و هدايت ۾ ٿيو مشهور نام،
هي هدايت يافتہ ماڻهن سين جو آ امام.
پاڪ ڌرتي تي انهي محبوب جو آ احتشام،
ان جي عزت جو ڪيو رب عرش تي پي اهتمام.
مصطفيٰ جي در تي حاضر ٿا ٿين ڪيئي غلام،
"گل بخاري" آ سندس سارن غلامن جو غلام.

☆

Marfat.com

نعت

ڇا ڪندي منهنجي زبان مدحت رسول الله جي،
ڪبريا ڪان بعد آ، عظمت رسول الله جي.
پاڪ فطرت جي مطابق مصطفيٰ خلقيو ويو،
پاڪ آ اخلاق ۽ فطرت رسول الله جي.
جو ٻڌايو آ خدا، سو ئي نبيءَ جو خلق آ،
هي سچو قرآن آ سيرت رسول الله جي.
بانگ ۽ تڪبير سان گڏ ڪلم توحيد ۾،
آ خدا جي نانءَ سان شرڪت رسول الله جي.
مصطفيٰ آيو جهالت، ظلم ويو نابود ٿي،
امن آيو جو ملي نصرت رسول الله جي.
فاتح خيبر جو يي سالار آهي لاجواب،
شير نر يي خود مجي قوت رسول الله جي.
مثل ماڻهوءَ جي نبي خاطر ڪجيءَ جو تڙ رنو،
آ اثر تنهن تي وڏو فرقت رسول الله جي.
مصطفيٰ معراج ماڻي ٿيو خدا سان هم ڪلام،
تي هئي رفرف مٿان رفعت رسول الله جي.
تا قيامت پوري دنيا لاءِ آهي راهبر،
تي اها اعليٰ اتم عزت رسول الله جي.
نعت ناهڻ، نعت ڳائڻ، آهه خوش بختن جو ڪم،
ها ! وڏي تي نعت سان الفت رسول الله جي.
باغ جي هر "گل" شجر تي آهه سهڻي جو اثر،
تي وئي هر رنگ تي صبغت رسول الله جي.

☆

Marfat.com

نعت

واھ جو نازل ٿيو عربي متان قرآن آ.
ھن ڪلام الله کي قادر ڪيو آسان آ.
ھن کي جو تحفو مليو سو انقلابي آ ڪتاب،
ان جي زنده حڪم تي دنيا سڄي حيران آ.
منھنجي آقا جو بلند آ شان منصب مرتبو،
ھي تہ ھر آقا سندو سلطان عالي شان آ.
مصطفيٰ الله جي توحيد جي تبليغ ڪئي،
ھن صفا ڪولي ٻڌايو ھڪ صمد رحمان آ.
مصطفيٰ مدني پليدن کي ٻڌايو پارسا،
ھن صفائي لاءِ فرمايو تہ "اڌ ايمان آ."
جنھن مڃي ھن جي رسالت سو پيارو شخص آ،
جنھن ڪيو انڪار ھن جو سو صفا نادان آ.
ھن جي آمد جي ڪري روزا نمازون ٿيون عطا،
ھي زڪواتون حج ۽ ھن جي ڪري رمضان آ.
جن پڙھيون سڪ مان صلاتون درد تن جا دور ٿيا،
ھا درودن ۾ سمايل درد جو درمان آھ.
"گل محمد شاھ" جي شل حشر ۾ ٿي مالڪي،
جنھن ٻڌايو مصطفيٰ کي جيءَ جو جانان آ.

☆

Marfat.com

نعت

بيشڪ اسان سين جو عربي امام آهي،
لاتو خدا انهي تي بهتر ڪلام آهي.
آيا نبي سڀوڙا دنيا جي بهتري لئي،
مولا ڏنو محمد مرسل مدام آهي.
انسان ٻي سلامي، حيوان ٻي سلامي،
رهبر اڳيان انهن جو هر هر سلام آهي.
شمس و قمر ستارا، لوح و قلم نيارا،
نرمل نبيءَ جو تن ڪان اعليٰ مقام آهي.
ظلم و ستم جون راهون ميٽي ڇڏيون محمد،
قائم ٿيو خدا جو بهتر نظام آهي.
ڪنهنجو نبي خليل آ، ڪنهنجو نبي ڪليم آ،
ليڪن نبي اسان جو فخر الانام آهي.
طاعت ڪريو نبيءَ جي الفت رکو انهي سان،
ري‌ءَ حب هاشمي جي جنت حرام آهي.
روز جزا ۾ مون کي عربي جو آسرو آ،
جنهنجو ڪرم براءِ هر خاص و عام آهي.
خادم جهان سارو بيشڪ نبيءَ جو آهي،
جبريل ٻي انهي جي در جو غلام آهي.
خلق خدا جي آڏو اعلان حق ڪيائين،
دنيا اڳيان رکيو هن حق جو پيام آهي.
باغ خدا جو آ "گل" گلزن ۾ آهہ اجمل،
هي سونهن سوڀيا ۾ ڪامل تمام آهي.

☆

Marfat.com

نعت

مولا مڪو اسان ذي سهڻو حبيب آهي،
لک شڪر تيو اسان جو اعليٰ نصيب آهي.
سالار اُحد جو آ ـ محبوب احد جو آ.
توقير ۾ نيارو نرمل نجيب آهي.
جود و سخا جو صاحب، لطف و ڪرم ۾ افضل،
دنيا ۾ تيو مثالي پيدا اديب آهي.
هن جي صداقتن ڪي، هن جي امانتن ڪي،
هن جي سخاوتن ڪي مجيو رقيب آهي.
اعلان جنهنجو رحمت، پيغام جنهن جو برڪت،
قادر ڪيو انهي ڪي آذر عجيب آهي.
سهڻي سندس فصاحت، سهڻي سندس بلاغت،
هو گفتگو جو ماهر ـ واعظ خطيب آهي.
دلبر نبي دعا ڪئي، دردن سندي دعا ڪئي،
انسانيت جي دک لئي حاذق طبيب آهي.
محبوب مصطفيٰ سان رب جو پيار آهي،
رب جو خليل آهي، رب جو حبيب آهي.
جنهن جي اچڻ سان جڳ ۾ فصل بهار آيو،
گلزار ۾ ٻه خوشتر هر عندليب آهي.
محبوب لاءِ منهنجو گهر ٻار سر آ حاضر،
ڇاڪاڻ جو هو منهنجي دل جي قريب آهي.
حسان رومي جامي ذڪر نبي ويا ڳائي،
تن سان ذري ۾ شامل تيو "گل" غريب آهي.

☆

Marfat.com

نعت

بيشڪ نبي اسان جو فخر جهان آهي،
جنهن کي عطا ڪيو رب، اعليٰ مڪان آهي.
آدم حوا کان اڳ جو رب وٽ نبي بڻيل هو،
آيو سڀن کان آخر سو مهربان آهي.
حضرت خليل جنهن جي آمد لئي گهر ڪئي هئي،
انجيل ۾ به ان جو ظاهر بيان آهي.
ظاهر ۾ جو فقير آ، ڪونين جو آ والي،
مخلوق کان مٿي هن جو مان شان آهي.
دارا هجي سڪندر هن جي اڳيان گداگر،
بابر به هن جو نوڪر، هي حڪمران آهي.
هي آ حبيب رب جو، هن کي سجاتو هر شيء،
هن جو ٿيو جو منڪر، سو بي امان آهي.
سيرت اٿس سونهاري، صورت اٿس سڀاجهي،
شيدا مٿس ملڪ ۽ انسان جان آهي.
آهين سخي سخا ڪر دامن گدا سندو ڀر،
تنهنجي سخا جو سيد ! ڇا؟ داستان آهي.
واهر ڪجانء سائين ! محشر جي ڏينهن ۾ ڪا،
مون کي نه فڪر ٿيو ڇا، سودو زيان آهي.
تنهنجو در عنايت هرگز نه مان ڇڏيندس،
تنهنجي اڳيان غلامي منهنجو ٿي مان آهي.
"گل" جون ڏسي ادائون ـ بلبل ڪيون صدائون،
جنهن جي مٿان نظر ڪئي اڄ باغبان آهي.

☆

Marfat.com

نعت

بيشڪ نبي اسان کان هرگز نہ دور آهي،
ظاهر ڪٺي پري آ دل ۾ ضرور آهي.

پنهنجي ڪرم سان قادر ـ رهبر ڏنو پيلارو،
احسان مند آهيون، مرسل مليو نيارو.
رحمت بڻيو سين لئي حضرت حضور آهي.

خير البشر بڻيو جو خير الانام آهي،
اهڙو نہ ڪو عطا ٿيو ڪنهن کي مقام آهي.
نوري رسول انور جڳ لاءِ نور آهي.

جيڪو لٿو نبي تي بهتر ڪلام آهي،
تا حشر سڀ جي خاطر ڪامل پيام آهي.
هن کان فصاحتن ۾ گهٽ هو زبور آهي.

آدم اجا مٽي ۽ پاڻي اندر پيل هو،
ان کان اڳي محمد خاتم نبي ٿيل هو.
بيشڪ اها حقيقت ظاهر ظهور آهي.

آيو جڏهن محمد ٿي دور هر جهالت،
ڌرتي تي ڪبريا جي ٿي دين جي اشاعت.
توحيد جو بہ وينو دل ۾ شعور آهي.

منهنجا رسولَ سائين، مشفق رفيق آهين،
وڏو والدين کان پي شافع ! شفيق آهين.
رشتو رسول توکان ڪنڍو نہ مور آهي.

ذڪر نبي عبادت، ذڪر نبي سعادت،
ذڪر نبي غنيمت، ذڪر نبي عنايت.
ذڪر رسول منهنجي دل جو سرور آهي.

اي مهربان ! تون ئي آهين پلو وسيلو،
توکان سواءِ "گل" جو هرگز نہ آ ڪو حيلو.
ڪونهي عمل انهي ۾ هو پر قصور آهي.

Marfat.com

نعت

ڪهڙي ڪري ڪهڙي ڪريان مدحت رسول الله جي،
بعد از خدا آهي اتم عزت رسول الله جي.

وھ واھ جو خلقي خدا، صورت سچي سردار جي،
ڇا حسن سان معمور آ صورت رسول الله جي.

جيڪو لکيل قرآن ۾ سو آ نبيءَ جي زندگي،
سارو سچو قرآن آ سيرت رسول الله جي.

بيشڪ خدا ڪئي مهر ۽ رحمت سچي عالم مٿان،
دنيا ڪئي محسوس آ رحمت رسول الله جي.

معراج ماڻي مصطفيٰ تيو صاحب رفعت نبي،
ڇا شان آ مرسل سندو شوڪت رسول الله جي.

علم لدني ۾ محمد خضر کان يي آ مٿي،
لقمان کان يي آھ وڌ حڪمت رسول الله جي.

ڪيئي ڏٺا دنيا هتي پر رعب چهرا پر وقار،
آهي سمورن کان مٿي حشمت رسول الله جي.

مرسل خدا جي خلق کي ايمان جي دولت ڏني،
بيشڪ سين آ کان اتم دولت رسول الله جي.

چاهيو ٿا جي رب جي رضا مرسل جي ڪريو پيروي،
آهي خدا جي پيروي طاعت رسول الله جي،

مون کي کپي هرگز نہ تو ناز و ادا سهڻن سندو،
پر تي کپي مونکي فقط الفت رسول الله جي.

"هي خوب گلدستو سجايو آھ "گل" نعتن سندو،
آ نعت ۾ محسوس تي راحت رسول الله جي.

Marfat.com

نعت

ڊاهي ڇڏيا تو بت ڪده ـ منهنجا نبي خير الوريٰ،
توئي ڏسي توحيد آ ـ منهنجا نبي خير الوريٰ.
ڇائين ڀلي اي دلربا ـ تنهنجي ڪجي تي مرحبا،
مؤمن سمورا خوش ٿيا، منهنجا نبي خير الوريٰ.
تنهنجي ولادت جي ڪري، دنيا سموري ٿي نري،
ڪفار ۾ ماتام آ، منهنجا نبي خير الوريٰ.
توڪان اڳي بيت صمد ـ ڇڻ تي لڳو بيت صنم،
ڪعبي مان بت تو سڀ ڪڍيا ـ منهنجا نبي خير الوريٰ.
توئي ڀڳو لات وعزيٰ ـ هر بت ڪيئي زير و ذرا،
مشرڪ سيئي رسوا ٿيا، منهنجا نبي خير الوريٰ !
محبوب ! تو روشن ڪيو، اونداهه عالم جو سڄو،
بادل جهالت جا ويا، منهنجا نبي خير الوريٰ.
توکي ملي آ سروري ـ تنهنجي ڪپي تي رهبري،
هر شاهه ڀي تنهنجو گدا، منهنجا نبي خير الوريٰ !
توکي چوان شمس الضحيٰ يا مان چوان بدر الدجيٰ،
تنهنجو نرالو نور آ، منهنجا نبي خير الوريٰ !
توسان خدا جو پيار آ، ولسوف جو اقرار آ،
اي شافع روز جزا ـ منهنجا نبي خير الوريٰ !
توکي مليو قرآن آ ـ جو رب جو فرمان آ،
جو قلب ڪاري لئي جلا ـ منهنجا نبي خير الوريٰ.
منهنجو سڄڻ محبوب تون، من ۾ سدا موجود تون،
تي گهور توتان "گل" سدا منهنجا نبي خير الوريٰ !

☆

Marfat.com

نعت

چائين يلي اي پرجهلا ـ صد مرحبا، صد مرحبا،
آئين يلي اي دلربا ـ صد مرحبا ـ صد مرحبا.
تنهنجي ڇمڻ سانْ سيدا، ايوان ڪسريٰ جا لڏيا،
ڪفار ۾ پيا زلزلا ـ صد مرحبا ـ صد مرحبا.
هر روح کان اڳ روح تنهنجي رب ڪي مالڪ مجيو،
توکان ٿي اهڙي ابتدا ـ صد مرحبا، صد مرحبا.
تون رهڙ ۽ معراج آن ـ مخلوق جو سرتاج آن،
اي تاجدار انبياءَ ـ صد مرحبا، صد مرحبا.
توئي مٽايو ظلم کي، قائم ڪيو تو عدل کي،
مظلوم جو آن همنوا، صد مرحبا، صد مرحبا.
تنهنجي حياتي جو قسم ـ قرآن ۾ لکيل ڏنم،
تنهنجو مٿاهون مان آ ـ صد مرحبا، صد مرحبا.
اي مصطفيٰ ماهه جبين، تنهنجو نہ مٽ ڪوئي حسين،
آهين سڄڻ حسن خدا، صد مرحبا، صد مرحبا.
آهين سندم محبوب تون ـ دل ۾ سدا موجود تون،
تنهنجي وڻي ٿي هر ادا ـ صد مرحبا، صد مرحبا.
تنهنجي سپاهن سان مٿا، دم چا هٽي رستم يلا،
سهراب پي ڪجهہ ڪونہ آ ـ صد مرحبا صد مرحبا.
آهين نبي حرمين جو ـ والي ولي دارين جو،
هت هت اسان جا آسرا ـ صد مرحبا، صد مرحبا.
توکي عطا ٿي رهبري، هرگز نہ ڪئي تو شاعري،
تنهنجي زبان مان "گل" ڇٽيا، صد مرحبا، صد مرحبا.

☆

Marfat.com

نعت

توکان سوا منهنجو هتي زنده رهڻ بيڪار آ،
تنهنجي جدائي جي برابر ڪونہ ٻيو آزار آ.
تنهنجي جدائي ۾ ٿيو آ حال هيٺو قلب جو،
ڪرڪا نظر بدحال تي جيڪو ٿيو بيمار آ.
تنهنجي وڇوڙي جي ڪري دل صبر کان تي آ پري،
هر هر پئي سڏڪا ڀري مجبور آ لاچار آ.
روز ازل کان ٿي اٿم - توسان سچڻ ناتو سندم،
توسان وفائي جو ڪيو مون عهد ۽ اقرار آ.
ديدار تنهنجي جي رڳو هڪڙي جهلڪ مون کي کپي،
منهنجي پريشاني جو حل تنهنجو فقط ديدار آ.
تنهنجي جدائي جو پيو بي جان تڙ تي پي اثر،
بي جان بند، انسان جان روئي پريو سڏڪار آ.
تنهنجي لبن جي سونهن ڇا؟ تنهنجي اکين جي ڇا جلا؟
محبوب ! تنهنجي مرڪ ۽ سهڻي سندءِ گفتار آ.
مان حسن تنهنجي جي مٿان دنيا سڄي گهوري ڇڏيان،
دنيا سڄي جي سونهن کان سهڻو سندءِ رخسار آ.
تنهنجي اڳيان شمس و قمر جو نور ويو شرمائجي،
ڇا حسن تنهنجو آ پرين ۽ نور پي نروار آ.
تنهنجي محبت جو ٻڌيو مظهر وري حضرت اويس،
ڪهڙي طرح جانب ڪيو الفت سندو اظهار آ.
هي "گل محمد شاهہ" پي آ سامہ تنهنجي سيدا!
هن ملڪ کان جنهن کي گهڻو تنهنجي وطن سان پيار آ.

☆

Marfat.com

نعت

اي آمنا جا لاڏلا ـ محبوب مرسل مرحبا !
اي مرڪزِ نور هديٰ ـ محبوب مرسل مرحبا !
اي صاحب لطف و ڪرم ـ اي صاحب جود و سخا،
تنهنجي سخا بي انتها ـ محبوب مرسل مرحبا !
تنهنجو وڏو آ مرتبو ۽ شان پڻ تنهنجو بلند،
اي مرتبن وارا ڀلا ! ـ محبوب مرسل مرحبا !
دنيا به آ تنهنجي ڪري ـ عقبيٰ به آ تنهنجي ڪري،
تولئي ٿيا ارض و سما ـ محبوب مرسل مرحبا !
دنيا ۾ تو ڪوڙي ڇڏيو ـ حق و صداقت جو علم،
اي بي ريا ـ اي بي ڊپا ـ محبوب مرسل مرحبا !
الله ـ توکي آخري هادي بڻائي موڪليو،
آهين تون ختم الانبياءَ ـ محبوب مرسل مرحبا !
تو مسجد اقصيٰ وچي ڪئي هر نبي جي اقتديٰ،
آهين امام الانبياءَ ـ محبوب مرسل مرحبا !
الله جي توحيد جي تعليم دنيا کي ڏنئي،
تو بتڪده ۾ بت ڀڳا ـ محبوب مرسل مرحبا !
توکي چوان خير البشر يا مان چوان نوري نبي،
هر وصف ۾ سڀ کان سٺا محبوب مرسل مرحبا!
ڪهڙا لکي ڪهڙا لکان اوصاف تنهنجا شعر ۾،
ڪهڙا ڪيان جملا ڪنا ـ محبوب مرسل مرحبا !
سهڻا سڄڻ ! تنهنجي ڪري دنيا معطر ٿي وئي،
تو گلستان کي "گل" ڏنا ـ محبوب مرسل مرحبا!

☆

Marfat.com

نعت

مان ساھ سر صدقو ڪريان نوري نبيءَ جي نام تان،
دنيا سڄي گھوري ڇڏيان محبوب جي اسلام تان.
محبوب جو ھر ھڪ ڪلام آ ڪبريا جو ڄڻ ڪلام،
صدقي سندس گفتار تان ڪردار تان احڪام تان.
مرسل ٻڌايو "عبد" کي معبود جو پيغام حق،
پوءِ ڇونہ مان صدقي ٿيان ان جي عجب پيغام تان.
ھن سان نڀايو واھ جو عمار ۽ ياسر بلال،
گھر گھاٽ جن گھوري ڇڏيو "قالوا بليٰ" انجام تان.
مرسل مٿي الله جي رحمت ڪئي تقسيم آ.
ھر ھر فدا ھن تان ٿيان ھن جي وري اڪرام تان.
عربي سندي آرام تان بوبڪر ٿيو مسموم ھو،
بوبڪر تان صدقي ٿيان صدقي ٿيان آرام تان.
ھن جي حياتيءَ جو قسم آ خود ڪنيو پروردگار،
سر گھور جي محبوب جي ھر صبح تان ۽ شام تان.
ھن جي نمازن تان ٿيان صدقي زڪواتن تان وري،
صوم و جھاد و حج تان صدقي ٿيان احرام تان.
ھن جا صحابي پرجھلا سارا سونھارا ھئا سچا،
صدقي ٿيان ھر ھڪ صحابي خاص تان ۽ عام تان.
ھي "گل محمد شاھ" آ عربي نبيءَ جي آسري،
ھن لئي لکي تو نعت ۽ گھوري ٿو سر گلفام تان.

☆

Marfat.com

نعت

منهنجا سردار نبي ـ منهنجا غمخوار نبي،
ساري دنيا جو تيئن ـ سونهن سينگار نبي.
تنهنجو فرمان اُتم ـ تنهنجو آ شان اتم،
تون رسولن جو بڻين خوب سالار نبي.
تنهنجي گفتار مٺي، تنهنجا اخلاق چڱا،
تنهنجي مٽ ڪونہ ٿيو ڪنهنجو ڪردار نبي.
توئي قرآن ڏنو، دين ايمان ڏنو،
تو ڪيو دين سندو کولي اظهار نبي.
عرش جو ناز بہ تون رب جو راز بہ تون،
توکي الله ڏسيا سارا اسرار نبي.
سهڻو سردار بہ تون عالي سرڪار بہ تون،
دل جي رفتار بہ تون، منهنجا دلدار نبي.
جسم جان پاڪ رکڻ، پاڪ پوشاڪ رکڻ،
ساڻ مسواڪ رکڻ، تنهنجو اطوار نبي.
وس اي رحمت جا ڪڪر- مون تي ڪر پنهنجي نظر،
شال ٿئي سولو سفر ـ ڪشتي ٿي پار نبي.
ڪيترا يار ڏٺم يار اغيار ڏٺم،
ڪو وفادار نہ ٿيو، تون وفادار نبي.
تيسين شل ڪين مران، جيسين مان تو ڏي اچان،
تنهنجي روضي کي پسان، توٽي هڪ وار نبي.
"گل" مان گلزار بڻاءِ ـ پنهنجو ديدار ڪراءِ،
منهنجا سڀ عرض اگهاءِ ـ اي سچا يار نبي.

☆

Marfat.com

نعت

ذات آ تنهنجي يلي ـ ڳالھ يي تنهنجي اتم،
ذات تنهنجي جو ڪنيو خود خدا آهي قسم.

اي نبي نور هديٰ ـ تنهنجي ڪئي مدح خدا،
ڪا نہ ٿي پوري ثنا ـ منهنجو بي وس آ قلم.

اي نبي ماه لقا ـ حسن ڇا جلوه نما؟
خلق يي خلق خدا ڇا ڪجي تنهن ڪي رقم.

تون رهين فرش زمين، پر گهمين عرش برين،
اي مديني جا مڪين، تنهنجو آ عرب عجم.

هي جهان تنهنجي ڪري ـ هو جهان تنهنجي ڪري،
هر زمان تنهنجي ڪري ـ تنهنجي لئي لوح و قلم.

اي نبي بحر سخا ـ تو اڳيان سارا گدا،
مون مٿان ڪر يي عطا ـ دور ٿين رنج و الم.

اي نبي تنهنجي ڪري ـ تو ٻڌل ٻيڙو تري،
تنهنجي صدقي ئي خدا تو ڪٽي ڪونہ قدم.

تنهنجي رحمت جي ڪري، عڪرمہ يي تو تري،
پر ابوجهل آ پري، جنهن مڃو ڪونهي ڪرم.

شاھ سلطان سيئي، حور و غلمان سيئي،
جن، انسان، سيئي توتان قربان ڪندم.

ڇا ڪندي ڪنهنجي زبان ـ تنهنجي رفعت جو بيان،
آ بلند تنهنجو مڪان تون شهنشاھ امم.

اي نبي عبد خدا، تنهنجا اوصاف ڇڱا،
توتان "گل" گهور ٿيان، صاحب لطف و ڪرم.

☆

Marfat.com

نعت

محمد ڪئي جڳ ۾ چانڊاڻ آهي،
محمدؐ جي آئي تي سرهاڻ آهي.
محمد ڪيو خاص احسان آهي،
محمد ٻڌايو هي قرآن آهي.
محمد ڏني سچ سندي ڪاڻ آهي.
محمد ڪيو آ جهانن کي روشن،
محمد ڪيو آشيانن کي روشن.
محمد ڏني خوب چانڊاڻ آهي.
محمد بلاشڪ سمورا يڳا بت،
محمد ٻڌائي اسان کي آ وحدت.
محمد مٽائي هي ڪاراڻ آهي.
محمد مٽائي جهان مان خزان آ،
محمد ڪيو هر خوشي کي عيان آ.
محمد جي آمد تہ سرهاڻ آهي.
محمد جي مدحت خدا خود ڪري ٿو،
محمد جي مدحت سان مومن ٺري ٿو.
محمد جي هر جاءِ واڪاڻ آهي.
محمد يقيناً ٻٽيو خوب "گل" آ،
محمد تي عاشق چمن قول قل آ.
محمد ڏني "گل" کي لالاڻ آهي.

☆

Marfat.com

نعت

محمد نبين جو سالار آهي،
محمد سورن جو سردار آهي.
محمد نبي سڀ جو سرتاج آهي،
محمد کي حاصل ٿيو معراج آهي.
محمد جهانن جو سينگار آهي.
محمد مٺو آ جهانن جو والي،
محمد جي عظمت سين ڪان نرالي،
محمد نبوت ۾ نروار آهي.
محمد ڏنو دين ايمان آهي،
محمد ٻڌايو ته رحمان چاهي،
ڪيو هن صداقت جو اظهار آهي.
خدا پاڪ ڏي تو محمد آ قاسم،
خدا جي خدائي ۾ مقبول ناظم،
اڙين ۽ ابوجهن جو آذار آهي.
خدا آ وڌائي محمد جي عظمت،
جهانن مٿان آ محمد جي رحمت،
خدا جي ڪرم ساڻ سرشار آهي.
جتي ڪم نه ايندو ڪتنب ۽ قبيلو،
اتي پي محمد اسان جو وسيلو،
اسان عاصين لئي شفادار آهي.
محمد جي صدقي هي ڪون و مڪان آ،
محمد جي صدقي زمين آسمان آ،
انهي جي ڪري "گل" ۽ گلزار آهي.

☆

Marfat.com

نعت

نبيءَ جهڙو پلو رهبر ـ ڏنو چشم فلڪ ڪونهي،
انهيءَ جهڙو نبي انور، ڏنو چشم فلڪ ڪونهي.
ڏنا چشم فلڪ ڪيئي خدا جا دلربا دلبر،
نبيءَ جهڙو مگر دلبر ـ ڏنو چشم فلڪ ڪونهي.
سخي ڪيئي ويا گذري سخاوت جون ڇڏي ڳالهيون،
نبيءَ جي در جيان ڪو در ـ ڏنو چشم فلڪ ڪونهي.
محمد جي محبت ۾ رنو هو ٿڙ ڪجي جو پي،
پلارو ان جيان منبر ـ ڏنو چشم فلڪ ڪونهي.
سبق سيکاريو عربي طهارت پارسائي جو،
انهي جهڙو نبي اطهر ڏنو چشم فلڪ ڪونهي.
محمد کي عطا قادر ڪيو آ حوض ڪوثر جو،
انهي جهڙو پيو ڪوثر، ڏنو چشم فلڪ ڪونهي.
صداقت ۾ مٿي بوبڪر آ سيني صحابن کان،
سچو اهڙو پلو بهتر ـ ڏنو چشم فلڪ ڪونهي.
محمد جي عدالت جو عمر کي فيض ٿيو حاصل،
عمر عادل جيان اظهر ڏنو چشم فلڪ ڪونهي.
محمد جي سخاوت جو ٻٽيو عثمان هو مظهر،
سخي عثمان جان گوهر ڏنو چشم فلڪ ڪونهي.
محمد جي شجاعت جو عليءَ ۾ هو اثر ڏاڍو،
جهان ۾ مثل ڪو حيدر ـ ڏنو چشم فلڪ ڪونهي.
خدا جي "گل" گلابي آ ڪيو گلزار عالم کي،
انهي جهڙو گل خوشتر، ڏنو چشم فلڪ ڪونهي.

Marfat.com

نعت

نبيءَ جي روءِ روشن تان فدا ساري خدائي آ،
نبيءَ جي نور ڪان هلڪي قمر جي روشنائي آ.
نبيءَ جي روءِ روشن کي پڙهيم سورة ضحيٰ اندر،
نبيءَ جي پاڪ زلفن جي نزاڪت ئي سوا ئي آ.
محمد جي رخ انور برابر سونهن ڪانهي ڪا،
انهي جهڙي خدا هرگز نه بي صورت بڻائي آ.
محمد جي مبارڪ تر مٿان گهوريان حسين موتي،
انهي جي ذڪر ۾ "حافظ" عمر پنهنجي کپائي آ.
محمد جي بصارت جا ٻڌاسون معجزا ڪيئي،
نگاهه مصطفيٰ جي عرش تي تي پي رسائي آ.
زبان مصطفيٰ موهي وڏو آهي فصيحن کي،
محمد کي ملي جيڪا فصاحت سا عطا ئي آ.
اتم مرجان ڪان آهن محمد جا مبارڪ ڏند،
انهن لؤ لؤ ۽ ياقوتن سني هل چل مچائي آ.
محمد جو بدن وڏ آ مطعر مشڪ عنبر ڪان،
محمد جي پسيني ۾ عجب خوشبو سمائي آ.
ٻڌو جنت اندر نعلين جو آواز تي عربي،
ڪٿي مڪو؟ ڪٿي جنت؟ سماعت جي اڇائي آ.
محمد جا عجب ابرو، عجب آ ريش عربي جي،
ملائم وار سائين جا، عجب تن ۾ صفائي آ.
نبيءَ جي "گل" معطر ڪئي فضا سارن جهانن جي،
محمد جي عجب غمزن وري رونق وڌائي آ.

☆

Marfat.com

نعت

مبارڪ باد جي لائق قمر ۽ ڪهڪشان آهي،
ستارا پي سڀئي شمس و زمين و آسمان آهي.

قمر توکي مبارڪ آ مجو تو حڪم عربي جو،
تئين تڪرا جڏهن توکي چيو فخر زمان آهي.

ڏنو آ ڪهڪشان سهڻي محمد جو جبين سهڻو،
ڏسي هڪ دم چيائين هي حسين دوجهان آهي.

تيا سڀ آسمان وارا، ستارا محو حيرت ۾،
ڏسي جلوا چيو سيني اجا راز نهان آهي.

پلا تيا پاڳ تنهنجا جو زمين تو ۾ محمد آ،
نبي جو جسم تو ۾ آ اهو نڪتو عيان آهي.

ڪئي معراج مدني جا اين جي سا سعادت آ،
انهن کي فخر آ گذريو نبي تن جي مٿان آهي.

اجهو سورج مجان تو مان تہ تو ۾ تاب ڏاڍو آ،
ملائم نور پر جنهن ۾ اهو پيو مهربان آهي.

قمر جي سونهن مان گهوريان نبيءَ جي حسن ڪامل تان،
قمر کان پي بلاشڪ مصطفيٰ سهڻو اجان آهي.

تيان قربان "رومي" تان ۽ "جامي" "شيخ سعدي" تان،
نبيءَ جي جن ثنا ۾ ختم ڪئي عمر گران آهي،

هوا تون بخت واري آن گهلين تي پئي مديني تي،
ڪري پا ريس "گل" توسان نہ تيو جو تو جيان آهي.

☆

Marfat.com

نعت

محمد ! مصطفيٰ تون آن ـ نبي نور الهديٰ تون آن،
سچڻ شمس الضحيٰ تون آن ـ پرين بدرالدجيٰ تون آن.
بلاشڪ نور تنهنجي ڪان ٿيو روشن جهان آهي،
نبي نوري، منا مدني، پلا ! نور خدا تون آن.
منا مرسل!! مڪو توکي خدا ساري زماني لئي،
سموري نوع انسان جو پلارو پيشوا تون آن.
خدا سيني نبين کي اماڻيو دين حق خاطر،
انهن سارن نبين جو بلاشڪ مقتديٰ تون آن.
جهالت جي انڌيرن ۾ تو ٻاري نور جي مشعل،
نہ تي تڪليف ٿئي جنهن سان اها رب جي ضيا تون آن.
پڙهي الله ٿو خود پي صلواتون سڪ منجهان توتي،
پڙهي مخلوق ٿي جنهن تي اهو سرور سچا تون آن.
خدا جو خلق خو آهين، اسان جي آبرو آهين،
بڻيو خير البشر آهين، ٿيو خير الوريٰ تون آن.
"لواءِ الحمد" محشر ۾ پرين توکي خدا ڏيندو،
سچڻ ! روز قيامت ۾ بہ همدم پيشوا تون آن.
خدا خود پيار مان توکي ڏنو آ حوض ڪوثر جو،
منا "محمود" جا مالڪ حبيب ڪبريا تون آن.
منا مون کي قيامت ۾ بہ تنهنجو آسرو آهي،
سوا تنهنجي وجان ڪاڏي شفيع روز جزا تون آن.
ڏنو چشم فلڪ اهڙو، نہ ڪو "گل" باغ عالم ۾،
نہ بستان ۾ ٿيو پيدا، جيئن سهڻو صفا تون آن.

☆

Marfat.com

نعت

محمد مصطفيٰ ڇايو ـ ڀلي ڇايو ـ ڀلي آيو،
رسول مجتبيٰ ڇايو ـ ڀلي ڇايو ـ ڀلي آيو.
مبارڪ باد جي آواز جو پڙلاءُ ٻڌجي ٿو،
نبي نور خدا ڇايو ـ ڀلي ڇايو ـ ڀلي آيو.
شهنشاهه محبت جي ولادت باسعادت آ،
شه هر دوسريٰ ڇايو ـ ڀلي ڇايو ـ ڀلي آيو.
محمد جي ولادت سان ڀڳو ڪنڌ بت پرستن جو،
ڀلارو پيشوا ڇايو ـ ڀلي ڇايو ـ ڀلي آيو.
ڪئي جنهن مسجد اقصيٰ ۾ اڳواڻي نبين جي،
امام الانبياءَ ڇايو ـ ڀلي ڇايو ـ ڀلي آيو.
خدا جو خاص دلبر آ ـ سراسر نور انور آ،
حبيب ڪبريا ڇايو ـ ڀلي ڇايو ـ ڀلي آيو.
نبي اجمل جميل آهي، حسينن کان حسين آهي،
منو ماه لقا ڇايو ـ ڀلي ڇايو ـ ڀلي آيو.
نبي اول محمد آ ـ نبي آخر محمد آ،
سو ختم الانبياءَ ڇايو ـ ڀلي ڇايو ـ ڀلي آيو.
محمد صاحب رحمت، محمد صاحب شفقت،
محمد دلڪشا ڇايو ـ ڀلي ڇايو ـ ڀلي آيو.
هتي حامي هتي شافع، ڪرم پنهنجو ڪندو جاني،
شفيع روز جزا ڇايو ـ ڀلي ڇايو ـ ڀلي آيو.
گلابي "گل" نبيءَ کان گهٽ قمر ٻي آ انهي کان گهٽ،
ڀلو بدر الدجيٰ ڇايو ـ ڀلي ڇايو ـ ڀلي آيو.

☆

Marfat.com

نعت

محمد مصطفيٰ عربي سندو اسلام زنده باد.
نبي زنده، نبي جو دين ۽ پيغام زنده باد.
محمد ئي ڏني قرآن جي تعليم دنيا کي،
هجي هن جي ڏنل تعليم هر جاءِ عام زنده باد.
انهي کان جنهن عقيدي ۽ عبادت جا سبق مليا،
اهي سارا سبق، سهڻا، سچا احڪام زنده باد.
جهاد اڪبر، زڪواة و صوم صلواتون ۽ خيراتون،
طواف اضحيٰ ۽ عمره حج ۽ احرام زنده باد.
محمد محسن عالم، ڪرم جيڪو ڪيو آهي،
رهي دنيا ۾ هن جو سو ڪيل اڪرام زنده باد.
نبيءَ جي ذات آ نعمت برابر باعث برڪت،
اها نعمت الاهي ۽ اهو انعام زنده باد.
محمد جي مٺي نالي اندر شيروشڪر آهي،
پياري جو پيارو پاڪ مٺڙو نام زنده باد.
محمد جي اطاعت لئي ازل کان عهد آ پنهنجو،
ڪيل قالو بليٰ جو قول ۽ انجام زنده باد.
محمد جي غلامي آهه بهتر بادشاهي کان،
محمد جي غلاميءَ جو هجي هر دام زنده باد.
مٺو مرسل پياريندو اسان کي آب ڪوثر جو،
سڄڻ جو آب ڪوثر ۽ صراحي جام زنده باد.
خدا جي باغ ۾ اهڙو نرالو "گل" نه ٿيو پيدا،
اهو گوهر انهي گلشن سندو گلفام زنده باد.

☆

Marfat.com

نعت

محمد جي ڪري خلقي خدا ساري خدائي آ.
انهي جي ذات خاطر ئي خدا جنت سجائي آ.
رسول الله جي صدقي سڄي دنيا بڻي روشن،
انهي نوري ڪري شمس و قمر ۾ روشنائي آ.
مهذب مصطفيٰ خاطر ادب اخلاق ٿيو پيدا،
سندس ڪردار تي قائم صداقت ۽ سچائي آ.
شرافت جا ٻڌل بيڙا، ٽريا محبوب جي دم سان،
سڄي سرور ڪري رب ڪئي صفا سولي سڻائي آ.
سندس دعوت ڪيو برباد نفرت ۽ عداوت کي،
سڄڻ ئي قلب ڪاري مان ڪدورت ڪل مٽائي آ.
پرين پياري پريت ۽ پيار سان دليون ڇڏيون جوڙي،
مٺي مرسل محبت جي مٺي ٻولي ٻڌائي آ.
امڙ ڇاهي؟ ابو ڇاهي؟ ادي ڇاهي؟ ادو ڇاهي؟
انهن سان جا رهي نسبت اها سيد سڻائي آ.
پلاري، خون جي پياسن مٿان پي مهرباني ڪئي،
برن بجڙن مٿان پي ڪئي، پلي پورل پلائي آ.
مقدس زندگي جنهن جي بڻي مومن لئي مشعل آ،
سندس سيرت مبارڪ ۾ صفائي پارسائي آ.
فرشتا پيٖ پرين تا حاضري سڪ ساڻ جنهن در تي،
انهي جي در سندو "گل" پي سدا گولو گدائي آ.

☆

Marfat.com

نعت

رسولن ۾ محمد جي رسالت وڏ عظيم آهي،
محمد مصطفيٰ آدم حوا کان پي قديم آهي.
محمد رحمت عالم شفيقن کان شفيق آهي،
مخالف پي مجن ٿا هي ڪريم ابن الڪريم آهي.
ڏئي اسلام ۽ مرسل، ڪيو الله تورو آ،
خدا جي نعمتن ۾ وڏ نبي اعليٰ نعيم آهي.
خدا، رحمان جي رحم و ڪرم جي ڪرشمي سڀان،
وجود مصطفيٰ بڻجي ويو راحم رحيم آهي.
نبيءَ کي جنهن مڃيو سو ٿيو مبارڪ باد جي لائق،
خدا تورو ڪري تنهنکي ڏنو قلب سليم آهي.
اسان جو رهنما رهبر، حياءُ ۽ شرم جو پيڪر،
ڪيو صبر و تحمل جنهن اهو هادي حليم آهي.
خدا سان طور سينا تي ڪئي ٿي گفتگو موسيٰ،
محمد عرش تي پهچي خدا سان ٿيو ڪليم آهي.
گناهن جو مريض آ جو وڃي جلدي محمد ڏي،
اهو ئي هر مرض خاطر وڏو حاذق حڪيم آهي.
نبيءَ جو سخن پي بالا، انهيءَ جو فهم پي اعليٰ،
رسول الله جهڙو ڪو نه ٿيو پيدا فهيم آهي.
محمد جي شريعت جو نه ڪر انڪار اي غافل !
ڪري انڪار تو جيڪو بڻي چڏ، سو رجيم آهي.
محمد جي گلابي "گل" ڪيو هبڪار آ هر هنڌ،
نبيءَ جي باغ جو خود باغبان اعليٰ عليم آهي.

Marfat.com

نعت

محمد مصطفيٰ مدني نبي نور الهديٰ آهي،
امام العالمين آهي، امام الانبياءَ آهي.
خدا خلقيو سڄي دنيا سندو جنسار جانب لئي،
حبيب ڪبريا خاطر تيو ارض و سما آهي.
خدا جي خلق ساري ۾ محمد بي مثال آهي،
انهي جهڙو در يڪتا نہ خلقيو بيو خدا آهي.
انهي نور هدايت سان ڪيو سنسار کي روشن،
اهوئي دور ظلمت ۾ ٻڏيو حق جي ضيا آهي.
رسول الله رهبر تان سڄيءَ دنيا ڇڏيان گهوري،
انهي تي گهر ٻچن سوڌو سندم سرڙو فدا آهي.
زماني جي نظارن ۾ عجب منظر مديني جو،
مديني جي معطر تي وئي ساري فضا آهي.
خدايا مير مدني جو پساءَ ديدار جلدي ڪو،
اها منهنجي صدا آهي اها دل جي دعا آهي.
خدا جي تا رضا چاهيو تہ پوءِ راضي ڪيو هن کي،
انهي جي راضپي ۾ ئي خداوند جي رضا آهي.
نبيءَ جي نانءَ جي نسبت اها مون لئي سعادت آ،
سندس نالي مبارڪ سان تيو "گل" آشنا آهي.

☆

Marfat.com

نعت

محمد مصطفيٰ بهتر ـ اوهان جو خلق خو آهي،
خدا جي قدرتن جو پي ـ اوهان ۾ رنگ و بو آهي.
اثر دائود جي آواز ۾ والله هو بيشڪ،
اوهان جي پر سمورن کان ملائم گفتگو آهي.
اوهان جي ئي ڪري پيدا ٿيا ارض و سما آهن،
اوهان جي ذات ئي ارض و سما جي آبرو آهي.
اوهان جي ننڊ پي ڏاڍو نرالو معجزو آهي،
اوهان کي ننڊ ۾ رکيو خداوند باوضو آهي.
ٻڌو موسيٰ خدا کي پر اوهان رب کي ڏٺو آهي،
هتي آ "لن تراني" هت خدا ٿيو روبرو آهي.
اوهان جي صدق ديانت کي مڃو آ غير مسلم پي،
اوهان صادق امين آهيو، چيو هر هڪ عدو آهي.
اوهان کي رب ڪيو آهي بلند سيني جهانن ۾،
اوهان جي عظمتن جو پڻ پڙاڏو ڪو بڪو آهي.
قيامت ۾ پياريندؤ اسان کي آب ڪوثر جو،
اوهان جي آب ڪوثر جان نہ پيو جام و سبو آهي.
وڃان هيڪر مديني ڏي ڏسان شل گنبد خضريٰ،
اها منهنجي صدا آهي اهائي آرزو آهي.
نڪي مون آس لاتي آ. نہ ئي غمگين آهيان جو،
پڙهيم فرمان فائق جو لڪيل "لا تقنطوا" آهي.
نبيءَ جي، ناںءَ تان اڄ پي فدا هر هڪ ٿئي ٿو "گل"
انهيءَ تي جو فدا ٿئي ٿو اهو ئي سرخرو آهي.

☆

Marfat.com

نعت

خدا! تنهنجا لکين ٿورا، مڪئي جو مصطفيٰ رهبر،
ڏنئي قرآن ۽ اسلام ۽ ايمان جو جوهر.
محمد کي بڻايو تو جهانن لاءِ رحمت آ،
وسائي عالمن تي آ. نبي رحمت وري هر هر.
جڏهن چائو محمد هو جهانن ۾ جهالت هئي،
محمد جي هدايت پوءِ سڄي دنيا ڪئي انور.
محمد ئي ڇڏايو آ هوا ۽ حرص دنيا کان،
پليدي کان ڪدي هن ئي بڻايو پاڪ ۽ اطهر.
نبيءَ سائين ڪيا پڌرا سمورا راز الفت جا،
خدا سان جو بندي جو آ تعلق هن ڪيو ظاهر.
لکين پيدا ٿيا مخلوق ۾ الله جا پيارا،
مگر مخلوق ۾ رب جو اتم هن کان ٿيو دلبر.
محمد ئي سهارو آ. غريبن ۽ يتيمن جو،
ضعيفن ۽ مريضن، عورتن جي لئي بڻيو آڌر.
سڄڻ جو نانءُ آ سهڻو مبارڪ رحمتن وارو،
ثنا وارو، ڪرم وارو، شرف وارو، نبي طاهر.
قيامت ۾ بچائيندو سچو سيد جهنم کان،
اهو ايمان وينو آ. "نبي آ شافع محشر".
ڪتان آڻيان اهو طوبيٰ لکان جو نعت پيغمبر،
هجن ڪاغذ، مسون کهڙيون هجي کهڙي زبان خوشتر.
نبيءَ جي "گل بخاري" چا ثنا پوري ڪري سگهندو؟
خدا کان بعد بس آهي محمد شان ۾ برتر.

☆

Marfat.com

نعت

سچڻ سان جو ڳنڍيم رشتو، اهو هرگز نہ ڪٽڻو آ.
انهي آقا جي خدمت ۾ هميشہ لاءِ رهڻو آ.
محمد جي غلامي ۾ ملي جنت تي مومن کي،
تہ پوءِ ان ۾ ئي جيئڻو آ وري ان ۾ ئي مرڻو آهي.
محمد مصطفيٰ آهي سراپا شفقت و رحمت،
پلاري ڪان اچي رحمت وٺي جنهن کي بہ اچڻو آ.
هٿين خالي هتي جو ويو اهو پرجي اتان موٽيو،
خزانو خير برڪت جو انهي جي در ڪان ملڻو آ.
هدايت جو وسيو باران رحمت چا نہ ! "هنده" تي،
سحاب هاديءِ عالم سڄي دنيا تي وسڻو آ.
محمد جي سپاهين جا پڙهيا ڪجھ ڪارناما مون،
"عمرو" "خالد" "علي" "جعفر" مٿان سر گھور ڪرڻو آ.
مساوات نبيءَ جو آ عجب منظر نماز ۽ حج،
جتي هڪ حال ۾ سڀ کي خدا وٽ پيش ٿيڻو آ.
سچي سيد سوا ڪوئي وسيلو ۽ نہ حيلو آ.
هتي پي ۽ هتي پي بس سهارو هن جو وٺڻو آ.
بلاشڪ حسن جا دنيا ۾ منظر بي شمار آهن،
مگر منظر مديني جو سڀن ڪان زور سهڻو آ.
نبيءَ جو عشق، جنهن ۾ ناهہ سا دل ڪانہ ٿي گھرجي،
انهي ڪاري، ڪٺيل دل سان، جهاد اڪبر بہ ڪرڻو آ.
لکي ڪو ڪوڙ ڪنَ خاطر، لکي ڪو ڏوڙ ڏن خاطر،
"بخاري گل" مگر توکي نبيءَ جو شان لکڻو آ.

Marfat.com

نعت

مريضن ۽ سقيمن، دردمندن لئي دوا آهيو،
اسان پارن ابوجهن جي صدا آهيو دعا آهيو.
اوهان جو آسرو آهي تہ محشر ۾ شفيع ٿيندؤ،
خدا جي حوض جا ساقي! شفيعِ روز جزا آهيو.
اوهان جي معجزن کي تو ڪريان تسليم مان دل سان،
وڃي عرش عليٰ پهتؤ اڃا پيي وڌ علا آهيو.
اوهان جي ذات ۾ ڳولي لڌم الله جي الفت،
پلارا، پرجهلا سائين ! اوهان رب جي رضا آهيو.
خدا آ رهنما جنهن ڪئي مڪمل رهنمائي آ،
مگر مرسل اوهان ئي راهبر ۽ رهنما آهيو.
خدا هرگز نہ آهيو پر خدا جا موڪليل آهيو،
خدا جي خلق ساريءَ جا بلاشڪ پيشوا آهيو.
اوهان جي مدح پئي ٿي ڳائجي سنسار ساري ۾،
حقيقت ۾ اوهان ئي خود سراسر باثنا آهيو.
ٿيو ڪوئي صفي الله، نجي الله، خليل الله،
اوهان شان محبت ۾ حبيب ڪبريا آهيو.
نبوت ۽ رسالت ٿي، اوهان جي ذات تي ڪامل،
نبي الآخرين آهيو ۽ ختم الانبياءَ آهيو.
اوهان جو لطف پيي اعليٰ، اوهان جو فضل پيي افضل،
ڪريم ابن ڪريم ۽ صاحب جودو سخا آهيو.
اوهان بابت رکي ٿو "گل بخاري" هي عقيدو پڻ،
"سڀني مخلوق کان بهتر، خدا جا دلربا آهيو."

☆

Marfat.com

نعت

ڪٽي پيغام رباني رسول الله آيو آ.
جهالت جي انڌيرن ۾ هي نور الله آيو آ.
محمد جي ڪري الله سائين ڪي سجاتوسين،
خدا جي پڻ سڃاڻپ لئي صفي الله آيو آ.
محمد جي اچڻ ڪان اڳ جهنم تي لڳي دنيا،
جهنم ڪان بچائڻ لئي نجي الله آيو آ.
خدا جي خلق ساري ۾ ٿيا ڪيئي سندس دلبر،
خدا جو خاص پيارو تي خليل الله آيو آ.
محمد سان تڪلم ٿيو خدا جو عرش اعظم تي،
محمد مصطفيٰ مدني ڪليم الله آيو آ.
خدا جي حڪم سان عيسيٰ ڪيو مردن کي زنده ٿي،
محمد مرده دلين لئي تي روح الله آيو آ.
خدا جي پاڪ ذرتي تي مثالي عبد هي آهي،
انهي اعزاز ۾ بيشڪ تي عبدالله آيو آ.
نبي آهي خدا جي دين جي رحمت جهانن لئي،
اهو بڌجي اسان خاطر رئوف الله آيو آ.
محمد آ خدا کي خاص پيارن کان به وڌ پيارو،
خدا جو خاص پيارو هي عزيز الله آيو آ.
خدا جي خاص پيارن مان نبي موسيٰ به هو پيارو،
مگر عربي محمد تي حبيب الله آيو آ.
خدا جي هن خدائي ۾ نه ٿيو پيدا نبيءَ جهڙو،
ثنا جي واسطي "گل" تي ثناءُ الله آيو آهي.

Marfat.com

نعت

محمد کي بڻايو رب "امام العالمين رهبر"،
جهانن جي قيادت ڪئي، مديني جي مڪين رهبر.
هدايت لئي وني 'هادي'، هدي جي ڪيميا آيو،
گناهن کان ڇڏايو آ نبي نور مبين رهبر.
ڏسي يوسف، زليخا تي وئي حيران هڪ دم ۾،
ڏسي ها جي محمد کي چوي ها هي حسين رهبر.
خليل الله کي خالق بڻايو هو "امام الناس"،
محمد کي بڻايو رب "امام المرسلين رهبر."
اُڏيو تخت سليماني مگر هو آسمان کان هيٺ،
ڪري رفرف مٿان سواري ويو عرش برين رهبر.
ڪريون تسليم تا عيسيٰ ڪيو زنده تي مردن کي،
محمد قلب جي ڪارن سندو جان آفرين رهبر.
مڃو سر ساهه جي دشمن سندس صدق و صداقت کي،
ابو سفيان چيو "هرقل ! اهو صادق امين رهبر".
بچايو هن نياڻين کي جڏهن زنده ٿي پوريون ويون،
ڪيو تورو انهن تي عائشه جي هم نشين رهبر.
محمد تي ٿيو نازل ڪلام ذوالجلال آهي،
پڙهايو جنهن ڪلام الله سو آ دل نشين رهبر.
لکان تو نعت مرسل جي اها مون لئي سعادت آ،
پلو منهنجو مقدر ٿيو - ٿيو نور مبين رهبر.
يقين اڪمل اٿم دل ۾ - شفيع المذنبين آهي،
انهي تان "گل" ڪيان صدقي جو آهي بهترين رهبر.

Marfat.com

نعت

ڪيان ڪهڙي زبان سان مان بيان عظمت محمد جي،
خدا کان بعد بس ! جنهجي وڏي عزت محمد جي.

نبيءَ جي پاڪ صورت جان خدا خلقي نہ ڀي صورت،
سڀني مخلوق ۾ سهڻي صفا صورت محمد جي.

محمد جي مثالي رهبري واري حياتي آ،
نٿي سيرت مثالي، ڪا جهڙين سيرت محمد جي.

نبي اعظم، نبي خاتم، نبي اڪمل، نبي احسن،
سڀني دنيا مٿان قائم رهي شوڪت محمد جي.

پراڻو فلسفو "سقراط" جو باطل ڪندس ڪاڏي،
مگر مونکي ڪپي ٿي جا بجا حڪمت محمد جي.

"ارسطو" کي بہ دنيا آزمائي پڻ ڇڏيو آهي.
ملي راحت، جتان سڀ کي، اها راحت محمد جي.

ٻڌو سون نام افلاطون جو ڏاڍو وجاهت سان،
مگر ڪوتا اٿس سڪا سڀي دولت محمد جي.

اهي "لينن" سٽالن جا وري "ڪارل" ۽ "مائو" جا،
سندن رستا سڀئي باطل صحيح دولت محمد جي.

خدا ڪر روز محشر جو ڏسون دلبر محمد کي،
هتي مونکي ٿي ماري پئي رڳو فرقت محمد جي.

خدايا ڪر عطا مونکي محبت مير مرسل جي،
محبت سان ڪريان هردم پيو طاعت محمد جي.

نماڻو عرض عاجز جو سگهو منظور ڪر مولا.
"وسي شل، "گل بخاري" تي سدا رحمت محمد جي.

Marfat.com

نعت

قٿي ڪئي آسمان جنهن جي اڳيان پنهنجي سڄي عظمت،
اهو عربي محمد آ پيارو صاحب رفعت.
نبي عربي قدم رکيا خدا جي عرش اعظم تي،
تيو معلوم دنيا کي ويو معراج تي حضرت.
محمد مصطفيٰ جهڙو نه تيو پيدا نه ئي ٿيندو،
رسول هاشمي عربي آ شهڪار ربوبيت.
چيائين هر مخالف کي "توهان وٽ عمر گذري آ"،
ٻڌايو عيب ڪو منهنجو؟ ڏسو منهنجي سڄي سيرت.
محمد جي مبارڪ هٿ اندر رکيل ڪرامت آ،
گهمايو هٿ جتي مرسل اتي ٿي وئي وڏي برڪت.
ڏسو هي بوهريره جي پئي پيالي اندر برڪت،
ستر ماڻهن ڪيو آ ڍؤ ڏسو قلت اندر ڪثرت.
نبي خير الانام آهي. وري فخر الانام آهي،
نبيءَ جي در تي حاضر تي ڪئي جبريل پي خدمت.
بلاشڪ مصطفيٰ آهي، سچائي جو وڏو مرڪز،
سندس قول و عمل آهي، اسان خاطر ٻڌيل حجت.
محمد جي مخالف جو برو انجام ٿيندو آ،
ابولهب و عتيبه کي ڏسي حاصل ڪريو عبرت.
ثنا پوري نه ٿي هرگز رسول الله رهبر جي،
اسان جي لب ڪشائي ڪان مٿي آهي سندس شوڪت.
محمد جي ڪري ئي "گل بخاري" شعر ٿو ناهي،
لکي ٿو نعت سيد جي، پڙهي ٿو دل منجهان مدحت.

☆

Marfat.com

نعت

محمد مصطفيٰ بيشڪ نبي الاولين آهي،
يقيناً تا قيامت هي نبي الآخرين آهي.

خدا طرفان سمورا انبياءَ ٻڌجي امام آيا،
مگر محبوب مرسل ٿيو امام المرسلين آهي.

وجي ڪو شخص دوزخ ۾ نبيءَ کي نا پسند آهي،
ڀلارو مصطفيٰ ٻڌيو حريص المؤمنين آهي.

ڀلو موسيٰ، ڀلو هارون، ابراهيم، عيسيٰ ڀي،
محمد پر سڀن کان وڌ ڀلارو بهترين آهي.

نبي جنهن ذات جي خاطر ٿيو ڪعبي ۾ زخمي آ،
وري ان سان ملڻ خاطر ويو عرش برين آهي.

ڏسي چنڊ چوڏهين وارو چيو جابر صحابي ٿي،
"محمد مصطفيٰ منهنجو انهي کان وڌ حسين آهي".

محمد جو ٻڌايو پاڪ پرور جو پيام آهي،
اهو فطرت مطابق آ اهو ئي دل نشين آهي.

ڏسو! هجرت ڪندي ڀي جنهن امانت کي نڀايو آ،
چيو تي دشمنن بيشڪ اهو صادق امين آهي.

ڏسو! خوف الاهي سان ڀريل تقويٰ محمد جي،
اسان جو پيشوا پيارو امام المتقين آهي.

محمد کان بغاوت جا نتيجا تا ٿين ظاهر،
ڏسي هي قتل غارت ٿيو پريشان هر مڪين آهي.

نہ ڪر غم "گل بخاري" تون قيامت جي مصيبت جو،
بلاشڪ واهرو تنهنجو شفيع المذنبين آهي.

☆

Marfat.com

نعت

طريق مصطفيٰ اندر ـ طهارت ۽ نفاست آ.
"صفائي نصف ايمان آ" اها نبوي ثقافت آ.
محمد جو طريقو ئي طريقو آهه فطرت جو،
انهي فطري طريقي ۾ رکيل عزو شرافت آ.
محمد ئي ٻڌايو آ يقين ايمان ڇا آهي،
محمد جي عقيدن ۾ صداقت ئي صداقت آ.
نبيءَ جا قول ۽ ڪم سڀ اسان خاطر سندَ آهن،
نبي جي قول ڪم اندر امانت ۽ ديانت آ.
"ڪٽي جيڪو جڙان ان سان" اهو محبوب فرمايو،
مخالف سان ملڻ خوش ٿي اها نبوي خصالت آ.
"وڃو عبرت ڏسو جنهن وقت ڪا برباد ٿيل بستي"،
اهائي مصطفيٰ محبوب جي سهڻي سياحت آ.
"ملاوٽ سود رشوت کان پري رهجو مسلمانو"!
تجارت لئي اها عربي ڏني بهتر هدايت آ.
خدا جي راضپي حاصل ڪرڻ جي راهه هڪ آهي،
اها عربي محمد جي محبت سان اطاعت آ.
خدا لاٿو محمد تي هدايت جو ڪلام آهي،
ڪلام الله ساري جي خدا خود ڪئي حفاظت آ.
شفيع المذنبين آهي شفاعت جو ڏٺي آهي،
خدا مقبول محشر ۾ ڪئي جنهن جي شفاعت آ.
انهي جي حسن ۽ خوشبوءِ جي تاثير "گل" ورتي،
انهي جي ئي ڪري ان ۾ وڌي وئي هر نزاڪت آ.

☆

Marfat.com

نعت

ضعيفن بيڪسن اڙين سندو آذار تون آهين،
غريبن دردمندن جو سهارو سار تون آهين.
خدا جي پاڪ ذرتي تي ڪيو تو دين کي نافذ،
مديني جا ولي والي سچو سردار تون آهين.
ابو امت سندو آهين، ولهين واهر وسيلو تون،
صحابن، عالمن، نيڪن سندو پڳدار تون آهين.
خدا جي خلق ۾ تنهنجو نرالو مرتبو آهي،
سڄي مخلوق جا سائين ! نبي نروار تون آهين.
خدا جي دين حق خاطر ڪيئي ڪفار سان جنگيون،
احد ۽ بدر جو جري سپهه سالار تون آهين.
ڏسان ٿو دولت ڪسريٰ به تنهنجي زير پا آهي،
فقيري حال هوندي پي وڏو خود دار تون آهين.
جهانن جي فسادن جي ڪري رشتا ڪٽيا جيڪي،
انهن کي نئين نموني سان ڳنڍيندڙ يار تون آهين.
لٿي شل ڏينهن محشر جو ليان تنهنجي اڳيان حاضر،
ڏسي توکي ٿيان خوش جو دلي دلدار تون آهين.
جڏهن تنهنجو مٺو نالو ٻڌان ٿو يا پڙهان ٿو مان،
تڏهن دل ۾ چوان ٿو ساهه جو سينگار تون آهين.
ثنا تنهنجي ڪجي ڪهڙي ثنا ٿي ڪين ٿي پوري،
سندم شعر و سخن جو مرڪزي ڪردار تون آهين.
بشر پيدا ٿيا اربين، تو وانگر ٿيو نه ڪوئي بيو،
خدا جي ڪل خدائي ۾ "گل" گلزار تون آهين.
☆☆

Marfat.com

نعت

نبوت جي جهان اندر - نبي صدر جهان آهي،
نبوت، حڪم هن جو در زمين و آسمان آهي.
ملڪ جبريل ۽ ميڪال عربيءَ جا وزير آهن،
اهو فرمان نبوي آ اهو ان جو بيان آهي.
زمين اندر ابوبڪر و عمر هن جا وزير آهن،
اهو حاڪم محمد جي امارت جو نشان آهي.
محمد جو تڪلم آ قضا ۽ قدر جو مظهر،
خدا جي حڪم جو مظهر محمد جي زبان آهي.
جڏهن هن دشمنن آڏو رکيو ڪردار ۽ سيرت،
چيو هر هڪ مخالف هي صداقت ۾ عيان آهي.
انهي جي در ويو جيڪو مليو ان کي معافي آ،
انهي جو در هميشه لئي بڻيو دارالامان آهي.
نبيءَ جي رحمت للعالميني جو نتيجو آ،
ٿري هر هڪ مصيبت تي خدا ٿيو مهربان آهي.
لکين پيدا ٿيا رهبر، نبي مرسل ولي ڪامل،
مگر هن جو سمورن کان بلند بالا مڪان آهي.
خدا پنهنجي ڪرم سان هي سعادت جو ڏنو موقعو،
مليو بيشڪ اسان کي جو نبي آخر زمان آهي.
خدا جي دين تي اڄ، هر طرف حملا ٿين ٿا پيا،
نبي ! امت اوهان جي اڄ بڻي چو بي زبان آهي.
دعا رب کان گهري ٿو "گل" ٿئي جنت سگهو حاصل،
اها هن جي تمنا، آرزو آهه و فغان آهي.

☆

Marfat.com

نعت

خدا جي خلق ۾ سڀ ڪان نبي عربي اتم آهي،
محمد جي حياتي جو ڪنيو قادر قسم آهي.
خدا جي ڪارخاني ۾ نہ ٿيو پيدا نبيءَ جهڙو،
ٿيو ان ڳالهہ جو شاهد، سڄو عرب و عجم آهي.
محمد صاحب اقرا، محمد صاحب اسريٰ،
محمد ئي رکيو فلڪن مٿان پنهنجو قدم آهي.
ڏئي توحيد جي دعوت، يجي پرزا ڪيائين بت،
خدا جي ڪبريائي جو انهي ڪوڙيو علم آهي.
محمد، علم ۾ بالا - سندس آهن سخن سهڻا،
فراست فهم جي آڏو هنيو ڪنهن ٻي نہ دم آهي.
ڪڏهن هادي حبيب هاشمي طائف وڃي پهتو،
خدا جي دين خاطر جنهن سٺو ظلم و ستم آهي.
ڪيائين داد دنيا ۾، ڏنائين عدل انسان کي،
مٽايو مصطفيٰ، ظلم و ستم درد و الم آهي.
خدا، خود ٻي ڪريم آهي، محمد ٻي ڪريم آهي،
ڪريمن جو ٿيو مون تي سدا لطف و ڪرم آهي.
ٻڌايو مصطفيٰ، الله جي پيغام کي کولي،
اهوئي دين جي راهين جو رهبر همقدم آهي.
هميشہ ٿو پيو سوچان، ڪڏهن ويندس مديني ڏي،
اهو ئي فڪر مونکي آ، اهو ئي مون کي غم آهي.
نبيءَ جي باغ ۾ هر وقت سارا "گل" ڏنم سهڻا،
محمد جي ڪري ورتو حسينن ٻي جنم آهي.

☆

Marfat.com

نعت

سعادت ۾ نبي عربي سعيدن کان سعيد آهي،
بڻيو سيد، جهانن جي شهيدن تي شهيد آهي.
محمد تي ڪلام الله لٿو اهڙو عجيب آهي،
پڙهو هر هر ـ ڏسو ور ور حلاوت ۾ جديد آهي.
خدا، ذات و صفات اندر ـ مڪمل وحده آهي،
نبي ختم نبوت ۾ بڻيو واحد وحيد آهي.
خدا جي پاڪ ٻانهن جو نبي امي امام آهي،
اهو رشد و هدايت ۾ بڻيو راشد رشيد آهي.
مڃيوسين نوح آدم کي، نبي موسيٰ ۽ عيسيٰ کي،
مگر محبوبِ مرسل مرتبن ۾ وڏ مجيد آهي.
محمد کي بڻايو آ، خدا، شافع اسان خاطر،
اهو ولسوف جي وعدي سندي احسن نويد آهي.
نبيءَ جون پاڪ بيبيون، مرتبن ۾ بي مثال آهن،
حميرا آ انهن ۾ چڙ طعامن ۾ ثريد آهي.
محمد جي محبت کان سوا ايمان باطل آ،
رسول الله جي الفت سواءِ جنت بعيد آهي.
قيامت ۾ محمد جي شفاعت جي تمنا آ،
بچائيندو جهنم کان اها آس ۽ اميد آهي.
محمد جي رسالت جو نہ ڪر انڪار اي پاڳل !
نبيءَ جي منڪرن خاطر سزا بيشڪ شديد آهي.
نڇاور "گل" ڪريان مدني نبيءَ جي نام تان سارا،
انهي جي نام ۾ رکيل، سدا مدحت مزيد آهي.

☆

Marfat.com

نعت

زمين صدقي، زمان صدقي، مڪين صدقي، مڪان صدقي،
محمد مير مدني تان تـئي سارو جهان صدقي.
ڪريان گهر گهاٽ مان سارو، نبي جي نام تان صدقي،
سمورو مال تـئي صدقي، ڪريان اولاد مان صدقي.
محمد جي سچائي تان پرين پيارا سيئي صدقي،
تين رشتا پلي صدقي، ابو صدقي، امان صدقي.
حسين سارا، جهان وارا، محمد تان تين صدقي،
تين سهڻن جي سرور تان، دلي دلدار تان صدقي.
محمد مير مرسل تان، تـئي عرش برين صدقي،
قمر تارا ڪتيون صدقي، تـئي تي ڪهڪشان صدقي.
ملڪ حورون تين صدقي، جن وانسان پيي صدقي،
بهشتن جا سمورا، آشيان ۽ آستان صدقي.
جبل صدقي، جهنگل صدقي، بحر ۽ بر ڪجن صدقي،
بلندي مرتبي تان تـئي، سدا تو آسمان صدقي.
عرب صدقي، عجم صدقي، عدن ايران پيي صدقي،
چوي تي سنڌ سونهاري محمد تان تيان صدقي.
سوين فرهاد ۽ مجنون، محبت تان تيا صدقي،
رسول الله رهبر تان سمورا داستان صدقي.
محمد جي مني بولي، نماڻي تان تيان صدقي،
محمد جي فصاحت تان، ڪيان مان هر زبان صدقي.
محمد تان چمن صدقي، تـئي خوشبو سدا صدقي،
سمورا "گل" جهانن جا، محمد تان ڪيان صدقي.

☆

Marfat.com

نعت

زمين و آسمان جي خلق کان بهتر محمد آ،
خدا جو هر نبي بهتر مگر برتر محمد آ.

نبي طيب، نبي طاهر، نبي باطن، نبي ظاهر،
نبي اول، نبي آخر، نبي سرور محمد آ.

محمد ئي ڪيو دنيا ۾ ظاهر حق و باطل کي،
صحيح ڇاهي؟ غلط ڇاهي؟ ڪيو اظهر محمد آ.

محمد جو تڪلم، بي تڪلف نرم نازڪ آ،
مٺو شيرين، ملائم بازبان خوشتر محمد آ.

محمد آ ملايو دين کي بيشڪ سياست سان،
ڪيائين رهبري هردم ڀلو رهبر محمد آ.

محمد، بادشاهي ۾ فقيري جو ڏٺي آهي،
يتيم آهي، يتيمن جو مگر پرور محمد آ.

نرالو نور جو جلوو، مڃون ٿا شمس ۾ آهي،
مگر شمس و قمر کان وڌ رخ انور محمد آ.

محمد عز و عظمت جو سبق سيکاريو آهي،
شرافت ۽ شريعت جو، سچو پيڪر محمد آ.

محمد کان سواءِ ڪونهي وسيلو واهرو ڪوئي،
اسان پارن گنهگارن سندو آذر محمد آ.

رهان ٿو متفق هن شعر سان جيڪو چيو شاعر،
"يلي معشوق پيا ڏارن، منهنجو دلبر محمد آ".

حليما، سعديا ! تنهنجو ڀلارو ڀاڳ ڇا چئجي؟
مليو توکي، گلابي "گل" جيان خوشتر محمد آ.

☆

Marfat.com

نعت

رسول الله رهبر ڪئي مڪمل رهنمائي آ.
نبيءَ دنيا ۾ قائم ڪئي خدا جي ڪبريائي آ.
محمد جو مبارڪ ذڪر آ سيني ڪتابن ۾،
نبين پاڪبازن ڪي به ان جي وات وائي آ.
نبي عربي خدا جي رحمتن جو خوب مظهر آ،
خدا، ان جي ڪري رحمت سندي بارش وسائي آ.
انهي جي رحمت للعالميني جو سهارو آ.
انهي جي آسري مون پي سچي جهولي وچائي آ.
محمد سان ڪريو الفت، اگر مومن سڏايو تا،
بنا الفت محمد جي عمر ساري اجائي آ.
انهي جي پيروي ڪريو، مگر عشق و محبت سان،
بنا الفت اطاعت چڻ نلهي ڪوري ڪمائي آ.
محمد جي اطاعت ۾ عمر پنهنجي کپائي جنهن،
انهي ياڳن ڀري جي زندگي ساري سجائي آ.
محمد جي غلامي آ، جهنم کان بچڻ جو ڏڳ،
غلامي جنهن ڪئي هن جي عمر هن چڻ بچائي آ.
خدا سان ۽ محمد سان وفاداري ڪئي جنهن پي،
ڪئي رب ۽ نبيءَ ان سان به بلڪل باوفائي آ.
اميد آهي خدا جي لطف مرسل جي شفاعت ۾ ،
عمل ۾ ڪو وزن ڪونهي، رڳو ڏنڏلي ڪچائي آ.
قبولج مهر سان مولا لکي جا نعت "گل" آهي،
وري جا "گل" ٻڌي آهي. وري جا "گل" ٻڌائي آ.

☆

Marfat.com

نعت

رسول الله رهبر جي برابر ڪو بشر ناهي،
خدا مخلوق ۾ پيدا ڪيو اهڙو گهڻ ناهي.
رسول الله تي نازل ڪلام الله تيو آهي،
خدا جي گفتگو جهڙو رڪيل ڪنهن ۾ اثر ناهي.
سخي سلطان ويا گذري، انهن جا در ڏنا دنيا،
سخاوت ۾ نبيءَ جي در جيان ٻيو ڪوبہ در ناهي.
ٻڌم ايوان ڪسريٰ جا، محل، قيصر مقوقس جا،
محمد جي ڪکائين جهوپڙي جانُ ڪنهنجو گهر ناهي.
محمد جي ڪري مولا مصيبت کي هٽائي ٿو،
رسول الله جي صدقي ٿيو رب جو ڏمر ناهي.
خدا جي راضپي خاطر سٺائين هرستم سر تي،
ٿيو صبر محمد کان ٻيو ڪونهي ڪٿر ناهي.
لکين ماڻهو لکن رستن مٿان ڪن ٿا سفر ليڪن،
مديني جي سفر جهڙو مبارڪ ٻيو سفر ناهي.
وڃان هيڪر مديني ڏي، پسان مان روضۂ اطهر،
مگر مجبور آهيان جو وٽم پورو سمر ناهي.
وٺو دامان دلبر جو، نبي خاتم پيغمبر جو،
محمد جي ڪري مومن، ڪندو خوف و خطر ناهي.
نبيءَ جي نور سان روشن ٿئي ٿي قلب جي ڪارنهن،
نبيءَ جي نور وانگر نور ۾ شمس و قمر ناهي.
سدائين "گل" معطر آ مني محبوب جي صدقي،
محمد جي پگهر جهڙو ٿيو ڪنهنجو پگهر ناهي.

☆

Marfat.com

نعت

رسول مجتبيٰ جهڙو ـ خدا پيدا ڪيو ڪونهي،
محمد مصطفيٰ جهڙو ـ خدا پيدا ڪيو ڪونهي.

نہ تيو پيدا نہ ٿي ٿيندو حبيب ڪبريا وانگر،
نبي خير الوريٰ جهڙو خدا پيدا ڪيو ڪونهي.

محمد نور آهي نور سان پربور آ بيشڪ،
انهي شمس الهديٰ جهڙو ـ خدا پيدا ڪيو ڪونهي.

محمد آ بشر ليڪن، انهي جهڙو بشر ڪونهي،
نبي نور الهديٰ جهڙو ـ خدا پيدا ڪيو ڪونهي.

محمد جي حقيقت جو پتو پورو خدا کي آ،
خرد کان ماوريٰ جهڙو ـ خدا پيدا ڪيو ڪونهي.

محمد جي رسالت تا قيامت آ جهانن لئي،
مڪمل رهنما جهڙو ـ خدا پيدا ڪيو ڪونهي.

نبي قائد ها قومن جا هي قائد آ نبين جو،
امام الانبياءَ جهڙو ـ خدا پيدا ڪيو ڪونهي.

لکان ڇا مان؟ پڙهان مان ڇا؟ ٻڌان ڇا ۽ ٻڌايان ڇا؟
اسان جي پيشوا جهڙو ـ خدا پيدا ڪيو ڪونهي.

پلارا ڀاڳ ٿيا پنهنجا مليو مدني اسان کي آ،
سڀاجهي دلربا جهڙو ـ خدا پيدا ڪيو ڪونهي.

محمد جي اطاعت ڪر ـ جي آهين امتي ان جو،
محمد مقتديٰ جهڙو ـ خدا پيدا ڪيو ڪونهي.

محمد جي ڪري "گل" جي وڌي وئي رونق و خوشبوءِ،
رسول خوش نما جهڙو ـ خدا پيدا ڪيو ڪونهي.

☆

نعت

ڏڪي تاج شهنشاهي، محمد مصطفيٰ آيو،
حڪومت ڪي هلائڻ لاءِ تي فرمان روا آيو.
ڀلي آيو ڀلو هادي، ڀلو رهبر، ڀلو حاڪم،
جڏهن آيو ڇيو فطرت چڱو ٿيو مرحبا آيو.
محمد مصطفيٰ سيني رسولن جي امامت ڪئي،
نبين ۽ رسولن جو هي ٻڌجي پيشوا آيو.
محمد مصطفيٰ کان پوءِ نبي ايندو نه ڪو جڳ ۾،
اهوئي تا قيامت تي مڪمل رهنما آيو.
مٽايو مصطفيٰ آهي سنڌو شاهه و گدا وارو،
مساوات و اخوت جو مبلغ مجتبيٰ آيو.
محمد آ سخي اعليٰ - سخا هُن جي نرالي آ،
سخا جو ڪرشمو ٻڌجي محمد جا بجا آيو.
محمد بامروت آ، محمد بافضيلت آ،
وفا، وعدي سندو پيڪر، سچو ۽ با صفا آيو.
نبي جي خوان يغما تي اچن پنهنجا پراوا تا،
محمد ميزباني ۾ به ٻڌجي باصفا آيو.
نبيءَ بيشڪ ڇڏايو آ، گناهن جي غلاظت کان،
نبي ساري جهانن لئي وني سو ڪيميا آيو.
ثنا سردار ڪامل جي ڪري ڪو ڇا بشر عاجز،
محمد معنويت ۾ به ٻڌجي باثنا آيو.
محمد جي وجاهت تان سمورا "گل" ڇڏيان گهوري،
حسينن کان حسين دلبر - رسول مجتبيٰ آيو.

☆

Marfat.com

نعت

ڏٺيءَ توکي ڏنو برڪت ڀريو اعليٰ ڪتاب اهڙو،
هدايت لئي نہ ٿيو ڪوئي مڪمل بي نقاب اهڙو.
مليو قرآن جو توکي اهو روشن ڪتاب آهي،
قمر تارا، ڪتيون، توٽي نہ ٿيو ڪو آفتاب اهڙو.
ڪڪر رحمت سندو بڻجي ڪئي تو ڇانوَ دنيا تي،
نہ ٿيندو آسمانن تي وري پيدا سحاب اهڙو.
ڪريان هرقل، هزارين آءٌ تنهنجي نانءَ تان صدقي،
نہ ٿيو ذرتي مٿان پيدا تو وانگر ڪو جناب اهڙو.
سچڻ! تنهنجي جدائي ۾ ڪجيءَ جي ٿڙ ڀريا سڏڪا،
جهانن جي ڪتابن ۾ لکيو ويو پيو نہ باب اهڙو.
هزارين انبياءَ آيا، سيئي توقير وارا ها،
فضيلت ۾ نہ ٿيو ڪوئي نبي عزت مآب اهڙو.
ابو امت سندو آهين، ابن ڪان وڌ شفيق آهين،
تڏهن سهڻا سچڻ توسان ٿيان ٿو بي حجاب اهڙو.
تصور ۾ ڏئم توکي سدا دل ۾ بہ ساريان ٿو،
ڏسان شل روبرو توکي لهان يا مان ڪو خواب اهڙو.
خدا جي باغ عالم ۾ نہ ٿيو پيدا ڪو "گل" اهڙو،
خدا خلقيو نہ گلشن ۾ ڪڏهن سهڻو گلاب اهڙو.

☆

Marfat.com

نعت

دل مغموم كي دلبر – رسول مجتبيٰ گهرجي،
نہ زر زيور، زمين گهرجي رڳو هڪ مصطفيٰ گهرجي.
سندم دل جي مرض وسواس جو هڪ ئي علاج آهي،
ڪجي ديدار دلبر جو رڳو اهڙي دوا گهرجي.
قبوليا عاشقن پنهنجي پسند تي ڪي صنم سهڻا،
مگر مون کي حياتي ڀر حبيب ڪبريا گهرجي.
خدا جي هيڪڙائي کان ڪيو دنيا کي جنهن واقف،
اهو توحيد جو داعي مبلغ بي ريا گهرجي.
محمد جي محبت جي ملي، ساري ملي دولت،
انهي جي سڪ سندو صاغر ملي آب بقا گهرجي.
گهرو ٿا جي ملي جنت تہ هن جي پيروي ڪريو،
محمد جي غلامي ۾ بقا گهرجي، فنا گهرجي.
تمنا آ نياپان شل نبيءَ سان نينهن جو ناتو،
خدا جو فضل ۽ مرسل محمد جي رضا گهرجي.
گهرو ٿا جي خدا وٽ ٿئي رسائي پوءِ اچو هن وٽ،
محمد جو وٺو رستو جي چاهيو ٿا خدا گهرجي.
وريو آ دور اونداهون، گهري ٿو روشني هرڪو،
انهي ماحول ۾ اسلام جي ڪامل ضيا گهرجي.
گهرون ٿا جي اسان کان ختم ٿئي ساري پريشاني،
وٺون قرآن وارو ڏڳ، اها راهہ هديٰ گهرجي.
چمن جو ڪونہ "گل" گهرجي نہ ئي زيب زمان گهرجي،
مديني جي مٽي گهرجي، سندس آب و هوا گهرجي.

☆

Marfat.com

نعت

خدا چوندي محمد کي بڻايو رهنما آهي،
خدا جي خلق ساريءَ جو ٿيو هي پيشوا آهي.
مزمل آ - مدثر آ - وري يلس طٰهٰ پڻ،
لقب قران ۾ مرسل جو ختم الانبياءَ آهي.
بشير آهي، نذير آهي، اميري ۾ فقير آهي،
حقيقت ۾ نبي عربي شه هر دوسريٰ آهي.
رئوف آهي، رحيم آهي، وسيلو واهرو آهي،
اڙين جو آسرو آهي، شفيع روز جزا آهي.
رفيق آهي، شفيق آهي، ننڍڙن جو ڏٽي آهي،
سهارو بي سهارن جو نبي نور الهديٰ آهي.
حبيب آهي، حڪيم آهي، ڪريم ابن ڪريم آهي،
سندس فرمان "لاَتثريبَ" سيني لئي صفا آهي.
معيشت جو نظام اهڙو ڪيائين خلق ۾ جاري،
سندس دربار ۾ يڪسان ٿيو شاهه و گدا آهي.
ڪڏهن محبوب فاران تي ڪڏهن بازار طائف ۾،
ڪڏهن اقصيٰ ۾ ٿيو عالي امام الانبياءَ آهي.
خدا جنهن ذات سانْ ولسوف جو وعدو ڪيو آهي،
اهو عربي محمد صاحب سورة ضحيٰ آهي.
مريض لادوا کي پي شفا جنهن کان ملي آهي،
اهو محبوب مرسل جو در دارالشفا آهي.
انهي جي باغ عترت جا هزارين "گل" جهان اندر،
سدا تن جي زبانن تي پڙو ! صل عليٰ آهي.

Marfat.com

نعت

خدا جي خلق ساري جو پلو رهبر محمد آ.
هدايت حلم جو هادي سڻو سرور محمد آ.
ڏني تعليم مرسلؐ آ برن سان پيي پلائي جي،
مخالف لاءِ معافي ۾ بہ ٿيو برتر محمد آ.
خدا جي دين خاطر جنهن سني تڪليف هر هنڌ تي،
تہ پيي پيغام رباني ڪيو اظهر محمد آ.
وطن ڪان لا وطن ٿيڄي خدا ڪي جنهن ڪيو راضي،
اهو مظلوم ۽ معصوم پيغمبر محمد آ.
محمد جي سخاوت جي اڳيان حاتم سخي ڇا هي؟
يتيمن ۽ غريبن لئي سخا جو گهر محمد آ.
شرافت جو مجسم آ ـ ڪرامت ۾ هو اڪرم آ.
ذهانت ۽ ذڪاوت ۾ اتم گوهر محمد آ.
ڏسي محبوب ڪي ايمان وارن سر ڪٽايا تي،
سندن ايمان جي قوت سندو جوهر محمد آ.
سپہ سالار لشڪر جو سڻو صاحب شجاعت جو،
بهادر بي ڊپو جري ببر صفدر محمد آ.
ٻڌم نوشيروان حاڪم عدالت عدل جو صاحب،
سمورن ڪان عدالت ۾ اتم اطهر محمد آ.
نبي امي پڙهايو آ ڪتاب الله ۽ حڪمت،
ٻڌايو رب جو پيغام پيي هر هر محمد آ.
نبين ۾ نبي ايئن آ، چمن ۾ جيئن گلابي "گل"،
جهانن ۾ سمورن ڪان ٻٽيو بهتر محمد آ.

☆

Marfat.com

نعت

خدا، واحد صمد آهي، رڳو هن جي خدائي آ،
رسالت ۾ محمد کي ملي وئي مصطفائي آ.
محمد جي مٺي نالي اندر مدحت سمائي آ،
محمد جي تڏهن هر شي ڪئي مدحت سرائي آ.
محمد جي ابي جي نانءَ مان پانهپ نشان بر آ،
محمد جي امڙ جي نانءَ ۾ امن و صفائي آ.
محمد، پوري عالم ۾ سدا مقبول و مشهور آ،
انهي جي عرش فلڪن تي ڪئي رب رونمائي آ.
خدا جي سيف، خالد بن وليد وزيد بن حارث،
وڃي الله خاطر ڪفر سان ڪئي تن لڙائي آ.
اڃا، ابن رواحہ، جعفر طيار ياد آهن،
انهن موتيءَ جي ميدان تي وڃي جنڊڙي کپائي آ.
محمد جو مخالف تي سگهي ٿو ڪينڪي "رهبر"،
اهو آهي رڳو رهزن، انهي وٽ ڪوڙ ڇائي آ.
محمد جي مخالف تي خدا لعنت وسائي ٿو،
محمد جي مخالف لئي خدا دوزخ بڻائي آ.
محمد کان بغاوت جي سزا هتہ پي ملي ٿي پئي،
خدا ان کي بلاڙي بي سڪوني جي بڇائي آ.
سچو اسلام کي سمجهيم، عمل ۾ پر رهيس قاصر،
سدا غفلت اندر گهاري حياتي مون وڃائي آ.
پسندس اولاد ۾ شامل ٿيو جي "گل" تہ ڇا ٿي پيو،
نبيءَ سان نام جي نسبت نہ هرگز هن نيائي آ.

☆

Marfat.com

نعت

حبيبِ ڪبريا وانگر ڪو دنيا ۾ بشر ڪونهي،
جمالِ مصطفيٰ جهڙو ٽيو شمس و قمر ڪونهي.
نبيءَ دنيا مٿان رحمت سندي بارش وسائي آ،
سحابِ مصطفيٰ وانگي ٻيو ڪوئي ڪڪر ڪونهي.
انهي الله سان هر وقت دل جي لنؤ لڳائي آ،
خدا جي بندگي کان هن جو خالي ڪو پهر ڪونهي.
انهي جي گفتگو اهڙي طرح اثرائتي آهي،
فصيحانِ زبان ۾ ٻي رکيل اهڙو اثر ڪونهي.
محمد جو ڪيو واپار سو برڪت سان ڀريل آ،
صداقت کان سوا جنهن ۾ رکيل ڪوئي وکر ڪونهي.
رسول الله جي دعوت سڪونِ قلب ٿي بخشي،
سندس دعوت، سعادت آ، انهي ۾ ڪو ضرر ڪونهي.
مقامِ مصطفيٰ ڪي تو رڳو هڪ ڪبريا ڄاڻي،
انهي جي مرتبي کان هر طرح واقف بشر ڪونهي.
محمد جو پگهر، خوشبوءِ ٻيو ٻين کي بہ بخشي ٿو،
معطر ٿي فضا جنهن سان ٻيو ڪنهنجو پگهر ڪونهي.
وري اڄ ظلم ۽ غربت ورايو پنهنجو وارو آ،
حڪومت آهہ دولت ٻي مگر حضرت عمر ڪونهي.
پڇون آلِ نبيءَ جون خدمتون مون ڪربلا کان ٻي،
چيائين، "اهل بيتِ مصطفيٰ جان ڪنهنجو گهر ڪونهي".
سدائين "گل محمد شاهہ" کي هن جو سهارو آ،
"بخاري" کي محمد جي ڪري خوف و خطر ڪونهي.

☆

Marfat.com

نعت

حبيب ڪبريا تون آن نبي نورِ خدا تون آن،
لتو قرآن آ جنهن تي اهو مرسل مٺا! تون آن،
انهي قرآن ۾ تنهنجي صفت ساراهه موجود آ،
انهي ۾ جو لڪيل آهي اهوئي جا بجا تون آن.
خدا توررو ڪري جيڪو مڪو آ محسن اعظم،
اهو آقا، اهو مرسل، اهوئي مصطفيٰ تون آن.
اونڌين اونڌن دلين کي تو مڪمل روشني بخشي،
انڌاري رات ڪاري ۾ سدائين پر ضيا تون آن.
هدايت لئي هزارين انبياءَ آيا ويا گذري،
انهن سارن نبين جو پلارو پيشوا تون آن.
اسان جو تون نبي ڪامل، اسان جو پرچهلو هادي،
اسان جو تون سچو رهبر، اسان جو رهنما تون آن.
ڏسي يوسف، ڪنايا عورتن هٿ مصر ۾ پنهنجا،
فدا سر پي ٿيا جنهن تي اهو حسنِ خدا تون آن.
عزيزن کان عزيز آهين، قريبن کان قريب آهين،
مريضن جي شفا آهين ـ دعا تون آن، دوا تون آن.
پڙهان ٿو مان جڏهن سيرت ڏسان ٿو ذهن ۾ صورت،
برابر روح جي راحت، سندم دل جي جلا تون آن.
هزارين اڄ بڻيا ليڊر، سندن رستا اٿن ڪوڙا،
خدا جي راهه آ جنهن وٽ، اهو راهه نما تون آن.
سچڻ ! تنهنجي ڪري پيدا ٿيو گلزار جنت جو،
ٿيا جنهن لئي چمن پيدا اهو "گل" بي بها تون آن.

☆

Marfat.com

نعت

چيو "عاشق" لکي ڏي ڪو غزل دلدار دلبر لئي،
چيو مون ڪيس بڌ ڪن ڏئي سندم اشعار سرور لئي.
ڀلي ڳوليو جهان ۾ پسند پنهنجي سندا سهڻا،
مگر مون کي پسند آهي محمدﷺ زندگي ڀر لئي.
جڏهن دنيا جي ليڊر جي حمايت ۾ لکڻ چاهيم،
چيو ايمان تي مونکي نه لک تعريف ليڊر لئي.
ڪيو مون ذهن کي خالي رڳو ذڪر نبي خاطر،
هميشه واسطي سارهه ڀيو لکندس پيمبر لئي.
توهان نغما ڀلي ڳايو جهان جي دلربائن جا،
مگر سر سوز جو رستو سندم آ نور انور لئي.
نبيءَ جي نعت مان مون کي سڪون قلب حاصل ٿيو،
عقيدت وڏ ۾ وڏ آهي مون کي ماه منور لئي.
ڏٺم دنيا سندا سهڻا مگر تن سان نه دل اٽڪي،
مگر منهنجي ٿي دل تاڃي رسول الله رهبر لئي.
ملي منڙو محمد تو بلاشڪ بخت وارن کي،
اها بازي مقدر جي اها عظمت مقدر لئي.
محمد جي محبت آ سچي ايمان جو مرڪز،
محبت سان اطاعت ئي نجات آ روز محشر لئي.
محمد سان رکڻ نسبت دليل آ دين ايمان جو،
تقاضا دين جي آهي جئو الله اڪبر لئي.
نبيءَ "گل" کان زياده آ ڪئي سرهاڻ هن جڳ ۾،
محمد کي ڪيو پيدا خدا، گلشن معطر لئي.

☆

Marfat.com

نعت

چوان ٿا مان نبيءَ بابت اهو خير الڪثير آهي،
بظاهر جو فقير آ سو اميرن ڪان امير آهي.
نبي عربي ٻڌايو نعمتون جنت سنديون آهن،
محمد، مومنن جي لئي مبشر ۽ بشير آهي.
سڄڻ، همدرد، دوزخ ڪان ڪيو آگاهه دنيا کي،
خدا جي منڪرن خاطر هو منذر ۽ نذير آهي.
محمد جي زبان اندر عجب تاثير رکيل آ،
محمد جي فصاحت ۽ بلاغت دل پذير آهي.
سمورا حسن جا جلوه نبيءَ جي ذات ۾ آهن،
ٻيا سڀ حسن جا تارا، نبي بدر المنير آهي.
ڪڏهن اقصيٰ ۾ آ سرور ـ ڪڏهن رفرف مٿان دلبر،
ڪڏهن شعب ابي طالب ۾ بي ڏوهي اسير آهي.
خدا جي خلق ۾ عدل و عدالت کي ڪيئين قائم،
انهي جي عدل تي راضي، تونگر ۽ فقير آهي.
محمد جي حڪومت آ زمين و آسمانن ۾،
ٻڌيو جبريل ٿيي عربي محمد جو وزير آهي.
محمد آ سچو سرور، خدا جي خلق جو رهبر،
خدا جي دين جو داعي، نبي ناصر نصير آهي.
نبيءَ جي آل جون قربانيون بي حد ٿيون ظاهر،
ڪري شبير سر قربان ٿيو ظاهر ظهير آهي.
رسول هاشمي عربي گلن ڪان خوب "گل" آهي،
انهي سان ساهه جو رشتو ـ اهو دل لئي سذير آهي.

☆

Marfat.com

نعت

جهلي جهولي اتم جنهن وٽ اهو هڪ ڪبريا آهي،
خدا کان جو وني ڏي تو نبي سو مصطفيٰ آهي.
محمد، ڪبريا ناهي، حبيب ڪبريا آهي،
خدا کان بعد جي آهي محمد مصطفيٰ آهي.
خدا جي فيض رحمت سان، نبي تيو رحمت عالم،
خدا جي گنج گوهر جو هي موتي بي بها آهي.
زمين اندر ـ زمان اندر ـ نہ تيو ڪون و مڪان اندر،
نہ تيو پيدا نبي جهڙو سڄڻ ڪو دل نوا آهي.
هزارين انبياءَ آيا بشر جي ڪاميابي لئي،
مثال مصطفيٰ مدني نہ تيو ڪو پيشوا آهي.
صفي الله آدم تيو، ڪليم الله موسيٰ تيو،
رسول الله مدني پر حبيب ڪبريا آهي.
خدا جي پاڪ فطرت جو محمد ترجمان آهي،
محمد ئي ٻڌايو آ خدا جي ڇا رضا آهي.
سخي حاتم ويو گذري انهي جي ڳالهہ ڳايون ٿا،
مگر مدني جي حاتم کان اتم جود و سخا آهي.
محمد دين جو داعي، محمد دين جو هادي،
محمد دين جي هر معاملي ۾ رهنما آهي.
ٻڌج اي دل جا ڪوماٽيل، پريشاني سندا ماريل،
در دلدار تي تيندي دلين جي هر دوا آهي.
محمد جي پسيني کان گهٽو گهٽ مشڪ عنبر آ،
محمد جي ڪري خوشبو تي "گل" ۾ جا بجا آهي.

☆

Marfat.com

نعت

جمال مصطفيٰ بيشڪ، جمال ڪبريا آهي،
انهي ڪي سونهن ۾ سيرت ڏني بيشڪ خدا آهي.
بلاشڪ حسن يوسف تي وڏو موهي زليخا ڪي،
مگر دنيا تي عاشق جنهن مٿان سو مصطفيٰ آهي.
نبيءَ جي ڇا فضيلت آ انهي جو شان ڇا آهي؟
حقيقت ۾ رڳو هن ڪان خدا ئي آشنا آهي.
پڙهيو قرآن ۾ سيد سندو مون ذڪر آ هر هر،
لکيل فرقان ۾ تعريف هن جي جا بجا آهي.
محمد نور انور آ خدا جو جز نہ هرگز آ،
بشر ابن بشر ڪي پر ڪيو افضل خدا آهي.
خدا جي ڪائنات اندر محمد آ مٿي سڀ ڪان،
مڪمل رهنما آهي نبي عبد خدا آهي.
محمد ڪان سوا ٻي جو وٺڻ دامن غلط آهي،
محمد جي مهابي ئي ڪئي رب هر عطا آهي.
خدا جي راضپي خاطر ڪجي سارهہ تي سرور جي،
خدا خود پي حبيبن جي ڪئي مدح و ثنا آهي.
محمد جي نرالي شان ڪي ٻڌ غور سان مومن،
محمد جو مبارڪ ذڪر دل جي لئي دوا آهي.
جهانن جي حسينن جي نتي الفت ڪپي ڇو جو؟
سندم دل تي هميشہ ڪان محمد تان فدا آهي.
نبيءَ جي نعت جو دل ۾ سنجايو مون بہ گلدستو،
ڪيا "گل" مون ڪنا ليڪن نہ تيو جذبو فنا آهي.

☆

Marfat.com

نعت

پڇو مون کان ڀلا ڇو ٿا؟ تہ شان مصطفيٰ ڇا هي؟
پڇو قرآن کان يارو ! تہ مان مصطفيٰ ڇاهي؟
محمد جي مبارڪ جسم جي کهڙي خبر مون کي،
خدا کان ٿي پڇي ڏسجي تہ ڄان مصطفيٰ ڇاهي؟
محمد جي زبان اندر فصاحت ۽ بلاغت آ.
پڇو حسان کان بيشڪ زبان مصطفيٰ ڇاهي؟
ابو ايوب انصاري انس ۽ بوهريره کان.
پڇو سلمان حيدر کان بيان مصطفيٰ ڇاهي؟
لٽو قرآن عربي ۾ اها ٻولي سلامت آ.
وڃي اهل زبان کان پڇ لسان مصطفيٰ ڇاهي؟
نبي جو در عنايت جو ڪرم ۽ درگذر جو آ.
ابو سفيان کان پڇجي امان مصطفيٰ ڇاهي؟
نبيءَ جي فيض رحمت مان ٿيو سيراب هر هڪ آ.
ادا وحشي ! خبر ڏي ڪا جهان مصطفيٰ ڇاهي؟
محمد مصطفيٰ جو هو زمانو خير برڪت جو.
ڏسو سيرت پڙهي يارو! زمان مصطفيٰ ڇا هي؟
محمد جي نبوت آ زماني جاءِ کان بالا.
ٻڌايو ڪا خبر مونکي. مڪان مصطفيٰ ڇاهي؟
تهجد ۽ صلواتون مسجد و منبر سندس سهڻو.
بلال باوفا کان پڇ. اذان مصطفيٰ ڇاهي؟
ڀريو دامان خالي "گل" نبي جي فيض رحمت مان.
خبر پئي "گل بخاري" کي ستان مصطفيٰ ڇاهي؟

☆

Marfat.com

نعت

پڙهو اي مومنو ! دل سان صلواتون، دلربا آيو.
سچو سرور، نبي خاتم، مڪمل رهنما آيو.
نبي ڄائو جهانن ۾ بهاريون ئي بهاريون ٿيون،
مبارڪ باد جو نغمو پڌڻ ۾ جا بجا آيو.
خدا جي ڏيهہ ساري ۾ جهالت ۽ ضلالت هئي،
شقاوت کي مٽائڻ لئي محمد باصفا آيو.
خدا جي ياد کان غافل خدا کان دور هو انسان،
خدا جي در رسائڻ لئي محمد مصطفيٰ آيو.
هدايت جي ڪڙي پهرين بڻيو آدم نبي الله،
هدايت جي ڪڙي پوئين تي ختم الانبياءَ آيو.
لٿو قرآن عربي تي، مليو اسلام مرسل کي،
وني قرآن جي نسخي سندي هو ڪيميا آيو.
پلارا انبياءَ سارا، خدا کي سڀ هئا پيارا،
محمد، سڀ نبين جو تي سهڻو پيشوا آيو.
مڄون ٿورا تا مالڪ جا ڏنو جنهن نور ايماني،
ڪيائين امتي جنهنجو اهو نور خدا آيو.
اسان اڙين اپوجهن جو وسيلو واهرو آهي،
اهو مجبور ماڻهن لئي تي ڏاڍو ذوالعطا آيو.
هزارن پاڪ نالن سان نبي نروار تي آيو،
محمد، حامد و محمود، احمد مجتبيٰ آيو.
خدا جي باغ جي هن "گل" ڪئي سرهاڻ دنيا ۾،
ٿيو مومن ! سدا سرها رسول خوش نما آيو.

☆

Marfat.com

نعت

ثنا تنهنجي ڪريان ڪهڙي چوان تولاءِ ڇا آهين؟
نبي ڪامل ! سچا سيد !! مثالي رهنما آهين.

سنديءِ عظمت ڪرم جا ڳڻ ملڪ حورون پيون ڳائن،
تون غلمانن، جنن ماڻهن جي لبڙن تي سدا آهين.

نبي ثقلين جو آهين، مڪين حرمين جو آهين،
ولي المؤمنين تون ئي محمد مصطفيٰ آهين.

سنديءِ نالو نيارو آ - پلارو مدح وارو آ،
حبيبا ! ذات ناليءِ ۾ سراسر تون ثنا آهين.

نبي ڪيئي ويا گذري خليل آ ڪو ڪليم آهي،
مگر محبوب مرسل تون حبيب ڪبريا آهين.

ڪڏهن مرسل! مڪي ۾ آن، ڪڏهن اقصيٰ ۾ آن جاني،
ڪڏهن عرش و فلڪ تي پي ويو ڪلم ڪلا آهين.

پلارا ! دل بهار آهين، سندم دل جو قرار آهين،
دلاور - دل نوا منهنجي اکين دل جي جلا آهين.

اسان جي روح جي راحت، اسان جي دين جي عزت،
اسان جا قائد اڪبر - اسان جو پيشوا آهين.

خدا راضي نه ٿيندو جي سجڻ ناراض تون هوندين،
خدا ناهين، مگر الله سائين جي رضا آهين.

بشر تنهنجي ثنا ڪي ڪيئن لکي يا شعر ۾ ڳائي،
بشر جي سمجهه کان سهڻل لڳي تو ماورا آهين.

قلم ڪاغذ ڪنيو مون آهه تنهنجي نعت سازي لئي،
محبت مان وچايم "گل" مگر تون وڏ عليٰ آهين.

☆

Marfat.com

نعت

نهيو! دل!! صبر ڪر جهٽ ڪا پرين جي پار ڏي هلبو،
خدا جي دلربا، دلبر، دلي دلدار ڏي هلبو.
مجان ٿو، دل ! اداسڻ آن ـ پرين خاطر پياسڻ آن،
لهي غمڙا سيئي ويندئي جڏهن غمخوار ڏي هلبو.
نہ ٿي مايوس اي دلڙي سگهو ويندئن حبيبن ڏي،
يقين آهي مديني جي نبي نروار ڏي هلبو.
هميشہ جنهن پنهل کي ٿي محبت مان پئي سارين،
انهي محبوب مرسل ۽ خدا جي يار ڏي هلبو.
نظر پنهنجي ڪري مولا اماڻيندو مديني ڏي،
رسول هاشمي رهبر اکين جي ٺار ڏي هلبو.
جدائي جا ڏهاڙا نيٺ جلدي ختم ٿي ويندا،
سگهو پنهنجي سڄڻ سهڻل سچي سردار ڏي هلبو.
قدم پنهنجا گهمايا مير مدني جنهن مديني ۾،
مديني جي مبارڪ تنهن گهٽي بازار ڏي هلبو.
خدا جي دين لئي دلبر ڇڏيو پنهنجو وطن پيارو،
رهيو جنهن غار ۾ جانب انهي اڄ غار ڏي هلبو.
جڏهن ويندي ڏسان ٿو مان پرين جي پار ڏي ماڻهو،
مقدر کان پڇان ٿو مان ڪڏهن منٺار ڏي هلبو.
خدا جي هن خدائي ۾ نرالو شان آ جنهن جو،
خدا جي قدرتن جي تنهن عجب اسرار ڏي هلبو.
خدا جو موڪليل "گل" ٿيو صفا نروار گلشن ۾،
ڪئي سرهاڻ جنهن جڳ ۾ انهي گلزار ڏي هلبو.

☆

Marfat.com

نعت

رسول الله ٿيو پيدا جهانن جي امامت لئي،
ڏسو نور خدا ايريو زماني جي هدايت لئي.
محمد کي بڻايو ڪبريا، مرسل جهانن لئي،
لٿو قرآن سارو آ محمد جي صداقت لئي.
محمد ئي بڻايو آ سبب تخليق انسان جو،
ٿيو انسان پيدا آ خدا جي پڻ عبادت لئي.
خدا پنهنجا ڪيا نازل صحيفا ڪيترا جڳ ۾،
مگر مولا ڪيو وعدو آ قرآن جي حفاظت لئي.
خدا جي خلق ۾ پيدا ٿيا نوري ۽ ناري پي،
محمد آ بشر بڻيو اسان خاطر سعادت لئي.
نبيءَ جي در سندو جبريل کي دربان چئجي ٿو،
لٿو جبريل ٿي هر هر محمد جي حمايت لئي.
خدا جي خلق ۾ پيدا ٿيا نوري ۽ ناري پي،
محمد آ بشر بڻيو اسان خاطر سعادت لئي.
نبيءَ جي در سندو جبريل کي دربان چئي ٿو،
لٿو جبريل ٿي هر هر محمد جي حمايت لئي.
پڙهيم قرآن کي هر هر ڏٺم فرمان خالق جو،
ڪئي تاڪيد خالق آ محمد جي اطاعت لئي.
خدا جو هر نبي محشر ۾ امت جو شفيع ٿيندو،
خدا "ولسوف" جو وعدو ڪيو هن سان شفاعت لئي.
نبيءَ جو دوست ۽ دلبر سچو صديق اڪبر آ،
عمر فاروق عادل ٿيو زماني جي عدالت لئي.
سخاوت ۾ صحابن مان ٿيو عثمان اڳرو آ،
علي المرتضيٰ جو نانءُ ڪافي آ شجاعت لئي.
عجب خوشبوءِ محمد جي سنئي سرهاڻ سيد جي،
سمورا "گل" ٿيا پيدا چمن جي پڻ نزاڪت لئي.

☆

Marfat.com

نعت

جهالت جي انڌيرن ۾ ٿيو نور هديٰ پيدا.
رسول مجتبيٰ عربي محمد مصطفيٰ پيدا.
رسول هاشمي عربي خدا طرفان عنايت آ.
خدا جو قيمتي تحفو ٿيو نور خدا پيدا.
ٻڌيو سڀ ڪان نبي اڳ هو مگر آيو آ آخر ۾.
زماني آخري خاطر ٿيو آ رهنما پيدا.
ڪئي هر هڪ نبي بيشڪ امامت پنهنجي قومن جي.
نبي عربي ٿيو آهي امام الانبياءَ پيدا.
نبيءَ کان اڳ ڪيو ظلمات هو گهيرو جهانن کي.
انهي اونداهه ۾ حق جي ڪئي قادر ضيا پيدا.
رسول الله جي صدقي بشر ٿيو افضل و اشرف.
ٿيو انسان جي عزو شرف لئي پيشوا پيدا.
محمد جي ڪري پيدا ٿيا جنسار جنت جا.
محمد مصطفيٰ خاطر ٿيا آدم حوا پيدا.
محمد جي ڪري خلقيو خدا آهي محبت کي.
انهي کان پوءِ محبت جا اڇها ٿيا جا بجا پيدا.
محمد آ ڏني آٿت ڏکايل درد مندن کي.
ڪريمن جي شڪل ۾ ٿي دوا پيدا شفا پيدا.
محمد کي ٻڌايو رب. شفيع المذنبين شافع.
بلاشڪ ٿيو اسان لئي شافع روز جزا پيدا.
محمد جي ڪري عرش و زمين ٿيا آسمان پيدا.
محمد جي ڪري سرهي ڪئي "گل" آ فضا پيدا.

☆

Marfat.com

نعت

پلاري جي ولادت جي خوشي اڄ جا بجا آهي،
خدا جي دوست دلبر لاءِ اڄ صد مرحبا آهي.
محمد جي حقيقت کي خدا سمجهي، خدا ڄاڻي،
سندس ڇا ابتدا آهي سندس ڇا انتها آهي.
محمد جي ڪري پيدا ٿيا جن و ملڪ آهن،
محمد باعث تخليق آدم ۽ حوا آهي.
خدا جي ڪبريائي کي ڪيائين ملڪ ۾ قائم،
تڏهن اڄ هر طرف "الله اڪبر" جي صدا آهي.
قمر ٽڪرا ڪري ڏيکاريائين معجزو جڳ کي،
خدا جي اذن سان مخلوق جو فرمان روا آهي.
محمد دين دنيا جا سيئي رستا ڇڏيا کولي،
اهو ئي دين ۽ دنيا سندو راهه نما آهي.
ٻڏل ٻيڙا ٻه تاريا جنهن وري مرده جياريا جنهن،
نه ٿيو دنيا ۾ پيدا ايئن مسيح و ناخدا آهي.
ڪڏهن منزل مديني ۾، ڪڏهن اقصيٰ ۾ آ جاني،
ڪڏهن دلبر ڪيو دورو وڃي عرش عليٰ آهي.
زمين آهي محمد لئي فلڪ پي آ انهي خاطر،
قسم الله جو هي عظمت ارض و سما آهي.
محمد جي لڳي لاري پريم دامان رحمت سان،
محمد جي ڪري بهتر بڻي هر دوسرا آهي.
عقيدت جا سمورا "گل" انهي تان جان نثار آهن،
ڪڏهن جنهنجي ڪئي رومي ڪڏهن سعدي ثنا آهي.

☆

Marfat.com

نعت

يلارو پرجهلو رحمت ڪرم جو گهر محمد آ.
اسان عاصين ابوجهن واسطي آذر محمد آ.

رسول الله رهبر جي نہ هر سر ڪو بشر ٿيندو،
نمايان خلق ساري ۾ عجب انور محمد آ.

نبي خود يي يتيم آهي يتيمن جو سهارو آ،
يتيمن جو اجهو آذر پرين پرور محمد آ.

خدا جا جي نبي آيا هُيا سڀ مرتبن وارا،
انهن سارن نبين جو سچو سرور محمد آ.

فصاحت ۽ بلاغت سان پريل جنهنجي زبان آهي،
اهو قرآن جو قاري اهو گوهر محمد آ.

خدا پيدا ڪيا سارا نظارا مصطفيٰ خاطر،
اسان آهيون نبي خاطر، اسان خاطر محمد آ.

جتي سارا سهارا آسرا سڀ ڪان ٽٽي پوندا،
انهي اوکي محل جو آسرو واهر محمد آ.

محمد جي حيا جهڙو حيا ڪنهن اڪ اندر ڪونهي،
سين ڪان وڌ حيا ۽ حلم جو پيڪر محمد آ.

جهنم ڪان بچڻ خاطر نبي جي پيروي ڪريو،
بهشتن ۾ رسائڻ لئي رڳو رهبر محمد آ.

نبيءَ سان دل سندو رشتو ڳنڍڻ بهتر عبادت آ،
ٻڌو يارو ! توجهہ سان سندم دلبر محمد آ.

محمد آ خدا جي رحمتن جو بحر بي ساحل،
مليو "گل" کي خدا جي قرب جو مظهر محمد آ.

☆

Marfat.com

نعت

بڏايان ڇا؟ اوهان کي مان جمال مصطفيٰ ڇاهي؟
پڇو الله کان يارو ! ڪمال مصطفيٰ ڇاهي؟
نبي شان عبوديت ۾ ڪامل بي نظير آهي،
محمد بي مثال آهي، مثال مصطفيٰ ڇاهي؟
محمد جي حياتي جو قسم رب جت ڪنيو آهي،
انهيءَ قرآن ۾ پڙهجي خصال مصطفيٰ ڇاهي؟
اميرن کان امير آهي فقيرن ۾ فقير آهي،
سندس جلوا ڏسي سوچو ! جلال مصطفيٰ ڇاهي؟
ڏسو اخلاق عربي جا پڙهو سيرت سونهاري جي،
پڇو قرآن کان هر هر ته حال مصطفيٰ ڇا هي؟
محمد جي حديث آهي اتم مرجان موتي کان،
پڇي الله کان ڏسجي ته قال مصطفيٰ ڇاهي؟
ڪيو معراج مرسل آ وڃي عرش معليٰ تي،
خدا جي ذات کان پڇجي وصال مصطفيٰ ڇاهي؟
محمد جي رضا ۾ آ رضا رب پاڪ جي رکيل،
پڙهي فرقان ۾ ڏسجي خيال مصطفيٰ ڇاهي؟
محمد تي نه مک ويني نه ٿي پاڇو زمين تي پيو،
زمين کي ڪا خبر ڪانهي ظلال مصطفيٰ ڇاهي؟
گهريو جيڪو سچي سيد تيو مقبول مولا وٽ،
قبوليو جو نه قادر سو؟ سوال مصطفيٰ ڇاهي؟
هزارين "گل" هميشه لئي ڪجن قربان دلبر تان،
وڃي ڪرب و بلا کان پڇ ته آل مصطفيٰ ڇاهي؟

☆

Marfat.com

نعت

محمد مصطفيٰ آهين، رسول مجتبيٰ آهين،
سڀني مخلوق ۾ رب جو پيارو دلربا آهين.
خدا جي طاعت و تسليم جو مظهر بڻيل آهين،
ڪيل "قالوا بليٰ" جي قول جو وعدو وفا آهين.
نہ آدم ٿيو هيو پيدا، حوا ئي ڪانہ هئي جڳ ۾،
انهن کان اڳ نبوت ۾ تون ختم الانبياء آهين.
خدا جي خلق ساري ۾ مٿاهون مان تنهنجو آ،
امام الصالحين آهين، امام الاصفياء آهين.
حسينان دو عالم ۾ سمورن کان حسين آهين،
خدا جو رنگ و بو آهين، وري خلق خدا آهين.
سوين محمود ويا گذري ڇڏي پنهنجي ايازن کي،
مگر تون مستقل بڻيل حبيب ڪبريا آهين.
جهالت جي سمونڊن ۾ ٻڏل ٻيڙا بہ تاريا تو،
خدا جي خلق جا رهبر ـ مڪمل ناخدا آهين.
ٻڻين ظاهر ۾ اُمي پر حقيقت ۾ معلم آن،
مدرس با وقار آهين هدايت يافتہ آهين.
ملي توکان شفا ٿي پئي تڏهن تو وٽ اچون ٿا پيا،
تون روحاني ۽ جسماني مريضن لئي دوا آهين.
اچي تو در سوالي جو ڇڏين تنهنکي نہ خالي تو،
خدا کان بعد دنيا ۾ تون ئي بحر سخا آهين.
سڀني گلزار عالم ۾ تو وانگر "گل" نہ ٿيو پيدا،
سڀني سرهاڻ آ جنهن سان اهو گل خوشنما آهين.

☆

Marfat.com

نعت

برابر ڪونہ ٿيو پيدا نبي جهڙو جميل آهي،
نبيءَ جي سونهن صورت ۾ رکيل حسن جليل آهي.
صفي الله ٿيو ڪوئي، نجي الله ڀي بڻيو،
محمد پر خدا جو خاص ٿيو دلبر خليل آهي.
محمد جي محبت ۾ ڏنوسون آل ياسر کي،
سميہ سر سهائي ٿي شهادت سان رحيل آهي.
ڏنو ڦاهي مٿان سرڙو خدا خاطر خبيب آخر،
خدا ۽ مصطفيٰ سان هي محبت جو دليل آهي.
محمد جو شفاخانو سمورن لئي کليل آهي،
دوا سڀ کي ملي ٿي هت، اچي جيڪو عليل آهي.
ڏنا چشم فلڪ آهن لکين ڏاناءَ دنيا ۾،
مگر علم و عمل دانش ۾ عربي وڏ عقيل آهي.
لکين ماڻهن لکين رستا پسند پنهنجي سندا ڪوليا،
جهنم کان بچڻ لئي هڪ نبيءَ وارو سبيل آهي.
غريبن بي ڪسن جو هو بڻيو واهر وسيلو آ،
يتيم آمنا هيڻن يتيمن جو ڪفيل آهي.
محمد جي ثنا سارهہ ڪري انسان ٿو جيڪا،
قسم الله جو بيشڪ اها بلڪل قليل آهي.
سدا نعت نبي ناهي پيو ٿو روح ريجهايان،
نلهن نڪرن سندي سارهہ لکڻ مون لئي ثقيل آهي.
خدايا "گل" جي دل ۾ مصطفيٰ سان پيار قائم رک،
اها هن جي دعا آهي، اها هن جي اپيل آهي.

☆

Marfat.com

نعت

امام المرسلين جهڙو ـ نہ ٿيو ڪوئي نڪي ٿيندو،
نبي العالمين جهڙو نہ ٿيو ڪوئي نڪي ٿيندو.
برابر حسن يوسف ڪان ـ نبي عربي حسين آهي،
حسينن ڪان حسين جهڙو ـ نہ ٿيو ڪوئي نڪي ٿيندو.
نبي جي سر مبارڪ تي رکيو تاج شفاعت رب،
شفيع المذنبين جهڙو نہ ٿيو ڪوئي نڪي ٿيندو.
عقيدت جي نظر سان جن ڏٺو سي دل قرائي ويا،
دلاور دل نشين جهڙو نہ ٿيو ڪوئي نڪي ٿيندو.
سڄايا پير بيهي هن نوافل ۽ تهجد ۾،
امام المتقين جهڙو نہ ٿيو ڪوئي نڪي ٿيندو.
محمد جي نبوت آ اڳي تخليق آدم ڪان،
نبي الاولين جهڙو نہ ٿيو ڪوئي نڪي ٿيندو.
بلاشڪ قرب قيامت آ ـ نبي پي آخري آهي،
نبي الآخرين جهڙو ـ نہ ٿيو ڪوئي نڪي ٿيندو.
جهالت جي انڌيرن ۾ ـ پکيڙي روشني جنهن آ،
انهي نور مبين جهڙو ـ نہ ٿيو ڪوئي نڪي ٿيندو.
سچو صادق مصدق آ، پلو برتر امين آهي.
انهي صادق امين جهڙو ـ نہ ٿيو ڪوئي نڪي ٿيندو.
خدا خاطر ڇڏيو جنهن آ اباڻو ديس گهر پنهنجو،
مديني جي مڪين جهڙو ـ نہ ٿيو ڪوئي نڪي ٿيندو.
نبيءَ جي "گل"! نزاڪت ڏس، محمد جي عبادت ڏس،
امام العابدين جهڙو ـ نہ ٿيو ڪوئي نڪي ٿيندو.

☆

Marfat.com

نعت

نبوت آخري جنهن جي رسالت تا قيامت آ.
سندس حق ۾ ڏني هر شي وڏي واڪي شهادت آ.
ڏني عيسيٰ به خوشخبري، خليلي ٿي دعا پوري،
لکيل توريت ۾ جنهنجي صداقت سان وضاحت آ.
خدا پنهنجي صحيفن ۾ محمد کي ڪيو ظاهر،
خدا بهتر ٿو ڄاڻي جا سندس عظمت ڪرامت آ.
لکي ويدن به خوشخبري نبي خير البشر خاطر،
لکيل سيني ڪتابن ۾ محمد جي حڪايت آ.
نبي يعقوب ۽ يوسف نبي ادريس ۽ يونس،
سليمان جي محمد ڪئي وجاهت سان قيادت آ.
نبي موسيٰ، نبي عيسيٰ، نبي آ هود ۽ يحيٰ،
عزير الياس يوشع جي محمد ڪئي امامت آ.
شعيب و شيث پيغمبر ذبيح و زڪريا پي پر،
نبي اسحاق آدم کان وڏي هن جي شرافت آ.
نبي صالح، نبي دائود جي سهڻي سني بولي،
مگر هن جي زبان اندر اتم سڀ کان فصاحت آ.
برابر لوط پيغمبر نبي هارون پي آهي،
مگر محبوب مدني جي اتم سڀ کان رسالت آ.
مڃان ٿو نوح دنيا کي ڏنو پيغام پرور جو،
محمد جي رسالت جي وڏي ليڪن اشاعت آ.
پڙهيم قرآن ۾ ايوب ابراهيم جون دعائون،
بيان آ ذوالڪفل جو پر پلي هن جي بلاغت آ.
نبي اليسع پي آهي، نبي شموئيل پي آهي،
محمد جي متي جرجيس کان پي ٿي وجاهت آ.
محمد جي اطاعت آ تو پوءِ ايمان ڪامل آ،
اطاعت سان محبت گڏ، شفاعت جي ضمانت آ.
محمد جي ڪري هيڪار ٿيو پوري چمن ۾ آ،
محمد جي ڪري ٿي "گل" اندر آئي نزاڪت آ.

☆

Marfat.com

نعت

محمد مصطفيٰ بيشڪ امام الانبياءَ آهي،
اسان جو دلربا دلبر ـ حبيب ڪبريا آهي.
خليل الله گهري رب کان دعا جنهن جي اچڻ خاطر،
اهو مرسل محمد ئي نتيجہ مدعا آهي.
چيو عيسيٰ، نبي احمد اچڻ وارو آ دنيا ۾،
ٻڌايان ٿو مان خوشخبري خدا جي هي قضا آهي.
هجي ڪو قيصرو ڪسريٰ نجاشي يا مقوقس پل،
مگر هن جي اڳيان هر ڪو گدا ابن گدا آهي.
اهو مرسل اتي پهتو جتي جبريل ويو رڪجي،
بلاشڪ عرش اعظم پيءِ انهي جي زير پا آهي.
محمد جي رسالت کي سين کان اڳ قبوليو جنهن،
اهو صديق اڪبر صاحب صدق و صفا آهي.
گهري مرسل دعا جنهن لئي اهو حضرت عمر آهي،
عمر عادل جي شخصيت عدالت لئي ضيا آهي.
سخاوت ۽ حياداري اندر عثمان ڪامل آ،
ڏئي زر مال پنهنجو جنهن ڪيو راضي خدا آهي.
علي آ علم جو گوهر شجاعت ۽ شرف وارو،
علي فهم و فراست ۾ نرالو رهنما آهي.
نبيءَ سان نينهن جو ناتو نڀائڻ هڪ سعادت آ،
انهيءَ ۾ ڇوٽڪارو آ اها رب جي رضا آهي.
محمد آ خدا جو "گل" محمد وڏ معطر آ،
انهي جي دين جي خوشبوءِ اڄ پيءِ جا بجا آهي.

☆

Marfat.com

نعت

جڏهن ويندين نبيءَ جي در تڏهن ڏسندين وفا ڇاهي،
اتي معلوم ٿي ويندئي محمد مصطفيٰ ڇاهي؟
خدا کان دور ٿيل غافل خدا ڏيءُ موٽ ڪاءُ جلدي،
وني ڏس در محمد جو پتو پوندئي خدا ڇاهي؟
رضا رب جي گهرين ٿو جي ته راضي مصطفيٰ کي ڪر،
خدا قرآن ۾ کولي ڏسيو هن جي رضا ڇاهي؟
محمد جي نبوت جو نه ڪر انڪار اي پاڳل!
قيامت ۾ خبر پوندئي ته منڪر جي سزا ڇاهي؟
گناهن جي مريضن کي شفا ڪامل عطا جنهن ڪئي،
مريضن کان پڇي ڏس پل محمد جي شفا ڇاهي؟
ادب اخلاق جي پيڪر مروت حلم سيکاريو،
انهي کولي ٻڌايو غيرت و شرم حيا ڇاهي.
انهي ٻڌرو ڪيو بيشڪ حيات و موت جو مقصد،
ڪيو هن باخبر سڀ کي بقا ڇاهي فنا ڇاهي.
عبادت کان سواءِ "ماڻهو" ٿيڻ امڪان ۾ ڪونهي،
کڻي قرآن کي پڙهجي ڇيو رب العليٰ ڇاهي.
جهانن جا سيئي سهڻا ڪجن قربان هن "گل" تان،
سڄڻ جي سونهن تي سوچي ڏسو حسن خدا ڇاهي.

☆

Marfat.com

نعت

گهڙي ترسو فرشتو! ڪو ڏيان پيغام دلبر ڏي،
خدا جي خاص پياري ڏي رسول الله رهبر ڏي.
ذرا بيهو ڏسو وينو لکان ٿو نعت مرسل جي،
ڪريان ٿو منهن محمد مصطفيٰ ماهه منور ڏي.(١)
جڏهن "سيرت(٢) پڙهيم منهنجي لڳي دل يار مدني سان،
گهران ٿو ياخدا ! مونکي سچو عشق پيغمبر ڏي.
لکيو مون "رهبر اعظم"(٣)وري بيو "رهبر ڪامل"(٤)
لکيم قرآن مان سيرت (٥) اجا توفيق پرور ڏي.
پڙهيو مون "سيد الڪونين"(٦) صادق سيالڪوٽي(٧) جو،
انهي ڪان پوءِ سندم رخ ٿيو مطالعي نور اطهر ڏي.
ڪيو "خطبات مدراس"(٨) آ متاثر وڏ ۾ وڏ مونکي،
ڇڏيو جنهن قلب کي موڙي پرين پياري پيمبر ڏي.
"صبا اچ واٽ ويندي عرض هي منهنجو گذاري ڇڏي"(٩)
پڙهان ٿو پيار مان هر هر ڇڪي ٿو ساهه سرور ڏي.
رکيم نالو محبت مان ڪتب خاني سندو "سيرت"(١٠)
وري ٻچڙو "مجاهد"(١١) پي ڪيم منسوب گوهر ڏي.
نبيءَ جي پاڪ سيرت تي وٽم سٺ سؤ ڪتاب آهن، (١٢)
ڪتابن جي پڙهڻ جي ياخدا توفيق هر هر ڏي.
لکيم هڪ نعت جي اندر نبيءَ جا چار سؤ نالا، (١٣)
انهي خاطر توجه مون ڪيو آ شعر شاعري ڏي.
نبيءَ جي نعت جي صدقي مليا انعام صدرن (١٤) ڪان،
وڏو انعام محشر ۾ سچڻ ساقيءِ ڪوثر ڏي.(١٥)
محمد جي ڪري جيڪا ڪئي مون شاعري آهي،
فرشتو سا ڪٽي جلدي وڃو محبوب پيڪر ڏي.

Marfat.com

وجان دلبر نبيءَ ڏي ۽ ڪريان ڪو حج بيت الله، (١٦)
پئي تانگهي ۽ تاڻي تي سندم دل حج اڪبر ڏي.
تمنا آ وڃي گذري عمر ساري سعادت سان،
خدا ڪر موت ايمان سان شهادت دين خاطر ڏي.
رکيو آ نانءُ منهنجو "گل محمد شاهه" گهر وارن،
اها مون لئي سعادت آ تيس منسوب انور ڏي.

☆☆

حاشين جو تفصيل:

(١) مون جڏهن بہ ڪائي نعت لکي آهي تڏهن منهن مديني ڏي ڪيو آهي.

(٢) رسول الله ﷺ جن جي زندگي مبارڪ جو احوال.

(٣) منهنجو لکيل ڪتاب جيڪو سيرت پاڪ تي سوالن جوابن جي صورت ۾ لکيل آهي ۽ بار بار ڇپبو رهي ٿو.

(٤) منهنجو لکيل ڪتاب، جنهن ۾ سيرت تي مقالا ۽ تقريرون موجود آهن.

(٥) منهنجو لکيل ڪتاب "سيرت رسول قرآن جي آئيني ۾" جيڪو ١٩٩١ع ۾ شايع ٿيو. جنهن کي نئين سر لکي تمام گهڻن اضافن ۽ نئين ترتيب سان ١٩٩٨ع ۾ "سيرت النبي قرآن جي آئيني ۾" جي نالي سان شايع ڪيو ويو. ان کان علاوه سيرت پاڪ تي هي ڪتاب بہ شايع ٿي چڪا آهن. (الف) رسالت مآب ﷺ (ب) طب نبوي (ج) مقدس زندگي جنهنجو قسم الله کنيو آهي (د) پاڪ تصويرون (ترجمو) (هہ) سچي سرور جو سنيهو / سيرت جو پيغام. (ترجمو)

(٦) ڪتاب "سيد الڪونين ﷺ اردو ۾ لکيل آهي جيڪو مون ١٩٤٦ع ۾ پڙهيو، جنهن جي مطالعي کان پوءِ سيرت پاڪ سان محبت پرئي وابستگي ٿي.

(٧) مولانا محمد صادق سيالڪوٽي جنهن ڪتاب "سيدالڪونين ﷺ" لکيو هو.

(٨) ڪتاب "خطبات مدراس" سيد سليمان ندوي جي سيرت تي ڪيل تقريرن جو مجموعو آهي. جيڪي هن ١٩٢٥ع ۾ مدراس ۾ ڪيون هيون. اصل ڪتاب اردو ۾ آهي پر هن جا انگريزي - عربي - فارسي - سنڌي ۽ پشتو وغيره ۾ بہ ترجما شايع ٿي چڪا آهن، جيڪي سيرت لائبريري شهدادڪوٽ ۾ موجود آهن.

(٩) اهو مصرع مولانا حبيب الله شهدادڪوٽي جي نعت جو مطلع آهي، جنهن کي

Marfat.com

مان گهٽو جهونگاريندو رهيو آهيان.

(١٠) منهنجي ذاتي لائبريري جو نالو "سيرت لائبريري شهدادڪوٽ" آهي.

(١١) منهنجو اڪيلو فرزند سيد محمد مجاهد الاسلام.

(١٢) سيرت لائبريري شهداد ڪوٽ ۾ هوندئن تہ پنجويهن هزارن کان وڌيڪ ڪتاب موجود آهن. ۾ صرف سيرت پاڪ جي موضوع تي نثر ۽ نظم ۾ ڇهہ هزار ڪتاب موجود آهن. جيڪو هڪ رڪارڊ آهي.

(١٣) نعت "اسماءُ النبي ﷺ" جيڪا هن ڪتاب جي منڍ ۾ موجود آهي.

(١٤) مون کي نعتيہ ڪتابن تي ١٩٩١ع ۾ سابق صدر پاڪستان غلام اسحاق خان. ١٩٩٣ع ۾ سابق قائم مقام صدر پاڪستان وسيم سجاد ١٩٩٥ع ۾ سابق صدر پاڪستان سردار فاروق احمد خان لغاري ۽ نثر ۾ سيرت تي ١٩٩٩ع ۾ سابق صدر پاڪستان محمد رفيق تارڙ صدارتي ايوارڊ ۽ نقد رقم انعام طور ڏني آهي. انهن کان علاوه ريڊيو پاڪستان لاڙڪاڻو طرفان "بهترين نعت گو شاعر ايوارڊ" حسان نعت ڪائونسل سنڌ طرفان "حسن ڪارڪردگي ايوارڊ" ۽ بيا مختلف تنظيمن ۽ ادارن طرفان ڏهہ ايوارڊ ملي چڪا آهن.

(١٥) اصل انعام جنت جو انتظار آهي جيڪا ان شاءَ الله محمد رسول الله ﷺ جن جي شفاعت جي نتيجي ۾ ملندي.

(١٦) مون ١٩٩٦ع ۾ عمرو ڪيو آهي باقي حج جو انتظار آهي. ان شاءَ الله حج بہ نصيب ٿيندو.

Marfat.com

نعت

ثنا ڪهڙي ڪريان سردار جي،
مٺي مرسل خدا جي يار جي.

ڏٺي اسلام ۽ ايمان جنهن،
مٽي حالت ڇڏي ڪفار جي.

ڏسي الله کي جنهن روبرو،
حقيقت ڪئي عيان اسرار جي.

مٺي محبوب کي جنهن پيي ڏنو،
مبارڪ وٺي ملي ڏاتار جي.

سين ڪان سرس آهي سونهن ۾،
ڪيان ڇا ڳالهه مان سينگار جي.

رهان توصيف تنهنجي ۾ سدا،
ملي توفيق شل گفتار جي.

زمين ۽ آسمان ۾ تو ڏسان،
ضيا هن مطلع الانوار جي.

وٺي محبوب منهنجي ڪا خبر،
ضعيفي حال ۾ بيمار جي.

پسان مان خواب ۾ پنهنجو پرين،
سعادت شل ملي ديدار جي.

ڏسان شل مان مدينو پوءِ مران،
زيارت ٿئي پرين جي پار جي.

"گل" و گلزار هن جي مان سدا،
اچي خوشبوءِ تي مهڪار جي.

☆

Marfat.com

نعت

تنهنجي حسن ڪيو حيران سڄڻ،
توتان خلق سڄي قربان سڄڻ.

جن توڪي ڏٺو سي حيران ٿيا،
تنهنجي الفت ۾ مستان ٿيا،
تنهنجي دين مٿان قربان ٿيا.
ڪيئي جن ملڪ انسان سڄڻ.

منهنجي دل جا سرور ۽ ساز پرين،
آهين خالق جو تون راز پرين،
توتي اهل زمين کي ناز پرين.
آ جبريل سندءِ دربان، سڄڻ.

منهنجو دين بہ تون ايمان بہ تون،
منهنجي دردن جو درمان بہ تون،
منهنجو بخشش جو سامان بہ تون.
منهنجي جيءَ سندا جانان، سڄڻ.

منهنجو تون ئي فقط دلدار مٺا،
توسان نينهن اٿم نروار مٺا،
توڪان ڪيئن ٿيان پوءِ ڌار مٺا.
توسان الفت آ ايمان، سڄڻ.

پيدا تنهنجي ڪري ٿيا باغ چمن،
سنسار سڄي جا "گل" گلشن،
تنهنجي الفت جي پڪي لات لنون.
تنهنجو اهڙو نرالو شان، سڄڻ.

☆

Marfat.com

نعت

تو ڪي شمس چوان يا ماهه پرين،
تو ڪي نور چيو الله پرين.

تو ڪي خالق جو شهڪار چوان،
يا رحمت جو مان ملهار چوان،
يا مان خلق سندو سردار چوان،
آهين شاهن جو ٻي شاهه پرين.

تو تعليم ڏني قرآن سندي،
توئي رمز ڏسي ايمان سندي،
تو آ راهه ڏسي رحمان سندي.
موڙئي دوزخ جو آڙاهه پرين.

تنهنجو حسن منا آ حسن خدا،
تنهنجو خلق پرين آ خلق خدا،
تنهنجو نور سڄڻ آ نور خدا.
تنهنجو ناهه خدا جو ناهه پرين.

تنهنجي رخ انور تان ماه لقا،
قربان ڪجن سيئي ارض وسما،
گهوريان باغ سڀي سنسار سندا.
توتان گهور ڪيان سر ساهه پرين.

توئي موهي منا مستان ڪيو،
تنهنجي حسن ڪٺي حيران ڪيو،
تنهنجي عشق پرين انسان ڪيو.
تون ۾ "گل" جو اهو ويساهه پرين.

☆

Marfat.com

نعت

توتي نازل ٿيو قرآن مٺا،
توسان راضي ٿيو رحمان مٺا.

تنهنجو شان عجب، قرآن عجب،
تنهنجو مولا ڪيو آ مان عجب،
آهين رحمت جو ٻاران عجب.
تنهنجو فيض عجب فيضان مٺا.

اي سهڻا سچڻ تنهنجو نام مٺو،
تنهنجو دين سچو اسلام چڱو،
تنهنجو امت تي اڪرام ڀلو.
تو آ پيش ڪيو فرقان مٺا.

اي عالي نسب ! سرڪار نبي!
اي ماه لقا ! منٺار نبي !
اي غمگينن جا غمخوار نبي!
تو سڀ تي ڪيا احسان مٺا.

جن توکي مڃيو سي صديق ٿيا،
تو سهڻي سچڻ جا سي رفيق ٿيا،
سارا پاڻ ۾ پاڻ شفيق ٿيا.
آهين سيني جو سلطان مٺا.

تنهنجي مهڪ مٺا! مهڪار ڪيو،
هڪڙي "گل" مان تو گلزار ڪيو،
تنهنجي گلشن وڏ هٻڪار ڪيو.
تنهنجو قائم آ بستان مٺا.

☆

Marfat.com

نعتيہ مسدس

(۱)

خدا خالق اڪيلو آ. سوا هن جي خدا ڪونهي،
محمد مصطفيٰ جهڙو ڪٿي ٻيو "مصطفيٰ" ڪونهي،
رسول الله رهبر جي ڪو همسرِ رهنما ڪونهي،
مٺي مدني سواءِ ڪو ٻيو حبيب ڪبريا ڪونهي.
اهوئي مصطفيٰ پنهنجو سچو سردار آقا ٿيو،
سڄي مخلوق ۾ سڀ کان اسان جو بخت بالا ٿيو.

محمد جي ڪري خلقيو خدا سارو جهان آهي،
محمد جي ڪري شمس و قمر ۽ ڪهڪشان آهي،
محمد جي ڪري قائم زمين و آسمان آهي،
محمد جي ڪري مولا سين تي مهربان آهي.
محمد جي ڪري دنيا ۾ حق جي روشنائي آ.
محمد جي ڪري جڳ جي خدا رونق وڌائي آ.

محمد جي ڪري پيدا ٿيا حسن و حسين آهن،
محمد جي ڪري پيدا ٿيا سڀ مہ جبين آهن،
محمد جي ڪري دلبر دلاور دل نشين آهن،
محمد جي ڪري ٻڌيا بشر ٻيي بهترين آهن.
محمد جي ڪري پيدا ٿيو سهڻو گلاب آهي،
محمد جي ڪري حسن و جمالِ ماهتاب آهي.

محمد مصطفيٰ ڇايو ڪيون عيدون زمين وارن،
نبي نورالهديٰ ڇايو ڪيون عيدون زمين وارن،
حبيب ڪبريا ڇايو ڪيون عيدون زمين وارن،
امام الانبياءَ ڇايو، ڪيون عيدون زمين وارن.
زمين و آسمان ٻيي خوش، ٿيا خوش گلستان آهن،
محمد جي ولادت تي ٿيا خوش سڀ جهان آهن.

Marfat.com

محمد جي ڪري سرها تيا ارض و سما آهن،
محمد جي ڪري افضل بڻيا آدم حوا آهن،
محمد ڪان محبت جا وڏيا سڀ سلسلا آهن،
سندس اخلاص سان بڻيا پراوا آشنا آهن.
انهي جي ذات رحمت آ. محبت پيار شفقت آ،
انهي کي پنهنجي امت سان امڙ کان وڌ محبت آ.
محمد تي لٿو الله جو اعليٰ ڪتاب آهي،
اهو ڪامل هدايت جو منور ماهتاب آهي،
اهو ايئن خوبصورت آ. جيئن سهڻو گلاب آهي،
خدا جي قدرتن جو رنگ جنهن ۾ بي حساب آهي.
ٻڌو قرآن جنهن دل سان انهي ايمان آندو هو،
تلاوت جي ٻڌڻ خاطر اهو هرقت ماندو هو.
نبي صادق امين آهي، امام المتقين آهي،
نبي العالمين آهي، امام المرسلين آهين،
اهوئي صاحب الاسراءِ ويو عرش برين آهي،
"لواءَ الحمد" جو صاحب شفيع المذنبين آهي.
اهو قرآن جو حافظ اهو طٰسن ٻيي آهي،
اهو قرآن جو قاري اهو يٰسن ٻيي آهي.
اسان جو آ نبي اشرف اسان جو آ نبي افضل،
اسان جو آ نبي اجمل اسان جو آ نبي اڪمل،
انهي آئي مليو الله طرفان دين حق ڪامل،
اهو آ دين جو داعي اهو آ آخري مرسل.
انهيءَ جي ذات اقدس تي مڪمل هر نبوت تي،
سڄي دنيا جي لئي هن جي رسالت تاقيامت تي.

Marfat.com

رکو الفت محمد سان ڪريو ساراھ سيد جي،
ونو دامان دلبر جو ڏسو درگاه سيد جي،
جهالت جون ڇڏيو واٽون ونو هڪ راھ سيد جي،
اڪيون ڏاريو ادب واريون ڪريو ساڃاه سيد جي.

محمد کي سڃاتو جنهن، سڃاتو تنهن خدا آهي،
انهي انسان سان شامل خدا جي تي رضا آهي.

محبت سان پڪيڙيو جنهن محمد جو پيام آهي،
انهي تي موڪليو پرور فرشتن سان سلام آهي،
محمد جي غلامن ۾ لکايو جنهن به نام آهي،
اتم جمشيد دارا کان نبي جو سو غلام آهي.

محمد مصطفيٰ دنيا ۾ ٻڌجي جنهن جو هم دم تو،
انهي کي خوف ڪونهي قبر محشر ۽ جهنم جو.

محمد جي غلامي ۾ گذاريندين ته خوش ٿيندين،
انهي جي عشق ۾ ڳوڙها جي هاريندين ته خوش ٿيندين،
پڙهي قرآن جي دلڙي جياريندين ته خوش ٿيندين،
اگر پنهنجو خوشي سان نفس ماريندين ته خوش ٿيندين.

خدا توکي ڪندو داخل هميشه لاءِ جنت ۾،
اهو نڪتو نظر آيو نبيءَ جي پاڪ سنت ۾.

محمد ٿي ٻڌايو آ جهانن کي خدا ڇا هي؟
بقا ڇا هي؟ فنا ڇا هي؟ جزا ڇا هي؟ سزا ڇا هي؟
هديٰ ڇا هي؟ سخا ڇا آهي؟ عطا ڇا هي؟ رضا ڇا هي؟
وفا ڇا هي؟ قضا ڇا هي؟ محبت ۽ جفا ڇا هي؟

نبيءَ جي "گل" ڪيو گلزار آ ويران وادين کي،
محبت سان سڌاريو جنهن وڏن ڦورن فسادين کي.

☆

Marfat.com

(۲)

محمد مصطفيٰ آهي، رسول مجتبيٰ آهي،
امام الانبياءَ، نور الهديٰ، خير الوريٰ آهي،
اسان جو راهبر ۽ رهنما ۽ پيشوا آهي،
حبيب ڪبريا ۽ شافع روز جزا آهي.
خدا هرگز نہ آهي پر خدا جو دلربا آهي،
خدا کان بعد، سڀ کان وڏ اهو اعلي عليٰ آهي.
سڀني مخلوق کان هي شان شوڪت ۾ اتم آهي،
انهي جو مرتبي وارو سمورن تي قدم آهي،
انهي جي زندگيءَ جو خود ڪنيو قادر قسم آهي،
اهو دنيا سڀني خاطر بڻيو لطف و ڪرم آهي.
شب معراج ۾ سائين سفير آسمان ٿيو هو،
انهيءَ جو پيار الفت سان خدا خود ميزبان ٿيو هو.
محمد جي پڙهو سيرت تصور ۾ ڏسو صورت،
انهي جي ذات ۾ ايندي نظر الله جي قدرت،
ڪريو ان ذات جي تعظيم ۽ تڪريم ۽ عزت،
رکي ان سان بلالي عشق پوءِ ڪريو سندس طاعت.
سندس عاشق ۽ پيروڪار جي عزت خدا وٽ آ،
انهي کان جو ڦريو تنهن لئي وڏي ذلت خدا وٽ آ.
محمد جا هدايت ڪئي، خدا جي سا هديٰ آهي،
محمد جي رضا الله سائين جي رضا آهي،
سندس جودو ڪرم الله جو لطف و عطا آهي،
انهي سان هر وفاداري خدا سان هر وفا آهي.
نبيءَ کان جو جدا ٿيندو خدا کان ٿي پري ويندو،
نبيءَ سان بي وفا ٿيندو تہ ذلت سان پيو لوڙيندو.

Marfat.com

نبيءَ جو مان ۽ منصب بلند آهي جهانن ۾،
انهي جي شان جو پڙلاءُ ٻڌجي ٿو زمانن ۾،
هلي ٿو تذڪرو ان جو سمورن آسمانن ۾،
انهيءَ جو ذڪر جاري آ نمازن ۽ اذانن ۾.

محمد کي مليو "محمود" نالي بي بها منبر،
انهي سان گڏ مليو ان کي مبارڪ چشمهٔ ڪوثر.

محمد جي برابر ڪوبہ دنيا ۾ بشر ڪونهي،
نبيءَ جي نور جي مٽ ڪهڪشان شمس و قمر ڪونهي،
زبان مصطفيٰ وانگر زبان ڪنهن ۾ اثر ڪونهي،
خدا جي رحمتن جو ڪو وسيو ان جان ڪڪر ڪونهي.

خدا جي رحمتن جو هي جهانن لئي سحاب آهي،
خدا اهڙو ڪيئن پيدا؟ سوال ئي لاجواب آهي.

رسالت ۽ نبوت ۾ منو مرسل قديم آهي،
نبين تاجدارن ۾ اهو افضل عظيم آهي،
حليم آهي، حڪيم آهي، ڪريم آهي، ڪليم آهي،
عنايت لطف جو پيڪر رئوف آهي رحيم آهي.

خدا جي خلق ساري ۾ نبيَ سڀ کان نرالو آ،
رکيو ڏاڏي ڀلو جنهن جو محمد واهه ! نالو آ.

محمد ئي مبشر آ بشارت ۽ بشير آهي،
خدا جي منڪرن ڪارڻ اهو منذر نذير آهي،
اميرن کان امير آ پر خدا آڏو فقير آهي،
نصير آهي وسيلو آ، ڏکيل دل ئي سنذير آهي.

سهارو واهرو آهي اڙين آذار احمد آ،
ابوجهن بي ڪسن هيٺن سندو غمخوار احمد آ.

☆

Marfat.com

محمد مصطفيٰ خالق سندو خالص خليل آهي،
سندس سيرت ۽ صورت ۾ تڏهن حسن جليل آهي،
اهوئي علم ڏاهپ ۾ وڏو عالم عقيل آهي،
اهو همدرد هيڻن جو يتيمن جو ڪفيل آهي.

انهي جي پيروي آهي برابر دين جي دولت،
اها دولت رکڻ خاطر کپي ان سان سچي الفت.

رسول هاشمي عربي شفيقن کان شفيق آهي،
سندس شفقت ۽ رحمت ۾ نہ ساڻس ڪو فريق آهي،
اهو ٿي بن جهانن ۾ تيو جنهنجو رفيق آهي،
اهو بانهو جهنم جي عذابن کان عتيق آهي.

پتو پوندو قيامت ۾ محمد جي رفاقت جو.
جڏهن ظاهر اثر ٿيندو محمد جي شفاعت جو.

محمد جو ڇڏڻ رستو وڏي سڀ کان جهالت آ،
محمد کان پري جو ٿيو اها ان جي حماقت آ،
محمد جي اطاعت کان ٿيڻ غافل شقاوت آ،
محمد جي مخالف سان خدا کي پي عداوت آ.

نبيءَ کان جو پري ٿيندو ڪري ويندو نہ ڪي ٺهندو،
سدائين باهہ دوزخ ۾ پيو سڙندو پيو سڙندو.

محمد مصطفيٰ کي مون ڏٺو دل جي نگاهن ۾،
بدن ۽ ساهہ ۾ پي ۽ ڏٺم من جي صدائن ۾،
ڏٺم ورد و وظائف ۾ صلاتن ۽ سلامن ۾،
معطر مشڪ عنبر ۾ ۽ گلڙن جي ادائن ۾.

خدا جي نام سان شامل ڪيل هي نام آ ڪنهنجو؟
پلا ڪلمي اذانن ۾ لکيل هي نام آ ڪهنجو؟

☆

Marfat.com

محمد جي غلاميءَ ۾ رهڻ بهتر مقدر آ،
سندس ادنيٰ غلامن کان گهٽو گهٽ هر سڪندر آ،
سمورن بادشاهن کان اتم هن جو گداگر آ،
نبي ﷺ جي در سندو نوڪر حقيقت ۾ تونگر آ.
محمد جي غلاميءَ ۾ ڪلي تي راهه جنت جي،
ڪلام الله ثابت ڪئي اسان آڏو حقيقت هي.
محمد تي پڙهڻ صلوات دردن جي دوا آهي،
درود ۽ سلامن ۾ رکيل بلڪل شفا آهي،
فرشتن جو طريقو آ اها راهه هديٰ آهي،
صلواتون تا پڙهون چاڪاڻ جو حڪم خدا آهي.
انهي صلوات ۾ هر درد جو درمان آ يارو!
خدا طرفان عنايت جو اهو سامان آ يارو!
مديني جي معطر ڪئي خدا ساري فضا آهي،
مديني جي مٽي بهتر بٽي خاڪ شفا آهي،
مدينو درد وارن جي دلين خاطر دوا آهي،
مديني ۾ رهان هر وقت هي دل جي صدا آهي.
تئي شل موت مرسل وٽ ڪري اهڙو خدا موقعو،
سعادت هي تئي حاصل، تئي اهڙو عطا موقعو.
محمد سان وفاداري سعادت ئي سعادت آ،
محمد جي اطاعت پاڪ پرور جي اطاعت آ،
نبيءَ سان نينهن جو ناتو ڳنڍڻ رب جي عنايت آ،
محمد جي محبت کان سواءِ ناقص عبادت آ.
اهو ئي "گل بخاري" جو پيارن لئي پيام آهي،
اها دعوت انهي جي هر گهڙي هر صبح شام آهي.

☆

Marfat.com

سيد گل محمد شاهہ بخاري جا ڇپيل ڪتاب

(۱) رهبر اعظم ﷺ - (۱۹۸۹ع) سيرت پاڪ سوالن جوابن ۾
(۲) تاريخ جا ٻہ ورق (۱۹۸۹ع) ٻن تاريخي واقعن جو تقابلي مطالعو
(۳) اسلام دنيا جي ممتاز ڏاهن جي نظر ۾ (۱۹۹۰ع) ترجمو
(۴) پيغمبري فرمان (۱۹۹۰ع) ۵۲ درس احاديث
(۵) ذڪر رسول ﷺ (۱۹۹۰ع) نعتيہ شاعري - صدارتي ايوارڊ يافتہ
(۶) تعارف القرآن (۱۹۹۱ع) قرآن مجيد بابت معلومات سوالن جوابن ۾
(۷) سرور عالم ﷺ (۱۹۹۱ع) ۵۲ اکرن مطابق نعتيہ ديوان صدارتي ايوارڊ يافتہ
(۸) درس حديث (ننڍو) (۱۹۹۱ع) - ۶۰ درس احاديث
(۹) رهبر ڪامل ﷺ (۱۹۹۱ع سيرت تي مقالا ۽ مضمون
(۱۰) سيرت رسول قرآن جي آئيني ۾ - (۱۹۹۱ع)
(۱۱) سيد المرسلين ﷺ (۱۹۹۱ع) حمديہ ۽ نعتيہ شاعري
(۱۲) شهداد ڪوٽ جو علمي جائزو (۱۹۹۲ع)
(۱۳) فڪر حبيب (۱۹۹۲ع مولانا حبيب الله شهدادڪوٽيءَ جو ڪلام ترتيب)
(۱۴) پاڪ تصويرون (۱۹۹۳ع) سيرت پاڪ جا واقعا (ترجمو)
(۱۵) نبوي دعائون (۱۹۹۳ع)
(۱۶) قرآن جا چار بنيادي اصطلاح (۱۹۹۳ع) رب الـہ عبادت - دين (ترجمو)
(۱۷) سبحان جي ساراهہ (۱۹۹۳ع) ۵۲ اکرن مطابق حمديہ ديوان
(۱۸) سيرت جو پيغام (۱۹۹۳ع) ترجمو
(۱۹) طب نبوي (۱۹۹۴ع)
(۲۰) ثناءِ محمد ﷺ نعتيہ شاعري صدارتي ايوارڊ يافتہ
(۲۱) صراط مستقيم (۱۹۹۴ع) ريڊيو تقريرون - مضمون - مقالا
(۲۲) مدح رسول ﷺ (۱۹۹۵ع) مولانا محمد يوسف شهدادڪوٽي جو
ڪلام (ترتيب ۽ مقدمو)

Marfat.com

(۲۳) ديوان گل بخاري (۱۹۹۵ع) ستر رديفن تي غزليہ ديوان.
(۲۴) ڪلام رسول ﷺ (۱۹۹۶ع) دل کي نرم ڪرڻ واريون حديثون
(۲۵) سچي سرور جو سنيهو (۱۹۹۷ع) ترجمو
(۲۶) اسلام جي دعوت ۽ ان جو طريقو (۱۹۹۷ع) ترجمو
(۲۷) آب ڪوثر (۱۹۹۷ع) ۵۲ اڪرن تي مشتمل نعتيہ ديوان
(۲۸) صلي الله عليہ وسلم (۱۹۹۷) درود و سلام جو منظوم مجموعو
(۲۹) سيرت النبي ﷺ قرآن جي آئيني ۾ (۱۹۹۸ع) صدارتي ايوارڊ يافتہ
(۳۰) درس حديث (وڏو) (۱۹۹۸ع) ۸۰ درس احاديث
(۳۱) پيغمبري حديثون (۱۹۹۹ع) ايمان ـ اسلام ـ شرڪ. نفاق بابت حديثون
(۳۲) سنڌي ۾ حديث نگاري (۱۹۹۹ع)
(۳۳) شهدادڪوٽ جا قلم ڪار ۽ شاعر (۲۰۰۰ع)
(۳۴) تحريڪي ڪارڪنن جا پاڻ ۾ تعلقات (۲۰۰۰ع)
(۳۵) درس قرآن جا بنيادي اصول (۲۰۰۱ع)
(۳۶) قدسي حديثون (۲۰۰۲ع)
(۳۷) اذڪار النبي ﷺ (۲۰۰۳ع) دعائن جو جامع ڪتاب
(۳۸) رسالت مآب ﷺ (۲۰۰۴ع) سيرت پاڪ تي تقرير
(۳۹) سچڻ ۽ ساٿيهہ (۲۰۰۵ع) رشيد خانواهي جو ڪلام (ترتيب مقدمو)
(۴۰) شهدادڪوٽ ضلعو ڇو؟ (۲۰۰۵ع)
(۴۱) مقدس زندگي جنهن جو قسم الله کنيو آهي. (۲۰۰۶ع)
(۴۲) تذڪرة الرسول ﷺ (۲۰۰۶ع) نعتيہ شاعري

Marfat.com

297.9921
م 28 شت
80362

Marfat.com